

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Φύλλο 408 1,00 € Εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Η βουλή των Μνημονίων δεν έχει την νομιμοποίηση της κοινωνίας

Να τους ξηλώσουμε με αγώνες!

Στο κυνήγι πήραν οι γάλλοι εργαζόμενοι διευθυντικά στελέχη της αεροπορικής εταιρίας Air France/KLM, όταν αυτή ανακοίνωσε την περικοπή 3.000 θέσεων εργασίας την επόμενη διετία. Στις 5/10, μέρα όπου είχε κηρυχτεί απεργία, εκατοντάδες εργαζόμενοι έκαναν διαδήλωση με πανό και συνθήματα ενάντια στις απολύσεις. Διέκοψαν τη συνεδρίαση όπου τα μεγαλοστέλεχη ανακοίνωναν τις «αναδιαρθρώσεις», απαιτώντας την παραίτηση του επικεφαλής του ομίλου. Ο επικεφαλής προσωπικού έντρομος (φωτό) μαζί με ένα ακόμα μεγαλοστέλεχος φωτογραφήθηκαν με σκισμένα πουκάμισα και σακάκια να φυγαδεύονται με την βοήθεια αστυνομικών, και χρειάστηκε να σκαρφαλώσουν στην περιφραξη του κτιρίου για να αποφύγουν τους οργισμένους εργαζόμενους.

Αλήθεια, πόσο διαφορετική αξίζει να είναι η κατάληξη του Τσίπρα και της παρέας του; Που τσαλαπάτησαν την εκφρασμένη θέληση του ελληνικού λαού ενάντια στα Μνημόνια (εκλογές 25/1, δημοψήφισμα 5/7, δεκάδες αγώνες), έγιναν αρχιμνημονιακοί σε μια πλήρως μνημονιακή Βουλή, έδωσαν «ανάσα» στα κόμματα της «συμμορίας του Ευρώ», χαριεντίζονται με τους ιμπεριαλιστές σε Βρυξέλλες και ΗΠΑ – και έχουν ξεκινήσει την αδίστακτη εφαρμογή του 3ου Μνημονίου, της ταφόπλακας των εργαζομένων, της νεολαίας, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων; **Η γύμνια τους δεν θα αργήσει να φανεί.** Ο ελληνικός λαός δεν θα υποταχτεί στην μνημονιακή καταστροφή και ταπείνωση.

Πρέπει παντού να οργανώσουμε αγώνες, μαζικούς και αποφασιστικούς, για να τσακίσουμε τα Μνημόνια στην πράξη, να αποτρέψουμε την εφαρμογή του 3ου Μνημονίου, να διώξουμε κάθε μνημονιακό κυβερνητικό θίασο.

Ανακοίνωση της Ο.Κ.Δ.Ε. για τις συλλήψεις μελών της ΠΟΣΠΕΡΤ

Η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται. Λίγες ώρες μόνο μετά την ορκωμοσία της νέας μνημονιακής συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, έπεσε «μαύρο» στο ελεύθερο, αυτοδιαχειριζόμενο ραδιόφωνο της ΕΡΤopen. Το μεσημέρι της 23ης Σεπτεμβρίου μετά από καταγγελία στην Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ) έγινε αστυνομική επιχείρηση στις εγκαταστάσεις εκπομπής της ΕΡΤopen στα Τουρκοβούνια όπου συνελήφθησαν ο πρόεδρος της ΠΟΣΠΕΡΤ Π. Καλφαγιάννης και ο ταμίας Δ. Κούνης και κατασχέθηκε ο εξοπλισμός. Νωρίτερα τα γραφεία της ερτοpen είχε επισκεφθεί ο αρμόδιος εισαγγελέας. Οι συλληφθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι λίγες ώρες αργότερα αφού σχηματίστηκε δικογραφία.

Προκαλεί μεγάλη εντύπωση πως επιλέχθηκε η συγκεκριμένη μέρα για να γίνει η επιχείρηση όταν η καταγγελία εκκρεμεί από τις αρχές του 2014, ενώ η ΕΡΤ στην οποία ανήκει η συχνότητα εκπομπής δεν

έχει κάνει οποιαδήποτε ενέργεια. Ταυτόχρονα δεκάδες τηλεοπτικοί και εκατοντάδες ραδιοφωνικοί σταθμοί εκπέμπουν χωρίς άδεια χωρίς να τους ακουμπάει κανείς, ενώ ο ίδιος ο αρμόδιος υπουργός Σπίρτζης είχε δώσει διαβεβαιώσεις για τη νόμιμη επαναλειτουργία του σταθμού. Αξίζει να σημειωθεί ότι ανάλογη επέμβαση δεν τόλμησε να κάνει ούτε η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου αν και τότε υπήρχαν «καταγγελίες». Μάλλον όπως σχολιάζει και η ΕΡΤopen: Η «πολλά υποσχόμενη» από την κυβέρνηση εκκαθάριση του ραδιοτηλεοπτικού τοπίου ξεκίνησε από την ΕΡΤopen και προφανώς θα τελειώσει εκεί... Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πρέπει άμεσα να δώσει εξηγήσεις για αυτές τις ενέργειες.

Η ΕΡΤopen μαζί με τις τοπικές ΕΡΑ και την ΕΡΤ3 επί δύο χρόνια κράτησε ζωντανή την φωνή της ΕΡΤ ενάντια στο «μαύρο» της κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου. Κράτησε ζωντανό τον αγώνα των εργαζομέ-

νων της ΕΡΤ και παράλληλα έδωσε βήμα σε όλους τους αγωνιζόμενους. Μετά την επαναλειτουργία της ΕΡΤ συνέχισε τη διαδικτυακή και ραδιοφωνική της εκπομπή. Συνεχίζει να είναι μια από τις λίγες αντιμνημονιακές φωνές ανάμεσα στα ΜΜΕ και αυτό φαίνεται να ενοχλεί.

Στεκόμαστε στον πλευρό της ΕΡΤopen και των εργαζομένων της ΕΡΤ και αλληλέγγυων που εθελοντικά την κρατάν στον αέρα. **Απαιτούμε να αποσυρθούν άμεσα οι κατηγορίες από τους συλληφθέντες, να επιστραφεί ο κατασχέμενος εξοπλισμός και να δοθεί και επίσημα η συχνότητα εκπομπής στην ΕΡΤopen.** Ακόμα μαζί με την ΕΡΤopen και τους εργαζόμενους της ΕΡΤ θα αγωνιστούμε ενάντια την προσπάθεια μετατροπής της ΕΡΤ σε έναν μέσο κυβερνητικής-μνημονιακής προπαγάνδας, ενάντια στο κράτος έκτακτης ανάγκης που επανακάμπει μαζί με το τρίτο μνημόνιο.

Ο.Κ.Δ.Ε., 24/9/2015

Μετανάστες

Η Ε.Ε. κλείνει σύνορα και καταστέλει

σελ. 4

Οικονομία

Αρχίζει η εφαρμογή του 3ου Μνημονίου με μέτρα-καρμανιόλα

σελ. 11

Ινδία

Τεράστια γενική απεργία συγκλονίζει τη χώρα

σελ. 14

Ιστορία

Η επέτειος της νίκης της κινέζικης επανάστασης

σελ. 15

Να οργανώσουμε την αντίσταση Να οικοδομήσουμε την Ο.Κ.Δ.Ε. & την 4η Διεθνή

Όλοι εμείς, οι εργαζόμενοι, οι νέοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, βιώνουμε καθημερινά την απίστευτα σκληρή επίθεση του κεφαλαίου στα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα, στις ατομικές ελευθερίες και την ποιότητα ζωής. Με την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών και των κοινωνικών αγαθών, την εμπορευματοποίηση/διάλυση των συστημάτων υγείας, παιδείας και κοινωνικής ασφάλισης. Τις φαραωνικές ανισότητες με τον ανεξέλεγκτο πλουτισμό μιας δράκας καπιταλιστών και χρυσοδάκτυλων της αγοράς χάρη στην υπερεκμετάλλευση και καταπίεση της εργασίας, στην λεηλασία της δημόσιας περιουσίας και των λαϊκών αποταμιεύσεων. Την καταπάτηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, τον εκφυλισμό των ηθικών, πνευματικών και πολιτιστικών αξιών και συνολικά την αποσύνθεση της οικονομίας και της κοινωνίας.

Όλοι εμείς, βλέπουμε την εξαθλίωση, την φτώχεια και την πείνα ν' απλώνονται παντού στον πλανήτη. Την παιδική εργασία, την εγκληματικότητα, τον ρατσισμό, τον εθνικισμό να φουντώνουν. Τον πόλεμο και την καταστροφή του περιβάλλοντος να απειλούν την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Την αλόγιστη χρήση των ανθρώπινων και φυσικών πόρων από μια χούφτα πολυεθνικών/ διεθνικών επιχειρήσεων των ιμπεριαλιστικών χωρών, που επιβάλλουν με την βία τον Νεοφιλελευθερισμό, την Παγκοσμιοποίηση και την Νέα Τάξη Πραγμάτων, για την σωτηρία των κερδών τους και του συστήματός τους από την βαθύτατη κρίση του.

Όλοι εμείς πρέπει και μπορούμε να τους σταματήσουμε. Να βάλουμε τέλος στα αδιέξοδα του ατομισμού και της διαίρεσης. Να μετατρέψουμε με τους αγώνες και την αλληλεγγύη μας τα συνδικάτα και τους συλλόγους μας σε όπλα αντίστασης στον νεοφιλελευθερισμό, την εκμετάλλευση, την καταστολή, την καταστροφή του περιβάλλοντος, τον ρατσισμό και τον πόλεμο. Να πετάξουμε οριστικά την «αρχαία σκουριά»: σοσιαλδημοκράτες, σταλινικούς, ρεφορμιστές και γραφειοκράτες συνδικαλιστές. Όλους αυτούς, που αφού βίασαν ιδανικά και αξίες γενιών και γενιών για μια καλύτερη ζωή, σήμερα έχουν περάσει στο νεοφιλελεύθερο στρατόπεδο ή αναπαλαιώνουν τις πολιτικές της ταξικής συνεργασίας, της «κεντροαριστεράς», της «λαϊκής εξουσίας», που μας οδήγησαν σε τραγικές ήττες.

Όλοι εμείς πρέπει να κάνουμε μια τομή στην πολιτική μας. Να συγκρουστούμε με την λογική της αγοράς και του κέρδους στη βάση ενός αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Να χτυπήσουμε το κακό στην ρίζα του, το κεφάλαιο, την Ε.Ε., τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό. Να καταργήσουμε την εκμετάλλευση ανθρώπων από άνθρωπο, να κοινωνικοποιήσουμε τις επιχειρήσεις σ' όλους τους τομείς-κλειδιά της οικονομίας (τράπεζες, ενέργεια, μέσα μεταφοράς και επικοινωνίας). Να θέσουμε όλες τις μεγάλες επιλογές -ενέργεια, βιομηχανία, διατροφή, περιβάλλον, πολιτισμός- σ' ένα δημοκρατικό σχεδιασμό. Να αποδεσμεύσουμε την χώρα μας από την Ε.Ε. των καπιταλιστών, των κερδοσκόπων, του ρατσισμού και των τρομονόμων, του νεοαποικισμού και των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων. Να ανατρέψουμε την κοινοβουλευτική δικτατορία του κεφαλαίου, να διαχωρίσουμε οριστικά από τις σταλινικές δικτατορίες των γκούλαγκ ή τα πρότυπα του «ανθρώπινου καπιταλισμού» της σοσιαλδημοκρατίας και της κεντροαριστεράς. Να εγκαταστήσουμε μια σοσιαλιστική κοινωνία στην χώρα μας και την Ε.Ε, που θα έχει στο κέντρο της τις ανάγκες του ανθρώπου, τα δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα, τις ατομικές ελευθερίες, τις ανθρώπινες, ηθικές και πολιτικές αξίες. Να εγκαθιδρύσουμε την εξουσία των εργαζομένων, που θα στηρίζεται σε όργανα άμεσης δημοκρατίας και αυτοδιαχείρισης, όπου τα δημοκρατικά, πολιτικά και ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες θα ξεπερνούν κατά πολύ, ποσοτικά και ποιοτικά, εκείνα ακόμη και των πιο ανεπτυγμένων αστικών δημοκρατιών.

Όλοι εμείς πρέπει να κάνουμε μια τομή στην πρακτική μας. Να στρατευτούμε στον αγώνα για να υπερασπιστούμε την εργασία, το βιοτικό επίπεδο, το δικαίωμα στην ζωή. Να βάλουμε τέλος στην βαρβαρότητα του νεοφιλελευθερισμού, στις πολιτικές των αστικών κομμάτων (Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ) και του καπιταλισμού/ιμπεριαλισμού. Να παλέψουμε για την ενότητα του κινήματος μέσα στους αγώνες στη βάση της ταξικής ανεξαρτησίας. Να δημιουργήσουμε και να στηρίξουμε συσπειρώσεις αντίστασης και επιτροπές αγώνα σε κάθε σωματείο, σύλλογο, τόπο δουλειάς, σχολείο, σχολή, γειτονιά και κοινότητα. Να οικοδομήσουμε μια ισχυρή αντικαπιταλιστική δύναμη μέσα στο εργατικό/συνδικαλιστικό κίνημα και τα κοινωνικά κινήματα. Να χτίσουμε την δική μας μαζική εργατική, επαναστατική οργάνωση, πραγματικό εργαλείο στην πάλη μας για την σωτηρία από τους νεοφιλελεύθερους καπιταλιστές και ιμπεριαλιστές. Να στρατευτούμε στην υπόθεση της Ο.Κ.Δ.Ε. και του επαναστατικού μαρξισμού, στην οικοδόμηση του παγκόσμιου κόμματος της σοσιαλιστικής επανάστασης, την 4^η Διεθνή.

20 χρόνια από τον θάνατο του Ερνέστ Μαντέλ Πολιτικές Εκδηλώσεις της Ο.Κ.Δ.Ε.

Στις 20/7/1995, πριν από 20 χρόνια έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 72 ετών ο **Ερνέστ Μαντέλ**, ένας από τους σημαντικότερους μαρξιστές θεωρητικούς μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο και ηγέτης της τροτσκιστικής 4ης Διεθνούς.

Με αφορμή αυτή την επέτειο, η Ο.Κ.Δ.Ε. πραγματοποιεί κύκλο Πολιτικών Εκδηλώσεων σε πόλεις της Ελλάδας, με θέμα:

«Ερνέστ Μαντέλ:

Η ζωή και το έργο του.

Η συμβολή του στην Μαρξιστική Οικονομία και σε θέματα Επαναστατικής Στρατηγικής και Τακτικής.»

Ιωάννινα: Τετάρτη 21 Οκτωβρίου

Θεσσαλονίκη: Πέμπτη 22 Οκτωβρίου

Αλεξανδρούπολη: Δευτέρα 26 Οκτωβρίου

ΑΘΗΝΑ: Τετάρτη 4 Νοεμβρίου

Στο site μας www.okde.gr θα αναρτηθούν σύντομα οι ακριβείς ώρες καθώς και οι χώροι που θα φιλοξενήσουν τις παραπάνω εκδηλώσεις.

Πολλά από τα έργα του Ερνέστ Μαντέλ κυκλοφορούν από τις εκδόσεις Εργατική Πάλη.

Πού θα βρείτε τις εκδόσεις

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αθήνα

Βιβλιοπωλεία: "Πρωτοπορία" Γραβιάς 3-5, "Πολιτεία" Ασκληπιού 1-3 & Ακαδημίας, "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37 και σε όλα τα κεντρικά βιβλιοπωλεία.

Θεσσαλονίκη

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο), "Πρωτοπορία" Λ. Νίκης 3

Πάνασσα

Βιβλιοπωλεία: "Δωδώνη", "Το βιβλιοπωλείο" στην Αβέρωφ

Κοζάνη

Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο Κοζάνης, Ρήγα Φεραίου 10

Πού θα βρείτε την εφημερίδα

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αθήνα

Περίπτερα: Πλ. Κάνιγγος και σχεδόν σε όλα τα περίπτερα των Εξαρχείων.

Βιβλιοπωλεία: "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37, "Καινά Δαιμόνια" Σουλτάνη 8, "Εκτός των Τειχών" Γραβιάς 10-12.

Θεσσαλονίκη

Πολιτικό-Πολιτιστικό Στέκι "Ισκρα": Αμύντα 12, ισόγειο

Περίπτερα: Καμάρα, Αλεξάνδρου Σβάλου 39

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο)

Κοζάνη

Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο Κοζάνης, Ρήγα Φεραίου 10

Και στα κεντρικά πρακτορεία Αθηναϊκού τύπου σε όλη την Ελλάδα.

Γίνε Συνδρομητής - Ενίσχυσε την ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Γράψτε μας στο e-mail ergatikipali@okde.gr ή ταχυδρομήστε μας τα στοιχεία σας στην διεύθυνση Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 104 37, Αθήνα.

Ετήσια συνδρομή εσωτερικού 15 ευρώ - εξωτερικού 20 ευρώ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Εκδίδεται από αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, Εκδότης: Σωφρόνης Παπαδόπουλος, Εκτύπωση: Κ. Φερέτος, Δερβενίων 30 γραφεία: Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 10437, Αθήνα, τηλ. 210-5247227 - Κλεισούρας 4, Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310-237938

www.okde.gr, e-mail: ergatikipali@okde.gr

Στις 5 Οκτώβρη ο Αλέξης Τσίπρας παρουσίασε στη Βουλή τις προγραμματικές δηλώσεις της «δεύτερης φορά Αριστερά» κυβέρνησής του. «Κεντρική ιδέα» των δηλώσεων ήταν η αναγκαιότητα της «χωρίς χρονοτριβή» ψήφισης των βάρβαρων μνημονιακών μέτρων και ολοκλήρωσης της πρώτης αξιολόγησης από τους «θεσμούς», ώστε να δοθούν τα χρήματα για τη διαβόητη ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και να ανοίξει η συζήτηση για την ελάφρυνση του ελληνικού δημόσιου χρέους. Στην ουσία, ο Τσίπρας αναπαράγει από τη μια τον εκβιασμό των ιμπεριαλιστών για «κούρεμα» καταθέσεων αν δεν περάσουν τα μέτρα, από την άλλη αυταπάτες που καλλιεργούσε και ο Σαμαράς για δήθεν σοβαρή μείωση του χρέους. Στην καλύτερη περίπτωση, η «ελεημοσύνη» των δανειστών προς την κυβέρνηση θα εξαντληθεί στη μετάθεση για κάποια χρόνια των πληρωμών χρεών που έτσι κι αλλιώς είναι παντελώς αδύνατο να καλυφθούν έγκαιρα (π.χ. μετά το 2020 σε πολλά οικονομικά έτη τα προς εξόφληση τοκοχρεολύσια ξεπερνούν το 60% των συνολικών ετήσιων εσόδων του ελληνικού κράτους!). Όσο για τις καταθέσεις, το «κούρεμα» αργά ή γρήγορα είναι αναπόφευκτο. Η μοναδική εγγύηση για τη σωτηρία τους προϋποθέτει την εθνικοποίηση των τραπεζών και τη μετάβαση σε εθνικό νόμισμα, ώστε να ξεφύγουν από τη μέγγενη των τοκογλύφων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ). Όμως και τα δύο απορρίπτονται μετά βδελυγμίας από τη μνημονιακή συγκυβέρνηση.

Κατά τα άλλα, ο Τσίπρας επανέλαβε χλιοειπωμένες αερολογίες για «εξυπηρέτηση των συμφερόντων της κοινωνικής πλειοψηφίας», «νέο παραγωγικό μοντέλο», «καταπολέμηση της διαφθοράς και της διαπλοκής», «προσέλκυση ξένων επενδύσεων», «παράλληλο πρόγραμμα», που δήθεν θα «απαλύνει» τις συνέπειες του μνημονίου, ενώ, στα χνάρια των προκατόχων του, μίλησε για έξοδο στις αγορές το 2017! Τόνισε επίσης τους χαμηλότερους στόχους για πρωτογενή πλεονάσματα σε σχέση με τους τερατώδεις και πλήρως ανέφικτους που είχε υπογράψει η χούντα ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, χωρίς όμως να πει κουβέντα για τον Αρμαγεδδώ-

Προγραμματικές δηλώσεις Τσίπρα: επανάληψη αυταπατών και μνημονιακών ψεμάτων

να που συνεπάγονται ακόμα και τα «ήπια» πλεονάσματα, και μάλιστα σε μια οικονομία που έχει ουσιαστικά καταρρεύσει πλήρως. Ο Τσίπρας υποσχέθηκε ότι, εφόσον η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών θα γίνει με χρήματα του Δημοσίου, το μάντζιμεντ θα περάσει επίσης στο Δημόσιο. Αυτό όμως θα μένει κενό γράμμα όσο ο πραγματικός έλεγχος των τραπεζών (και της Τράπεζας της Ελλάδος) θα βρίσκεται στα χέρια των τοκογλύφων της ΕΚΤ. Στη συνέχεια, αναφέρθηκε σε τέσσερις άξονες «σκληρής διαπραγματεύσεως»: προστασία της κατοικίας «όσων αποδεδειγμένα δεν έχουν να πληρώσουν» για το δανειό τους, εργασιακά (επαναφορά συλλογικών διαπραγματεύσεων, τριετίες, μετενέργεια κ.α.), διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα της ΔΕΗ και του ΑΔΜΗΕ, ιδιωτικοποιήσεις με «διαφάνεια» και δήθεν «αξιοποίηση» της δημόσιας περιουσίας. Φυσικά, όλα αυτά επαφίενται στην καλή διάθεση των δανειστών.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ο Τσίπρας προανήγγειλε συμμαχίες «ενάντια στον νεοφιλελευθερισμό» με «προοδευτικές δυνάμεις», δηλαδή τη σοσιαλδημοκρατία, που εφάρμοσε και εφαρμόζει μέχρι κεραιάς τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Ανά τομέα πολιτικής, οι προγραμματικές δηλώσεις περιελάμβαναν επίσης:

Φορολογικά: «ισοδύναμα» για τα πιο βαριά μέτρα, όπως ο ΦΠΑ στην ιδιωτική εκπαίδευση, «απλό, σταθερό και δίκαιο» φορολογικό σύστημα, ελάφρυνση των συνήθων «υποζυγίων», κίνητρα για «καινοτομία» και επενδύσεις.

Αγρότες: «ελάφρυνση» των βαρύτατων φόρων για τους «κατά κύριο επάγγελμα» αγρότες, αξιοποίηση ευρωπαϊκών κονδυλίων για «ανταγωνιστικότητα».

Δημόσιο: Ο Τσίπρας επανέλαβε το γνωστό νεοφιλελεύθερο κλισέ περί «μεγάλου ασθενούς» και προανήγγειλε σύγκρουση

με «κατεστημένες νοοτροπίες και συμφέροντα», δηλαδή με τους εργαζόμενους και τα συνδικάτα. Εξήγγειλε οργανογράμματα για όλες τις δημόσιες υπηρεσίες, μείωση γραφειοκρατίας, επέκταση των ηλεκτρονικών υπηρεσιών, «δίκαιη» αξιολόγηση και πειθαρχικό δίκαιο και κινητικότητα με «εθνικό μητρώο υπαλλήλων», που θα ανοίξει τον δρόμο για υποχρεωτικές μετακινήσεις ουσιαστικά οπουδήποτε.

Κοινωνική Πρόνοια: κάρτες δωρεάν μετακίνησης για ανέργους, ΑΜΕΑ, χαμηλοσυνταξιούχους, γεύματα για μαθητές δημοτικού, κάρτες υγείας για ανασφάλιστους, εθνικό σύστημα κοινωνικής αλληλεγγύης.

Υγεία: προσλήψεις 1100 υγειονομικών φέτος και προκήρυξη άλλων 2500 θέσεων, αντικατάσταση διεφθαρμένων διοικήσεων νοσοκομείων, πρωτοβάθμιες μονάδες υγείας στις γειτονίες, καθολική πρόσβαση σε ασφαλή φάρμακα.

Παιδεία: μεταρρύθμιση στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση μετά από «διάλογο», «αναγνώριση» του κοινωνικού έργου των εκπαιδευτικών, «αξιοποίηση» του επιστημονικού δυναμικού στην έρευνα. Ο Τσίπρας απέφυγε να διευκρινίσει τι ακριβώς θα γίνει με το νομοσχέδιο που είχε ετοιμάσει ο προηγούμενος υπουργός Παιδείας Μπαλτάς, το οποίο καταργούσε τις πιο επαχθείς διατάξεις του αντιεκπαιδευτικού νόμου Διαμαντοπούλου στα πανεπιστήμια (διαγραφές φοιτητών, συμβούλια διοίκησης κ.α.). Αναφέρθηκε επίσης σε «νέο πλαίσιο» για την επαγγελματική εκπαίδευση, αποκρύπτοντας ότι βάζει μνημονίου θα περιλαμβάνει υποχρεωτική «μαθητεία», δηλαδή απλήρωτη εργασία της νεολαίας για τους εργοδότες.

Ασφαλιστικό: Ο Τσίπρας ισχυρίστηκε ότι οι σφαιραστικές μειώσεις συντάξεων και αυξήσεις ορίων ηλικίας που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί ή προωθούνται άμεσα

θα έπρεπε να γίνουν ακόμα και χωρίς μνημόνιο, αφού το ασφαλιστικό σύστημα δεν είναι «βιώσιμο», λόγω της καλπάζουσας ανεργίας και μαύρης εργασίας, της λεηλασίας των αποθεματικών και του δημογραφικού προβλήματος. Δεν είπε όμως το παραμικρό για το πώς θα αντιμετωπιστούν όλα τα παραπάνω, που πηγάζουν κατευθείαν από την καρδιά του προβλήματος, δηλαδή την κρίση και το σάπισμα του καπιταλισμού. Μίλησε επίσης για ενοποιήσεις ταμείων και «ενιαίους κανόνες», προφανώς προς τα κάτω, και καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής με ηλεκτρονικά μέσα, με στόχευση στους μεγαλοφειλέτες.

Διαφθορά – φοροδιαφυγή: διασταύρωση καταθέσεων – φορολογικών δηλώσεων, αξιοποίηση λίστας Λαγκάρντ και άλλων λιστών, νομοσχέδιο για τις τηλεοπτικές άδειες, ενίσχυση ελεγκτικών σωμάτων, κάθαρση σε ποδόσφαιρο και αθλητικές ομοσπονδίες, διαλεύκανση σκανδάλων Αγροτικής και Ταχυδρομικού Ταμειουτηρίου.

Προσφυγικό: Ο Τσίπρας καταδίκασε τη λογική της «Ευρώπης – φρούριο» και μίλησε για «ευρωπαϊκές αξίες» ανθρωπιάς, αλληλεγγύης κ.λπ. Δεν είπε όμως τι θα γίνει στην πράξη, από τη στιγμή που οι «εταίροι» δέχονται να υποδεχθούν μόλις 120.000 πρόσφυγες. Μίλησε επίσης για «πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική», τη στιγμή που συνεχίζει την εγκληματική συνεργασία με το Ισραήλ και τη χούντα της Αιγύπτου και την ευθυγράμμιση με τα ιμπεριαλιστικά σχέδια.

Δικαιώματα – Σύνταγμα: Υποσχέθηκε προστασία των δημοκρατικών ελευθεριών, «συμπόρευση» με κινήματα, πραγματοποίηση δημοψηφισμάτων με πρωτοβουλία πολιτών και ζήτησε «ενεργοποίηση» του λαού για να συγκρουστεί με το «κατεστημένο». Τέλος, προανήγγειλε διάλογο για το Σύνταγμα ώστε η επόμενη Βουλή να προχωρήσει σε αναθεώρησή του.

Όλες όμως οι υποθετικές ή πραγματικές «φιλολαϊκές» υποσχέσεις είναι στον αέρα, καθώς οι πραγματικές προγραμματικές δηλώσεις εκφωνούνται στις Βρυξέλλες και το Βερολίνο.

Η καπιταλιστική βαρβαρότητα ...

με την γλώσσα των αριθμών

Σύμφωνα με έκθεση της Oxfam (οργάνωση για την εξάλειψη της φτώχειας), μεταξύ του 2009 και του 2013, ο αριθμός των Ευρωπαίων που ζουν σε συνθήκες σοβαρής υλικής στέρησης, δηλαδή χωρίς επαρκή χρήματα για να θερμάνουν τα σπίτια τους ή να αντιμετωπίσουν απρόβλεπτες δαπάνες, αυξήθηκε από 7,5 σε 50 εκ. άτομα. Οι άνθρωποι αυτοί συνιστούν μέρος μόνο των 123 εκ. -σχεδόν το 1/4 του πληθυσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης- που αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο της φτώχειας, την ίδια στιγμή που στην Ευρώπη υπάρχουν 342 δισεκατομμυριούχοι. Οι χώρες με τα υψηλότερα επίπεδα ανισότητας εισοδήματος είναι η Γερμανία, η Ελλάδα και η Πορτογαλία. Σύμφωνα πάντα με τα στοιχεία της έρευνας, η πλειονότητα των ευρωπαϊκών χωρών αντιμετωπίζουν σημαντικά προβλήματα οικονομικής ανισότητας. Το μεγαλύτερο ποσοστό ανισότητας του διαθέσιμου εισοδήματος εντοπίζεται στη Βουλγαρία, τη Λετονία και τη Λιθουανία, ενώ μια σειρά από χώρες, όπως η Γαλλία και η Δανία, γνώρισαν επίσης μια αύξηση της ανισότητας μεταξύ 2005 και 2013. Το ποσοστό φτώχειας μεταξύ των απασχολούμενων είναι υψηλότερο στη Ρουμανία και την Ελλάδα, αλλά αυξητικές τάσεις παρουσιάζονται και σε άλλες χώρες της Ευρώπης, όπως στη Γερμανία και τη Σλοβενία.

Ερευνητές από την Ελλάδα και τη Βρετανία σε πρόσφατη δημοσίευσή τους επισημαίνουν ότι κατά τα μνημονιακά έτη 2011-12 υπήρξε αύξηση 35% στις αυτοκτονίες, σε σχέση με την περίοδο έως το 2010, κυρίως λόγω της αύξησης της ανεργίας και της απόγνωσης που αυτή προκαλεί. Σύμφωνα με την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία (ΕΛΣΤΑΤ), ο αριθμός των θανάτων στην Ελλάδα από αυτοκτονίες, όπως αυτές χαρακτηρίστηκαν από τις Ιατροδικαστικές και Ανακριτικές Αρχές, ανήλθε σε 508 για το έτος 2012, έναντι των 477 το 2011 (αύξηση 7%), ενώ οι αυτοκτονίες των αντρών υπερτερούν των γυναικών. Η μελέτη διαπίστωσε ότι η υιοθέτηση των νέων μνημονιακών μέτρων τον Ιούνιο του 2011 σηματοδότησε μια απότομη αύξηση στις αυτοκτονίες, που έφθασαν στο αποκορύφωμά τους μέσα στο 2012. Οι θάνατοι από αυτοκτονίες αυξήθηκαν σε όλες ουσιαστικά τις ηλικιακές ομάδες (και των δύο φύλων), ιδίως όμως στους άνδρες παραγωγικής ηλικίας 20 έως 59 ετών, όπου η αύξηση ήταν 34%.

Μικρή αύξηση, στο 25,2%, σημείωσε η επίσημα καταγεγραμμένη ανεργία στην Ελλάδα τον Ιούνιο του 2015, σε σχέση με τον Μάιο (25%), σύμφωνα με στοιχεία της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας (Eurostat). Τα υψηλότερα επίπεδα ανεργίας στην Ε.Ε. καταγράφονται στην Ελλάδα και στην Ισπανία (22,2%), ενώ τα χαμηλότερα στη Γερμανία (4,5%), την Τσεχία (5%) και τη Μάλτα (5,1%). Ειδικότερα στην Ελλάδα, ο αριθμός των ανέργων τον Ιούνιο έφθασε το 1.205.000. Το ποσοστό ανεργίας στους άνδρες διαμορφώθηκε στο 21,7% και στις γυναίκες στο 29,5%. Σε ό,τι αφορά την ανεργία ανά ηλικιακή ομάδα, στη χειρότερη κατάσταση παραμένουν τα άτομα μεταξύ 15 και 24 ετών. Αν και το ποσοστό ανεργίας αυτής της ομάδας είναι χαμηλότερο του 50% πλέον, παραμένει κοντά σε αυτό το επίπεδο (48,3% τον Ιούνιο 2015). Ακολουθεί η ηλικιακή ομάδα 25-34 ετών, με ποσοστό ανεργίας 32,1%.

Εφιάλτης χωρίς τέλος για τους μετανάστες Η Ε.Ε. κλείνει σύνορα και καταστρέφει

Με φρενήρεις ρυθμούς διογκώνεται ο αριθμός των προσφύγων και μεταναστών που καταφτάνουν στην Ελλάδα και στις χώρες της Ε.Ε., αναζητώντας καλύτερες συνθήκες διαβίωσης, ενώ σοκ προκαλεί ο νέος απολογισμός που ανακοίνωσε η Ύπατη Αρμοσσία του ΟΗΕ για τους νεκρούς μετανάστες το τρέχον έτος. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία για το τρέχον έτος, έχουν καταφτάσει δια θαλασσίας σε χώρες της Ε.Ε., κατά κύριο λόγο στην Ελλάδα και δευτερευόντως στην Ιταλία, 533 χιλιάδες μετανάστες, και έχουν χάσει την ζωή τους τρεις χιλιάδες. Το 55% των μεταναστών προέρχεται από την Συρία, αλλά μεγάλος αριθμός προέρχεται και από πολλές άλλες ισοπεδωμένες και κατεστραμμένες χώρες, όπως το Αφγανιστάν και το Ιράκ, ενώ ένας στους πέντε που τελικά πατάνε το πόδι τους σε κάποια ευρωπαϊκή ακτή είναι παιδί.

Η ιμπεριαλιστική, ρατσιστική ΕΕ 'έδωσε λύση' κλείνοντας τα σύνορα και καταστρέφοντας. Από τις 13/9 η κυβέρνηση της Γερμανίας επέβαλε περιορισμούς στα σύνορα, για να σταματήσει τη διέλευση τρένων από την Αυστρία, παρόλο που η Μέρκελ είχε δηλώσει ότι η Γερμανία θα δεχτεί 800.000 πρόσφυγες και είχε κάνει λόγο για μισό εκατομμύριο κενές θέσεις εργασίας στη χώρα. Ο πρωθυπουργός της Ουγγαρίας κήρυξε τη χώρα σε κατάσταση «εκτάκτου ανάγκης» και επέτρεψε την αντιμετώπιση των προσφύγων ακόμα και με πλαστικές σφαίρες. Επίσης, επέτρεψε τους ελέγχους σε σπίτια ακόμα και χωρίς ένταλμα, αν υπάρχει υποψία ότι «υποθάλπονται» εκεί πρόσφυγες, ενώ η διέλευση από τα σύνορα θα θεωρείται εγκληματική πράξη και για τους παράνομους μετανάστες προβλέπεται ποινή φυλάκισης έως και 3 έτη! Η Ουγγαρία επεκτείνει το φράχτη στα σύνορα με τη Σερβία, την Κροατία και τη Ρουμανία και απορρίπτει το σχέδιο της ΕΕ για την επιβολή υποχρεωτικών ποσοστώσεων, όπως εξάλλου το απορρίπτουν η Βρετανία, η Σλοβακία και η Πολωνία. Στα σύνορα Κροατίας-Σλοβενίας η αστυνομία επιτέθηκε στους πρόσφυγες με δακρυγόνα και σπρέι πιπεριού, ενώ η Σλοβενία ανέστειλε τη λειτουργία του σιδηροδρομικού δικτύου από την Κροατία. Κι αυτό, παρά τις δεσμεύσεις από Σλοβένους αξιωματούχους ότι η χώρα θα δεχτεί 10.000 πρόσφυγες. Η Τσεχία δηλώνει έτοιμη να αναπτύξει ένοπλες δυνάμεις στα σύνορα της για να «προστατευθεί» από την προσφυγική κρίση και ανακοίνωσε ότι δεν πρόκειται ποτέ να αποδεχθεί τις δεσμευτικές ποσοστώσεις για την μετεγκατάσταση των προσφύγων. Στην Γαλλία εμετική ήταν η δήλωση της Μαρί Λεπέν που δε χάνει την ευκαιρία να δημαγωγήσει στο προσφυγικό ζήτημα: «Η Ευρώπη έχει γίνει χώρος υποδοχής για όλους τους παράνομους του πλανήτη». Η επικεφαλής του ακροδεξιού Λαϊκού Μετώπου επιτέθηκε στις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενώ παράλληλα τόνισε: «Ούτε θέλουμε, ούτε μπορούμε να καλωσορίζουμε άλλους παράνομους μετανάστες». Άλλωστε, δεν είναι η πρώτη φορά και σίγουρα ούτε και η τελευταία

που η συνθήκη Σένγκεν αγνοείται εντελώς!

Στις 23/9 πραγματοποιήθηκε έκτακτη σύνοδος κορυφής των 28 ηγετών κρατών μελών της ΕΕ με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας για τη μετεγκατάσταση 120.000 αιτούντων άσυλο από τις χώρες πρώτης εισόδου τους, δηλαδή την Ελλάδα, την Ιταλία και την Ουγγαρία με βάση το παρακάτω πλαίσιο. Πρώτον διαχωρίζονται πρόσφυγες και παράνομοι μετανάστες. Οι πρόσφυγες θα προστατευτούν και θα κατανέμονται αναλογικά σε όλες τις χώρες της Ε.Ε και οι παράνομοι μετανάστες θα επαναπροωθούνται, δηλαδή θα απελαύνονται! Τίθεται σαφές θέμα έντασης της φρούρησης των θαλάσσιων συνόρων. Στο σχέδιο Γιούνκερ προβλέπεται η δημιουργία ευρωπαϊκής συνοριοφυλακής και ευρωπαϊκής ακτοφυλακής, ενώ θα υπάρξει και στρατιωτική δράση ενάντια στα κυκλώματα των διακινητών. Αυτό σημαίνει ότι και η Ελλάδα πρέπει να εντείνει τους ελέγχους. Θα υπάρξει οικονομική ενίσχυση τρίτων χωρών, που θεωρούνται ασφαλείς όπως η Τουρκία, η Ιορδανία ή άλλες χώρες, για να φιλοξενήσουν πρόσφυγες σε ειδικά κέντρα, να διαμείνουν εκεί και να τους δοθεί το δικαίωμα εργασίας. Στις 5 Οκτωβρίου θα υπάρξει συνάντηση του κ. Γιούνκερ με τον Τούρκο Πρόεδρο κ. Ερντογάν για ν' ανακοινηθεί η ροή προσφύγων προς την Ελλάδα και την Ευρώπη. Για την Ελλάδα αποφασίστηκε να λειτουργήσουν μέσα σε ένα μήνα τα hot spots στην ηπειρωτική χώρα, με πρώτο αυτό στον Πειραιά, για την καταγραφή των προσφύγων.

Φυσικά, ένα τέτοιο πλαίσιο, όχι μόνο δεν λύνει το μεταναστευτικό ζήτημα αλλά ενισχύει τις ακροδεξιές και νεοφασιστικές πολιτικές των αστικών κυβερνήσεων της Ευρώπης Φρούριο, με ο, τι συνεπάγεται αυτό (πογκρόμ, άνοιγμα περισσότερων στρατοπέδων συγκέντρωσης, άνοδος φασιστικών/εθνικιστικών οργανώσεων κ.ά.)! Πρόκειται για περαιτέρω ενίσχυση της FRONTEX και της στρατιωτικοποίησης των θαλασσών και των χερσαίων συνόρων.

Οι κυβερνήσεις των προηγούμενων χρόνων και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έχουν τεράστιες ευθύνες. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έκλεισε τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, άφησε δε τον φράχτη του Έβρου στη θέση του! Το μόνο που κάνουν είναι να εκλιπαρούν για «ευρωπαϊκά κονδύλια» και να στέλνουν MAT στα νησιά, ενώ ακολουθούν σαν τσιράκια τα σχέδια των ιμπεριαλιστών, είναι συνυπεύθυνες και συνένοχες, για τις άθλιες, τραγικές συνθήκες στα νησιά, για τους θανάτους δολοφονίες των μεταναστών προσφύγων. Το χάος όμως που έχει προκληθεί δεν αντιμετωπίζεται με περισσότερη, πιο σκληρή καταστολή και ρατσιστικές κραυγές.

Το εργατικό κίνημα, οι οργανώσεις και οι αγωνιστές του, πρέπει να κάνουν δική τους υπόθεση την υπεράσπιση των μεταναστών προσφύγων και όχι να την αφήσουν στους φονιάδες ιμπεριαλιστές και τους υπηρέτες τους.

Να παλέψουμε:

-Για να δημιουργηθούν άμεσα αξιοπρεπείς δομές υποδοχής, με επαρκή εξοπλισμό και προσωπικό, για να δίνονται γρήγορα όλα τα απαραίτητα έγγραφα.

-Για την κατάργηση της ρατσιστικής συνθήκης «Δουβλίνο 2».

-Για τη δημιουργία επιτροπών και ομάδων εργατικής-κοινωνικής αλληλεγγύης, που θα σταθούν έμπρακτα στο πλευρό των μεταναστών προσφύγων.

-Μετανάστες-Ντόπιοι Ενωμένοι. Κοινοί Αγώνες Ίσα δικαιώματα

-Ενάντια στο Μίσος και τη Διαίρεση του Ρατσισμού
-Καλοδεχόμενοι οι Πρόσφυγες-Τροφή, Στέγη, Χαρτιά, Άσυλο, όχι Frontex και καταστολή

■ Α. Ερ.

επίκαιρα...

Κινητοποιήσεις στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

Σε κινητοποίηση προχώρησαν οι απλήρωτοι εργαζόμενοι του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών, διεκδικώντας τα δεδουλευμένα πέντε μηνών. Δεν είναι άλλωστε η πρώτη φορά που δεν τους καταβάλλονται οι μισθοί κανονικά. Με απόφαση της συνέλευσης του Σωματίου Εργαζομένων του ΜΜΑ, την Παρασκευή 2 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκαν στάσεις εργασίας από 12.00-15.00 και από 17.00-20.00, προκειμένου να ενημερωθεί το ευρύ κοινό για το απόλυτο αδιέξοδο στο οποίο έχουν βρεθεί οι εργαζόμενοι του Οργανισμού. Σε ανακοίνωση που εξέδωσε το Σωματείο, μεταξύ άλλων αναφέρεται πως «παρά τις ιδιαίτερα αντίξοες συνθήκες, όλες οι παραγωγές, οι συναυλίες και οι διαλέξεις πραγματοποιήθηκαν κανονικά... Ωστόσο, στο διάστημα αυτό των πέντε ετών, παρά τις ενέργειες και τις επίμονες προειδοποιήσεις των εργαζομένων προς τη Διοίκηση και τις εκάστοτε κυβερνήσεις, το οικονομικό πρόβλημα του Οργανισμού γιγαντώθηκε... Η υπομονή μας έχει εξαντληθεί, περιμένοντας όλα αυτά τα χρόνια την επίλυση των προβλημάτων του Μεγάρου και των ανθρώπων που εργάζονται σ' αυτό. Διεκδικούμε μια μόνιμη λύση προς το συμφέρον του πολιτισμού και των εργαζομένων στο χώρο αυτό».

Το νοσοκομείο Ρεθύμνου καταρρέει

Τις τραγικές συνθήκες περιγράφουν με απόφαση της γενικής συνέλευσής τους οι ειδικευόμενοι γιατροί, και καταγγέλλουν την διοίκηση του Νοσοκομείου, καθώς και την ηγεσία του Υπουργείου Υγείας. Μέχρι και 32 ώρες συνεχόμενης εργασίας τις ημέρες εφημερίας χωρίς πληρωμή των υπερωριών. Αυθαίρετη χρησιμοποίηση των ειδικευόμενων για να μπαλάνουν εφημερίες, χωρίς τελικά να πραγματοποιούν την εκπαίδευσή τους. Πατροί της Οφθαλμολογικής Κλινικής καλύπτουν κενά στην Παιδιατρική! Κλινικές ζωτικής σημασίας όπως η Καρδιολογική μένουν χωρίς εφημερεύοντα ειδικευόμενο σχεδόν όλο τον μήνα. Όπως είναι προφανές, αυτή η καταναγκαστική εργασία των ιατρών θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια των ασθενών και οδηγεί το ιατρικό προσωπικό στην σωματική και ψυχική εξουθένωση.

Προς επίσχεση εργασίας οι γιατροί των Κέντρων Υγείας της Θεσσαλίας

Έτοιμοι να προχωρήσουν σε επίσχεση εργασίας δηλώνουν και οι γιατροί των Κέντρων Υγείας της Θεσσαλίας διεκδικώντας την καταβολή των εφημεριών τους για ολόκληρο σχεδόν το 2015. Πρόσφατα πραγματοποίησαν παράσταση διαμαρτυρίας στο γραφείο του διοικητή της 5ης Υγειονομικής Περιφέρειας, ενώ σε ανακοίνωσή τους επισημαίνουν τις καταστροφικές επιπτώσεις που έχουν οι ασκούμενες πολιτικές υγείας, αλλά και η μεταφορά από την 1η Ιανουαρίου 2015 της διοικητικής δικαιοδοσίας των Κέντρων Υγείας από τα Νοσοκομεία στις Υγειονομικές περιφέρειες.

Καταγγέλλουν ότι «παιδίατροι, μικροβιολόγοι, ακτινολόγοι και οδοντίατροι, είναι είδος υπό εξαφάνιση στα Κ.Υ. και οι ελάχιστοι που έχουν απομείνει, εξαναγκάζονται να ασκούν πλανόδια ιατρική καλύπτοντας κενά σε άλλα Κ.Υ. και σε Νοσοκομεία», συνεχόμενη εργασία για πάνω από 10 συνεχόμενα εικοσιτετράωρα, απλήρωτη και χωρίς καμιά ασφάλεια και σε άθλιες συνθήκες διαμονής και διατροφής, δραματικές ελλείψεις σε υλικά, φάρμακα, αναλώσιμα και εξοπλισμό.

Από την πλευρά του ο Διοικητής της ΥΠΕ επισήμανε ότι -όπως έχει συμβεί και με τους γιατρούς των νοσοκομείων- οι γιατροί των Κέντρων Υγείας θα πληρωθούν τις εφημερίες του πρώτου εξαμήνου μέχρι τα τέλη Οκτωβρίου! Οι εκπρόσωποι των Ενώσεων Ιατρών Νοσοκομείων και Κ.Υ. Θεσσαλίας καλούν τους γιατρούς των Κ.Υ. ολόκληρης της 5ης Υ.Π.Ε. να καταθέσουν δηλώσεις επίσχεσης εργασίας, μέχρι την αποπληρωμή των δεδουλευμένων τους.

Κάτω τα σύγχρονα εργασιακά κάτεργα!

Ανακοίνωση της Ο.Κ.Δ.Ε. για την επίθεση εργοδότη στην Ηλεία

Ο εργοδότης της 60χρονης εργαζόμενης μετανάστριας Γεωργία Ράτκα Γεωργιέβα έριξε καυτό καφέ στην ίδια και στο 2χρονο εγγόνι της, όταν πριν από λίγες ημέρες του ζήτησε 120 ευρώ από τα δεδουλευμένα της. Το μόλις δύο ετών παιδί μεταφέρθηκε αρχικά στο νοσοκομείο του Πύργου όπου αμέσως κρίθηκε αναγκαίο να πάει στο νοσοκομείο της Πάτρας με εγκαύματα στο πρόσωπο. Η επίθεση του εργοδότη έγινε στο χωριό Ξυλοκέρα Ηλείας το περασμένο Σάββατο.

Δεν είναι φυσικά το πρώτο περιστατικό εργοδοτικής βίας-τρομοκρατίας στα χρόνια του μνημονίου. Έχει προηγηθεί η Μανωλάδα με τους πυροβολισμούς και τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης και εργασίας, οι μετανάστες εργάτες από τη Ρουμανία που ήταν φυλακισμένοι κάτω από άθλιες συνθήκες διαβίωσης και σίτισης σε κελιά παραπλεύρως μεγάλης πτηνοτροφικής μονάδας στην Χαλανδρίτσα Αχαΐας, ο αλυσοδεμένος και βασανισμένος από τον εργοδότη του Ουαλίντ Ταλίμπ στη Σαλαμίνα, η Κωσταντίνα Κούνεβα παλαιότερα κ.α.

Οι νέοι μαυραγορίτες-εργοδότες των ντόπιων και μεταναστών εργαζομένων πολλαπλασιάζονται και αποθρασύνονται από το νέο μνημονιακό εργασιακό

καθεστώς που ψηφίζουν οι νέοι και οι παλιοί μνημονιακοί. Αποθρασύνονται από τα δικαστικά πραξικοπήματα που στις περισσότερες περιπτώσεις τους δικαιώνει ή τους «ρίχνει στα μαλακά».

Οι απλήρωτοι εργαζόμενοι στην Ελλάδα στους οποίους οι εργοδότες οφείλουν δεδουλευμένα από 1 έως και 12 μήνες φτάνουν το ένα εκατομμύριο. Οι μετανάστες που όταν δεν πνίγονται στο Αιγαίο και έρχονται να δουλέψουν σε κάποιον εργοδότη, πέφτουν θύματα ακραίας εκμετάλλευσης και πολλές φορές βίας.

Πρέπει να παλέψουμε σε κάθε χώρο δουλειάς αλλά και παντού για να εμποδίσουμε όλους αυτούς που θέλουν να επιστρέψουν τα δικαιώματά μας στην εποχή της δουλειάς και να επιβάλλουμε με αγώνες το δίκιο μας. Πρέπει να απαιτήσουμε την παραδειγματική τιμωρία όλων αυτών που απειλούν να μετατρέψουν τη ζωή μας σε κόλαση και που έχουν το θράσος να σηκώνουν και χέρι απέναντι σε εργαζόμενους, ηλικιωμένους και παιδιά!

► **Να τσακίσουμε τα μνημόνια σε κάθε χώρο δουλειάς και παντού**

► **Να τιμωρηθεί παραδειγματικά ο εργοδότης**

Παρασκευή, 25 Σεπτεμβρίου 2015

Ανακοίνωση της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων στον Επισιτισμό

6 μήνες κάθειρξη με τριετή αναστολή για απολυμένη, επειδή «έπληξε την προσωπικότητα του εργοδότη και την κερδοφορία της επιχείρησής του»

ΟΧΙ στην ποινικοποίηση των εργατικών και κοινωνικών διεκδικήσεων και αγώνων

Η συνάδελφος Ευγενία Πρίφτη, μέλος της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων, απολύθηκε εκδικητικά το Δεκέμβριο του 2014 από το μπαρ «Ποτοπωλείον» επειδή διεκδικούσε τα δεδουλευμένα και τα ένσημα που της χρωστούσε ο εργοδότης της.

Εκτός από την προσφυγή της στην Επιθεώρηση Εργασίας και στα δικαστήρια, αποφάσισε μαζί με την επιτροπή αλληλεγγύης που συγκροτήθηκε, να διεκδικήσει την ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων της και με κινητοποιήσεις έξω από το κατάστημα. Ο εργοδότης σε μία προσπάθεια φίμωσης της δράση της συναδέλφου και της επιτροπής, κατέθεσε μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση σε βάρος της.

Η μήνυση εκδικάστηκε στις 30 Σεπτέμβρη και η ακροαματική διαδικασία ήταν μία καλοπαιγμένη φαρσοκωμωδία, προφανώς σε βάρος της συναδέλφου. Ενώ επιβεβαιώθηκε από όλους τους μάρτυρες (υπεράσπισης και κατηγορίας), αλλά και από το ίδιο το αφεντικό, πως στο κατάστημα εργαζόνταν ανασφάλιστοι εργαζόμενοι, πως δεν πληρώνονταν η υπερεργασία, οι αργίες και τα επιδόματα και πως ο εργοδότης συμπεριφέρονταν με προσβλητικό και απαξιωτικό τρόπο στους εργαζόμενους, η έδρα του δικαστηρίου ζητούσε συνεχώς εξηγήσεις για το λόγο που χρησιμοποιούνταν η λέξη «κάτεργο» για το κατάστημα στην ανακοίνωση που μοίραζε η επιτροπή κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων. Ένα μεγάλο μέρος της διαδικασίας αναλώθηκε γύρω από το αν οι κινητοποιήσεις έξω από το κατάστημα «υπερέβαιναν τα όρια», ενώ αυτές αποτελούν κατοχυρωμένη συνδικαλιστική ελευθερία και χρόνια πρακτική του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος. Η διαδικασία κορυφώθηκε με την αισχροή αγόρευση του δικηγόρου του εργοδότη που αφού πρώτα

εξαπέλυσε επίθεση ενάντια στα σωματεία και στους συνδικαλιστές, δεν παρέλειψε να κατηγορήσει τη σ. Ευγενία ως «αχάριστη» αφού «ο εργοδότης της έδινε ψωμί να φάει» και εκείνη τόλμησε «να στραφεί εναντίον του». Η έδρα προχώρησε στην καταδίκη της συναδέλφου για δυσφήμιση που «έπληξε την προσωπικότητα του εργοδότη και την κερδοφορία της επιχείρησής του» και της επέβαλε ποινή 6 μήνες κάθειρξη με τριετή αναστολή!

Η σκανδαλώδης αυτή απόφαση είναι μία προσπάθεια κατάργησης των συνδικαλιστικών ελευθεριών, ποινικοποίησης και απαγόρευσης των εργατικών διεκδικήσεων και αγώνων. Δεν μας εκπλήσσει όμως, καθώς είναι προϊόν της εποχής που διανύουμε, της χούντας των Μνημονίων, της Τρόικας, της δικτατορίας των δανειστών – τοκογλύφων, των τραπεζιτών και των εργοδοτών, που έχουν την πλήρη ανοχή των νεομνημονιακών της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Της εποχής όπου μοναδικό και απόλυτο κριτήριο για την οικονομία και την κοινωνία είναι η διαφύλαξη των κερδών των επιχειρήσεων. Της εποχής του παραλογισμού, όπου το δικαίωμα της διαμαρτυρίας, της διεκδίκησης, της υπεράσπισης του δικίου σου, της εργασίας και των δικαιωμάτων σου, της ζωής και της αξιοπρέπειάς σου χαρακτηρίζονται «εκβιασμός», «συκοφαντία» ή «συντεχνία».

Δεν τρομοκρατούμαστε από τις καταφανώς άδικες αποφάσεις των δικαστηρίων, δεν υποχωρούμε! Νόμος είναι το δίκιο μας! Ο μόνος τρόπος για να το επιβάλουμε είναι μέσα από την ενότητα και την αλληλεγγύη μας, μέσα από την οργάνωση και τους σκληρούς και αποφασιστικούς αγώνες μας.

Αντεπίθεση των Εργαζομένων στον Επισιτισμό
antepithesistonepisitismo.blogspot.com
e-mail: ergatiki@yahoo.gr, 6982268508

Από την δράση μας

Εκλογές εν μέσω απολύσεων στο Σωματείο Εργαζομένων Carrefour – Μαρινόπουλος - ΔΙΑΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ ΣΤΟ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟ!

Στηρίζετε – ψηφίστε

«Αντεπίθεση των Εργαζομένων στο Εμπόριο»

Η «100% ελληνική εταιρεία» Μαρινόπουλος ανακοίνωσε στις 23/9 το κλείσιμο 17 καταστημάτων πανελλαδικά (Carrefour Express και Μαρινόπουλος). Αυτά προστίθενται στα άλλα 50 καταστήματα που είχαν κλείσει το προηγούμενο διάστημα, με τις γνωστές δικαιολογίες: ότι η κρίση αναγκάζει τον φτωχό Μαρινόπουλο με πόνο καρδιάς να βάλει λουκέτο στα καταστήματα, μη μπορώντας να κάνει διαφορετικά - χωρίς βέβαια να τον ενδιαφέρει τι θα γίνουν οι εργαζόμενοι και οι οικογένειές τους, που θα βρεθούν στον δρόμο.

Η αλήθεια όμως είναι απλή και δεν μας ξεγελάει τα κροκοδείλια δάκρια του Μαρινόπουλου και του κάθε Μαρινόπουλου. Ειδικά όμως ο συγκεκριμένος μεγαλοεργοδότης, πραγματικά σκληρός εργοδότης, είναι ένα μεγαθήριο που απασχολεί 16.000 εργαζόμενους σ' όλη την Ελλάδα. Οι επιχειρήσεις του είναι ένα εργαστήριο πειραμάτων για κάθε αντεργατικό μέτρο που έχει περάσει η εκάστοτε κυβέρνηση, ειδικά τώρα που έχουμε και το 3^ο Μνημόνιο-Τέρας. Εκτός από το λιανεμπόριο, ο Μαρινόπουλος έχει μεγάλο μερίδιο στο χώρο του φαρμάκου, στα ρούχα (Gap), στον επισιτισμό (Starbucks) και άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες.

Συνάδελφοι-ίσσες,

Όλη αυτή την πενταετία των Μνημονίων, και όχι μόνο, έχουμε υποστεί τεράστιες μειώσεις μισθών, ωράρια λάστιχο, εκδικητικές απολύσεις, καθώς και το μεγάλο αγκάθι της κατάργησης της Κυριακής αργίας. Τώρα, ο Μαρινόπουλος αποφάσισε να κάνει πρακτική πάνω μας και στο μαρτύριο της σταγόνας, μην ξεκαθαρίζοντας στους συναδέλφους στα μαγαζιά που κλείνουν τι θα κάνει. Αν θα τους κρατήσει ή αν θα τους απολύσει - δημιουργώντας μια ψυχοφθόρα κατάσταση, πιέζοντας και τρομοκρατώντας τους. Παράλληλα, μέσω των προϊσταμένων, ρίχνει υπονοούμενα για όποιον θέλει να φύγει με αποζημίωση, περιμένοντας οι συνάδελφοι να «τσιμπήσουν», φοβούμενοι ότι θα τους μεταφέρει σε άλλο κατάστημα απ' όπου θα τους απολύσει με προειδοποίηση και τη μισή αποζημίωση.

Την ίδια στιγμή το επιχειρησιακό σωματείο, αντί να κάνει ό, τι πρέπει για να μην υπάρξουν ομαδικές απολύσεις, κάνει τις εκλογές του μέσα σ' ένα πολεμικό κλίμα, μεταξύ μελών της διοίκησης.

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων στο Εμπόριο θεωρεί ότι το σωματείο μας εδώ και πολλά χρόνια είχε μια συμβιβαστική πολιτική προς το Μαρινόπουλο, ο οποίος είχε πάντοτε μια αντεργατική πολιτική και θέλει να διαλύσει και το τελευταίο κατακτημένο εργατικό δικαίωμά μας. Οι «τσακωμοί» και οι προσωπικοί ή άλλοι ανταγωνισμοί βλάπτουν το σωματείο και τα συμφέροντά μας. Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων στο Εμπόριο δρα πολλά χρόνια στο χώρο του λιανεμπορίου και συγκεκριμένα στον Μαρινόπουλο. Παλεύει για ένα ισχυρό σωματείο στην υπηρεσία των εργαζομένων του κλάδου μας και κατεβαίνει δεύτερη φορά στις εκλογές του σωματείου με αυτόνομο ψηφοδέλτιο, έχοντας έναν και μόνο σκοπό.

Εμείς οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, μέσα από την οργάνωσή μας στους χώρους δουλειάς, στα καταστήματα, με αλληλεγγύη και ενότητα, να τσακίσουμε μια και καλή τις επιθέσεις των εργοδοτών. Επιβάλλοντας το σύνθημα «Νόμος είναι το δίκιο του εργάτη», την εργατική μας αξιοπρέπεια. Προωθώντας την ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, για να φτάσουμε και στην τελική νίκη.

► **Απαγόρευση των Απολύσεων**

► **Όχι εργασία την Κυριακή**

► **Άμεση κατάργηση των μνημονιακών νόμων**

► **Αξιοπρεπείς συλλογικές συμβάσεις**

ergatiki@yahoo.gr, 6943094545

Φοιτητές

Απαραίτητος καταλύτης για την ανάκαμψη των αγώνων

Ζούμε σε μια από τις πιο κρίσιμες και καθοριστικές στιγμές των μνημονιακών χρόνων, αφού ενώ η πλειοψηφία της κοινωνίας είναι κατά των Μνημονίων, η νεοεκλεγείσα Βουλή αποτελείται σχεδόν εξολοκλήρου από λάτρεις ή εκφραστές τους. Έτσι, ενώ από τη μια η νεολαία και οι φοιτητές ψήφισαν «ΟΧΙ» στο δημοψήφισμα με το εκπληκτικό ποσοστό του 85%, από την άλλη, η νεομνημονιακή κυβέρνηση Τσίπρα θα προσπαθήσει να επιβάλλει ακόμη χειρότερα μνημονιακά μέτρα. Αυτή η αντίφαση προοιωνίζεται μια νεολαιίστικη εξέγερση.

Διδακτική αν-επάρκεια και «ξαφνικοί θάνατοι»

Η κατάσταση στα πανεπιστήμια δεν διαφέρει και πολύ από την αίσθηση εγκατάλειψης, που έχει οποίος επισκέπτεται ένα υποβαθμισμένο νοσοκομείο ή μια παραμελημένη δημόσια επιχείρηση ή μια ερειπωμένη βιομηχανική περιοχή.

Η παντελής έλλειψη χρημάτων, ακόμα και για τα πιο στοιχειώδη, οδήγησε και θα οδηγήσει τα πανεπιστήμια στο να περικόπουν «περιττά» ή δυσβάσταχτα έξοδα, να κλείνουν ολόκληρα τμήματα ή περιφερειακές λειτουργίες τους, εστίες, λέσχες σίτισης («ξαφνικός θάνατος» της λέσχης των εστιών στην ΑΣΟΕ), βιβλιοθήκες κ.ά.

Ο κατήφορος πρόκειται να συνεχιστεί, αυτή τη φορά ακόμα πιο «αναβαθμισμένα» και «πολιτισμένα», με τις ευλογίες και προσταγές του ΟΟΣΑ και της εργαλειοθήκης του (βλέπε ΕΠ Σεπτέμβρη).

Φέτος, ο χορός της επίθεσης στα πανεπιστήμια ανοίγει με την προσπάθεια της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ

να εφαρμόσει ό,τι πιο αντιδραστικό και βρώμικο περιελάμβανε ο νόμος Διαμαντοπούλου για το σπάσιμο των πτυχίων σε κομμάτια. Στο εξής, εφόσον πρόκειται για «καθηγητική» σχολή (σχολή από την οποία η πλειοψηφία των πτυχιούχων κατευθύνεται προς την εκπαίδευση), οι απόφοιτοι δεν θα μπορούν με το πτυχίο τους να δώσουν εξετάσεις και να διοριστούν ως εκπαιδευτικοί. Θα απαιτείται η επιπλέον κατοχή ενός τίτλου με το ευφάνταστο όνομα της «Εκπαιδευτικής και Διδακτικής Επάρκειας», που εν τέλει θα πιστοποιεί την ικανότητα ενός πτυχιούχου να διδάξει (ή αλλιώς θα του δίνει την δυνατότητα να εργαστεί έχοντας ίσα δικαιώματα με τους συναδέλφους του). Η χορήγηση αυτού του πιστοποιητικού θα έρχεται μετά την επιτυχή ολοκλήρωση ενός κύκλου μαθημάτων επιλογής (εντός σχολής) γύρω από το γνωστικό αντικείμενο της «Διδασκαλίας».

Πρόκειται προφανώς για μια ακόμα προσπάθεια (ΕΕ και ΟΟΣΑ) να διαλύσουν το ενιαίο πτυχίο της Ανώτατης Εκπαίδευσης, με ό,τι δικαιώματα έφερε αυτό μαζί του (κυρίως εργασιακά). Πρόκειται για μια περαιτέρω διαίρεση και ατομικοποίηση του προγράμματος σπουδών, που το μετατρέπουν σ' έναν μπουφέ μαθημάτων, από τον οποίο ο κάθε φοιτητής επιλέγει τι του κάνει (σήμερα τουλάχιστον, γιατί αύριο θα επιλέγει με βάση το κόστος του μαθήματος και το πόσο αντέχει η τσέπη του) και πιο μάθημα θα του δώσει τον κατάλληλο τίτλο στο πτυχίο προκειμένου να βρει δουλειά. Έτσι δεν θα υφίσταται ενιαίο πτυχίο και ίδια εργασιακά δικαιώματα. Δημιουργούνται φοιτητές «πολλών ταχυτήτων», που αν και απόφοιτοι της ίδιας σχολής θα κατέχουν τελείως διαφορετικά εργασιακά δικαιώματα.

Να μην αφήσουμε να μας γυρίσουν 100 χρόνια πίσω

Όλη αυτή η επίθεση (που ξεκινάει από τη φορολογικό επιδρομή του φθινοπώρου και καταλήγει να θίγει φοιτητικά, εργασιακά, ασφαλιστικά και δημοκρατικά δικαιώματά μας), έρχεται σε μια περίοδο που το καζάνι που ονομάζεται ελληνική κοινωνία και νεολαία σιγοβράζει. Έρχεται μάλιστα μετά από την προκλητική ανατροπή της ετυμολογίας του ελληνικού λαού στο δημοψήφισμα της 5^{ης} Ιούλη, μετά από την πρωτοφανή έκφραση της θέλησης των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας για αντίσταση στις προσταγές της ΕΕ, των Σόιμπλε, του αστικού πολιτικού προσωπικού και των «Μένουμε Ευρώπη».

Ο στόχος που έχουν για τα ελληνικά πανεπιστήμια, δεν είναι ούτε να τα «αναδιαρθρώσουν εσωτερικά» ούτε να κάνουν το «έργο» τους πιο αποδοτικό. Μοναδικός στόχος και πόθος τους είναι το πώς και πότε θα ξεφορτωθούν αυτό το βάρος από τον δημόσιο προϋπολογισμό του κράτους που ονομάζεται δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση. Γιατί, τί χρησιμότητα θα έχει σε μια χώρα, με διαλυμένη (και σε λίγο ανύπαρκτη) παραγωγική βάση, με μοναδική υποχρέωση την αποπληρωμή τόκων στο ΔΝΤ, η παραγωγή δεκάδων χιλιάδων πτυχιούχων ανώτατης εκπαίδευσης, σε ετήσια βάση;

Η απάντηση γι' αυτούς είναι προφανώς: καμία. Το ζήτημα που τίθεται από δω και μπρος είναι ποια θα είναι η δική μας απάντηση και πως θα την κάνουμε πράξη.

Αυτό που χρειάζεται είναι σκληρός αγώνας ενάντια στα Μνημόνια για το οριστικό ξήλωμά τους από τα πανεπιστήμια. Η σημαντικότερη ζωτική ενέργεια της κοινωνίας, αυτή της νεολαίας,

πρέπει αποφασισμένα και οργανωμένα να μπει μπροστά σ' αυτή τη μάχη, και να διοχετευτεί ενάντια σε όλους αυτούς που χρόνια τώρα καταστρέφουν το παρόν και το μέλλον μας. Να γίνει η νεολαία και το φοιτητικό κίνημα ο απαραίτητος καταλύτης μια γενικευμένης εξέγερσης, που θα αποτινάξει τον ζυγό των μνημονίων και της φτώχειας. Η Σοσιαλιστική Σπουδαστική Πάλη παλεύει γι' αυτό τον σκοπό, για την καλύτερη οργάνωση αλλά και τον συντονισμό των αγώνων και θα συνεχίσει να το κάνει με όλες της τις δυνάμεις.

Πανελλαδικό διήμερο της ΣΣΠ

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, η ΣΣΠ διοργανώνει στις 10 και 11 Οκτώβρη, πανελλαδικό διήμερο συζητήσεων στο Φυσικό Θεσσαλονίκης, όπου μεταξύ άλλων θα αναλυθούν θέματα της επικαιρότητας που αφορούν το 3ο Μνημόνιο και την εφαρμογή του στην εκπαίδευση, δίνοντας ιδιαίτερη βαρύτητα στο πως οργανώνουμε την πάλη του φοιτητικού κινήματος, στο σχέδιο δράσης και επέμβασης της ΣΣΠ στην επόμενη περίοδο.

Μαθητές

Το 3ο Μνημόνιο επαναφέρει το «Νέο Λύκειο»

Από την πρώτη κιόλας μέρα της νέας σχολικής χρονιάς μπορούμε να καταλάβουμε λίγο πολύ τι θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε όλοι οι μαθητές στα σχολεία μας από εδώ και πέρα. Εκτός από τα προβλήματα στέγασης και υλικοτεχνικών υποδομών, που μοιάζουν πλέον «ασήμαντα» μετά από τα τρομακτικά χτυπήματα που έχει δεχθεί η εκπαίδευση τα τελευταία πέντε χρόνια περικοπών και λιτότητας, υπάρχει και το πρόβλημα της κάλυψης των μαθημάτων από καθηγητές.

Με λίγα λόγια, τα σχολεία σε πανελλαδικό επίπεδο υπολειπονται και οι μαθητές κάνουν μόνο 4 ή 5 ώρες μάθημα σε κάποιες μέρες, γιατί δεν υπάρχουν καθηγητές για τα υπόλοιπα μαθήματα. Ακόμα και σε βασικά μαθήματα κατεύθυνσης, όπως μαθηματικά, φυσική ή αρχαία δεν υπάρχουν σε πολλά σχολεία αρκετοί καθηγητές για να τα διδάξουν – παρόλα αυτά, στο τέλος της χρονιάς όλοι οι μαθητές θα πρέπει να δώσουμε εξετάσεις και σε αυτά τα μαθήματα που εδώ και έναν μήνα δεν πραγματοποιούνται.

Υπάρχει όμως και ένας μεγαλύτερος κίνδυνος, για τον οποίο πρέπει όλοι οι μαθητές και οι καθηγητές να ετοιμαστούν να αντιμετωπίσουν προκειμένου ώστε να μην διαλυθεί τελείως η εκπαίδευση. Το 3^ο Μνημόνιο που έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ με την στήριξη όλων των μνημονιακών δυνάμεων (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΠΟΤΑΜΙ) και που τώρα καλείται να το εφαρμόσει μαζί με τους ΑΝΕΛ. Στο δημοψήφισμα του Ιουλίου η νεολαία κατά 85% ψήφισε ΟΧΙ στα μνημόνια και την φτώχεια – και τώρα είναι αντιμέτωπη με έναν τρίτο και πιο βάρβαρο μνημόνιο.

Το πρώτο πράγμα που δεσμεύτηκε να κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ είναι να πάρει πίσω όλα τα μέτρα που οι νταβατζήδες της ΕΕ χαρακτήρισαν ως μονομερείς ενέργειες. Αυτά είναι οι προσλήψεις των απολυμένων καθηγητών, που θα τεθούν ξανά σε διαθεσιμότητα, και η πλήρης επαναφορά του Νέου Λυκείου και του εξεταστικού «καρμανιόλα», που πετούσε τους μαθητές έξω από τα σχολεία.

Και φυσικά, όπου υπάρχει μνημόνιο υπάρχει

και η μείωση της χρηματοδότησης της εκπαίδευσης, που έχει μειωθεί τα τελευταία πέντε χρόνια κατά 50%, μόνο και μόνο για να σωθούν οι τράπεζες και οι μεγάλες επιχειρήσεις. Αφού πλέον είναι ξεκάθαρο ότι δεν μπορούμε να εναποθέτουμε τις ελπίδες μας σε κανέναν «σωτήρα», θα πρέπει οι μαθητές και οι καθηγητές να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους για να σταματήσει η δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση, η μόρφωση, να θεωρείται πολυτέλεια. Το 85% του ΟΧΙ της νεολαίας αργά η γρήγορα θα ξεσπάσει απέναντι σε όλη αυτή την κατάσταση – και γι' αυτό θα πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι και αποφασισμένοι για σκληρούς αγώνες από εδώ και πέρα προκειμένου να σώσουμε τα σχολεία μας, το μέλλον μας, την ίδια μας τη ζωή.

Αντι-ασφαλιστικός Αρμαγεδδώνας

Αυτή την περίοδο **εκδίδονται οι εγκύκλιοι**, με οδηγίες προς τις υπηρεσίες των διαφόρων Ταμείων Κοινωνικής Ασφάλισης, για να εξειδικευτούν τα αντιασφαλιστικά μέτρα (τα λεγόμενα «προαπαιτούμενα») που ήδη έχουν ψηφιστεί στα πλαίσια του 3ου Μνημονίου (δηλαδή των τριών νεομνημονιακών νόμων 4334, 4335, 4336). Αυτά αφορούν κυρίως:

α) την αύξηση των κρατήσεων ή την επιβολή επιπρόσθετων σε όλες τις συντάξεις,

β) το πάγωμα όλων των κατώτατων συντάξεων έως και το 2021,

γ) την κατάργηση της καταβολής του «κοινωνικού μέρους» της σύνταξης, αλλά και του ΕΚΑΣ, σε όσους συνταξιοδοτούνται από τώρα και στο εξής σε ηλικία μικρότερη των 67 ετών, και μέχρι να κλείσουν το 67ο έτος της ηλικίας τους,

δ) δικαίωμα πλήρους σύνταξης, από το 2022 και μετά, θα έχουν μόνο όσοι θα συνταξιοδοτούνται είτε στα 67 (έχοντας τουλάχιστον 4.500 ημέρες εργασίας ή 15 έτη ασφάλισης) είτε στα 62 (αν βέβαια έχουν 12.000 ημέρες εργασίας ή 40 χρόνια ασφάλισης).

Επιπλέον, όπως ορίζεται σαφώς (συγκεκριμένα στον ν. 4336, Μέρος Β', Παράγραφος Γ', Ενότητα 2.5), η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ **δεσμεύεται ότι μέχρι τον Οκτώβριο 2015 θα νομοθετήσει νέες «μεταρρυθμίσεις»**, δηλαδή νέα μέτρα, που θα ισχύουν από 1/1/2016, με γενικές κατευθύνσεις: αφενός την πλήρη εφαρμογή των αντιασφαλιστικών νόμων του 2010 και του 2012, και αφετέρου, τις ενοποιήσεις των Ταμείων και τον περιορισμό των κρατικών δαπανών προς τη

Κοινωνική Ασφάλιση (κατά 0,25% του ΑΕΠ το 2015 και 1% το 2016). Δηλαδή, μείωση περίπου κατά 500 εκ. ευρώ το 2015 και 2 δις ευρώ το 2016. Συμμερικτικά από το 2016, η Κοινωνική Ασφάλιση θα υποστεί μείωση δαπανών κατά 2,5 δις ευρώ ετησίως!

Πιο συγκεκριμένα, η κυβέρνηση έχει ήδη δεσμευτεί επιπλέον για τα εξής:

ε) τις ενοποιήσεις όλων των Ταμείων, ακόμη και σε πιθανόν μόνο ένα Ταμείο, δηλαδή τις ενοποιήσεις όλων των παροχών και δικαιωμάτων ασφαλισμένων και συνταξιούχων προς τα κάτω.

ζ) τη σύνδεση παροχών με εισφορές, πράγμα που οδηγεί σε νέες μειώσεις παροχών ή σε αυξήσεις εισφορών.

η) την κατάργηση όλων των άλλων πόρων/εσόδων των διαφόρων Ταμείων Κοινωνικής Ασφάλισης από τέλη, φόρους ή κρατικές ενισχύσεις και «την αντικατάστασή τους από μείωση παροχών ή αύξηση εισφορών», όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στο 3ο Μνημόνιο.

θ) την σταδιακή κατάργηση του ΕΚΑΣ.

ι) την κατάργηση όλων «μονομερών» μέτρων πάρθηκαν από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ το διάστημα πριν το 3ο Μνημόνιο (π.χ. μη εφαρμογή της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος ή χορήγηση σε ανασφάλιστους κάποιων επιδομάτων). Την εξεύρεση και επιβολή «ισοδυναμών» μέτρων, πολλών δις ευρώ, σε περίπτωση που εφαρμοστεί η απόφαση του ΣτΕ για την ακύρωση των μειώσεων των συντάξεων. Την εξεύρεση και επιβολή εισοδηματικών, περιουσιακών ή άλλων κριτηρίων για την απονομή, μετά τα 67 έτη, στους δικαιούχους συνταξιούχους

των λεγόμενων βασικών ή εγγυημένων παροχών. Δηλαδή, δεν θα παίρνουν όλοι σύνταξη, πιθανά ούτε την κατώτερη, ακόμη και αν έχουν πληρώσει εισφορές για 15 ή και περισσότερα χρόνια!

Έτσι, και παρά τα κροκοδείλια δάκρυα κάποιων για τους συνταξιούχους, η αλήθεια είναι ότι το 3ο Μνημόνιο δεν φέρνει τίποτε άλλο από την πλήρη κατεδάφιση της Κοινωνικής Ασφάλισης. Γι' αυτό και η λατρεία τους για τον νόμο Λοβέρδου (3863/2010), η επιμονή και φούρια τους αυτός να εφαρμοστεί πλήρως. Υπενθυμίζουμε ότι αυτός ο νόμος, από τους βασικούς του 1ου Μνημονίου, επέβαλλε:

– Την έννοια της βασικής σύνταξης (ύψους το πολύ 360 ευρώ), τη μοναδική εγγυημένη από το κράτος, που θα χορηγείται υπό προϋποθέσεις μετά τα 67.

– Την καθιέρωση ενιαίων κανόνων υπολογισμού της αναλογικής σύνταξης, για όλους τους ασφαλισμένους, από το 2011 και μετά, μέτρο που οδηγεί σε κατόμιση των συντάξεων.

– Την αναπροσαρμογή των συντάξεων κατά το δοκούν. Από 1/1/2014 οι συντάξεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης αναπροσαρμόζονται κατ' έτος με απλή Υπουργική Απόφαση και αυτό με τη σύνδεσή τους όχι βέβαια με τις ανάγκες των συνταξιούχων και το κόστος ζωής, αλλά με τη μεταβολή του ΑΕΠ, τη διαρκή υποχρέωση για μείωση της εθνικής συνταξιοδοτικής δαπάνης και τη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης «βιωσιμότητας» του ασφαλιστικού συ-

στήματος.

– Την αναπροσαρμογή και των ορίων ηλικίας κατά το δοκούν. Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, από 1/1/2021, θα ανακαθορίζονται, με απλή Υπουργική Απόφαση, συνδεδεμένες με τη μεταβολή του προσδόκιμου ζωής του πληθυσμού της χώρας, με σημείο αναφοράς την ηλικία των 67 ετών. Από 1/1/2024 τα ανωτέρω όρια ανακαθορίζονται ανά τριετία.

Η επικείμενη μεταρρύθμιση-πλήρης απορύθμιση του ασφαλιστικού, που προβλέπεται στο 3ο Μνημόνιο –και που δεν θα είναι η μόνη– θα γενικεύει, όλα αυτά τα απαίσιμα, βάρβαρα αντιασφαλιστικά μέτρα. Η μεταρρύθμιση/απορύθμιση Κατρούγκαλου (ή όπως αλλιώς ονομαστεί) θα επιβάλλει μια ακόμη μεγαλύτερη καρατόμιση δικαιωμάτων, σε ακόμη ευρύτερα στρώματα ασφαλισμένων, είτε εργαζομένων/μισθωτών, είτε αυταπασχολούμενων, ελεύθερων επαγγελματιών, αγροτών, αλλά και μικρών ή μεσαίων βιοτεχνών και λοιπών λαϊκών στρωμάτων. Κοινωνική Ασφάλιση, σύνταξη, υγεία και πρόνοια θα καταστούν είτε ένα άπιαστο όνειρο, μια παλιά ανάμνηση για το μεγαλύτερο κομμάτι της κοινωνίας, είτε μια ατομική υπόθεση για όσους ελάχιστους έχουν να πληρώσουν, είτε ακόμη για κάποιους, επίσης λίγους (αν βέβαια πληρούν κάποια εισοδηματικά, περιουσιακά ή άλλα κριτήρια) θα αποτελεί απλά μια ελεημοσύνη.

■ Τηλέμαχος Λάχανης

Χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα για τους μαθητές ξεκίνησε η φετινή σχολική χρονιά σύμφωνα με τον νέο υπουργό Παιδείας Νίκο Φίλη. Η πραγματικότητα όμως πολύ απέχει απ' αυτή τη δήλωση.

Τα κενά στην α' βάρθια και β' βάρθια εκπαίδευση υπολογίζονταν από το υπουργείο Παιδείας μεταξύ 23.000 και 25.000. Κι όμως δεν έγιναν εγκαίρως διορισμοί εκπαιδευτικών. Έτσι, στις 11 Σεπτεμβρίου το πρώτο κουδούνι δε χτύπησε για όλους τους μαθητές, αφού εκατοντάδες δημοτικά σχολεία και νηπιαγωγεία σε όλη τη χώρα παρέμειναν κλειστά, με το μεγαλύτερο πρόβλημα να εντοπίζεται στην ανατολική και δυτική Αττική, την Πελοπόννησο, την Κρήτη καθώς και σε όλη τη νησιωτική Ελλάδα.

Επίσης πάρα πολλά σχολεία βρέθηκαν να υπολειπονται. Τα περισσότερα κενά αφορούν την α' βάρθια εκπαίδευση. Υπήρξε μάλιστα περίπτωση όπου οι μαθητές πήγαιναν στο σχολείο εκ περιτροπής (2^ο Δημοτικό Σχολείο Αναβύσσου), αφού υπήρχαν μόνο δυο δάσκαλοι και η διευθύντρια!

Νέα σχολική χρονιά

Για πρώτη φορά με σχολεία κλειστά

Διορισμοί με το σταγονόμετρο

Σταγόνα στον ωκεανό ήταν η πρώτη φάση 2.579 διορισμών αναπληρωτών από τα προγράμματα ΕΣΠΑ και τον τακτικό προϋπολογισμό, που ανακοινώθηκαν στις 25 Σεπτεμβρίου.

Η δεύτερη φάση αφορά 4.000 διορισμούς αναπληρωτών και ωρομίσθιων εκπαιδευτικών από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, οι οποίοι όμως δε θα είναι στη θέση τους πριν τις 30 Οκτωβρίου. Η σειρά προτεραιότητας θα είναι νηπιαγωγεία, δημοτικά, πανελλαδικά εξεταζόμενα μαθήματα και ειδική αγωγή. Με νέα δήλωσή του, ο υπουργός Παιδείας ανακοίνωσε ότι μέχρι τις 10/10 θα έχουν γίνει συνολικά 11.000 προσλήψεις γενικής και ειδικής εκπαίδευσης.

Αυτή τη στιγμή τουλάχιστον 110 δημοτικά σχολεία και νηπιαγωγεία παραμένουν ακόμη κλειστά στη Στερεά Ελλάδα, την Πελοπόννησο, την Κρήτη, τα νησιά του Ιονίου και του Αιγαίου, αλλά και στην Αττική. Σχεδόν όλα τα σχολεία της χώρας υπολειπονται ακόμη, αφού μεγάλο μέρος του εκπαι-

δευτικού προσωπικού δεν έχει ακόμη προσληφθεί. Σε πολλά σχολεία έχει ανασταλεί η λειτουργία των ολοήμερων τμημάτων φέρνοντας τους εργαζόμενους γονείς σε απόγνωση.

Μεγάλο πρόβλημα υπάρχει επίσης στη λειτουργία των Ειδικών σχολείων λόγω των τεράστιων κενών σε ειδικό και βοηθητικό προσωπικό (ΕΕΠ, ΕΒΠ), με την πλειονότητα των μαθητών να αδυνατούν να παρακολουθήσουν τα μαθήματά τους και να παραμένουν σπίτι τους. Το υπουργείο Παιδείας εκτιμά πως τα κενά σε ΕΕΠ και ΕΒΠ ανέρχονται σε 2.917, από τα οποία θα καλυφθούν μόνο τα 2.134. Παραμένουν 783 λειτουργικά κενά. Πολλοί γονείς αναγκάζονται να πληρώνουν για την παράλληλη στήριξη του παιδιού τους και ακόμη να τα παίρνουν νωρίτερα από το σχολείο.

Στα Γυμνάσια και Λύκεια θα τοποθετηθούν μέσα στον Οκτώβριο περίπου 900 καθηγητές, αριθμός που πολύ απέχει από τα 7.000 κενά που υπάρχουν και που εντοπίζονται κυρίως στις ακριτικές περιοχές.

Ποιον κοροϊδεύουν;

Με βάση τα παραπάνω στοιχεία είναι οφθαλμοφανές ότι ο υπουργός Ν. Φίλης κάτι δεν υπολογίζει σωστά λέγοντας ότι έως τις 10-15 Οκτωβρίου το αργότερο θα λειτουργούν όλα τα σχολεία. Ούτε οι εκπαιδευτικοί θα προλάβουν να είναι στη θέση τους, ούτε και οι προσλήψεις επαρκούν για να καλύψουν τα κενά. Δυο μήνες χαμένοι για τους μαθητές, δυο μήνες απλήρωτοι οι εκπαιδευτικοί. Η υπογραφή του 3^{ου} Μνημονίου, τα σφιχτά δημοσιονομικά προγράμματα και η συνέχιση της πολιτικής διάλυσης της δημόσιας παιδείας και από τη μνημονιακή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν παρέχουν καμιά εγγύηση για άμεση λύση του προβλήματος υποστελέχωσης και υπολειτουργίας των δημόσιων σχολείων. Οι δηλώσεις του πρώην υπουργού Παιδείας Αρ. Μπαλτά για 3-4.000 μόνιμους διορισμούς φέτος και του πρώην αναπληρωτή υπουργού Παιδείας Τάσου Κουράκη («Τα σχολεία ανοίγουν και όλοι οι εκπαιδευτικοί και τα βιβλία θα είναι στη θέση τους») μόνο πικρά χαμόγελα μπορούν να προκαλέσουν. Άλλωστε η προηγούμενη σχολική χρονιά έκλεισε με πάνω από 1.000 κενά, τα οποία δεν καλύφθηκαν ποτέ.

Η εκλογική επικράτηση του Τσίπρα δεν σταματά την Οι εκλογές δεν εξασφαλίζουν την κυρι

Η εκλογική επικράτηση του Τσίπρα πάνω απ' όλα δείχνει –για ακόμη μια φορά– ότι οι κοινωνικοί και πολιτικοί συσχετισμοί που διαμορφώνονται σε συνθήκες και σε γεγονότα, ιδιαίτερα σαν και αυτά της προηγούμενης 5ετίας (μέσα σ' αυτά και του ΟΧΙ), δεν αλλάζουν και δεν «σπάνε» εύκολα.

■ Σωφρόνης Παπαδόπουλος

Η εκλογική επικράτηση του Τσίπρα πάνω απ' όλα δείχνει –για ακόμη μια φορά– ότι οι κοινωνικοί και πολιτικοί συσχετισμοί που διαμορφώνονται σε συνθήκες και σε γεγονότα, ιδιαίτερα σαν και αυτά της προηγούμενης 5ετίας (μέσα σ' αυτά και του ΟΧΙ), δεν αλλάζουν και δεν «σπάνε» εύκολα. Πολύ περισσότερο όταν υπάρχει μακροχρόνια κάμψη των αγώνων. Και ακριβώς πάνω σ' αυτό το έδαφος βρίσκουν έδαφος τα διλήμματα του φόβου, οι «αγκυλώσεις» ή καλύτερα η καθυστέρηση της συνείδησης από την πραγματικότητα, οι επιλογές του «μικρότερου κακού» ή της «δεύτερης ευκαιρίας», οι κάθε είδους αυταπάτες κ.λπ.

Η ψήφος στον Τσίπρα δε σημαίνει ότι οι μάζες ψήφισαν μνημόνιο ή πολύ περισσότερο ότι έγιναν μνημονιακές. Ενδεχόμενα να πίστεψαν ή να είχαν αυταπάτες ότι ο Τσίπρας και η ηγετική ομάδα που τον περιβάλει θα κάνει μια πιο ήπια διαχείριση της κρίσης του συστήματος, των μνημονίων κ.λπ. Αυτή η εκλογική επιρροή του Τσίπρα γρήγορα θα καταρρεύσει, γιατί θα έρθει σε σύγκρουση με τη συνείδηση που θα διαμορφώνεται από τις οδυνηρές εμπειρίες των επιπτώσεων του 3ου Μνημονίου (και των δυο προηγούμενων), από το μέγεθος της υποταγής, της προδοσίας και της εξαπάτησης της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ.

Είναι δύσκολο να καθορίσει κανένας ποια είναι σήμερα η στρατηγική και τακτική του ΣΥΡΙΖΑ/Τσίπρα και ένα κόμμα χωρίς αυτά τα δυο δεν έχει κανένα μέλλον, γιατί αρχίζει και διαρρηγγύνει στις σχέσεις του με τις διάφορες κοινωνικές ομάδες. Ακόμη γίνεται βορρά της πολιτικοοικονομικής ελίτ της ΕΕ, των ιμπεριαλιστών και του κεφαλαίου, ντόπιου και ξένου. Οι φαιδρές δικαιολογίες ότι «δεν ήθελε αλλά αναγκάστηκε» μπορεί να επαναληφτούν, αλλά ένα είναι σίγουρο: είτε τον «αναγκάζουν» είτε όχι, θα υπογράψει ότι του δίνουν οι Μέρκελ–Σόμπλε, Ντάισελμπλουμ κ.λπ., χωρίς η υποταγή του να σταματάει μόνο στο 3ο Μνημόνιο.

Ο Βοναπαρτισμός που πλασάρει ο Τσίπρας είναι μάλλον για την παρέα του, ο ίδιος και η «κυβέρνησή» του έχουν μεταβληθεί σε απλούς εισπράκτορες των δανειστών και τίποτα περισσότερο. «Κυβερνούν» με σκονάκια που τους έρχονται από τις Βρυξέλλες, έχοντας καταπατήσει δυο θεμελιακές αξίες, την λαϊκή και εθνική κυριαρχία.

Η κατάρρευση του Τσίπρα δεν σημαίνει, αυτή τη φορά, νέες εκλογές. Μάλλον θα συγκροτήσουν μια «εθνική» μνημονιακή συγκυβέρνηση. Άλλωστε, η αναπάντεχα μεγάλη εκλογική νίκη του Τσίπρα όπως και η είσοδος στη Βουλή των ΑΝΕΛ ανέτρεψε τους σχεδιασμούς της αστικής τάξης, της πολιτικοοικονομικής ελίτ της ΕΕ και της Γερμανίας για μια κυβέρνηση «μεγάλου συνασπισμού» με τη συμμετοχή του ΠΑΣΟΚ και του Ποταμιού ή τη συγκρότηση μιας «κεντροαριστερής» συγκυβέρνησης με τους δεύτερους. Η ανατροπή των σχεδίων για μια τέτοια μνημονιακή συγκυβέρνηση είναι μάλλον προσωρινή, σύντομα μπορεί να έχουμε τη δημιουργία της και σε κάθε περίπτωση κεφάλαιο και ΕΕ θα πιέζουν προς μια τέτοια λύση. Μόνο μια σημαντική αλλαγή των κοινωνικών και πολιτικών συσχετισμών, αποτέλεσμα μεγάλων κοινωνικών και πολιτικών αγώνων ή ακόμη και οι εσωτερικές αρρώστιες και αντιφάσεις του μνημονιακού καθεστώτος και του χρεοκοπημένου ελληνικού καπιταλισμού μπορούν να αποτρέψουν μια τέτοια λύση.

Δεν θα σταθεροποιηθεί το μνημονιακό καθεστώς

Η καταθλιπτική Βουλή που βγήκε από τις εκλογές της 20ης Σεπτεμβρίου μπορεί να είναι μια ήττα των εργατικών και λαϊκών μαζών και μια νίκη των αντιδραστικών δυνάμεων (κεφάλαιο/

μαυραγορίτες, δανειστές/τοκογλύφοι, μνημονιακές δυνάμεις (περιλαμβανομένου και του ΣΥΡΙΖΑ), ΕΕ, ιμπεριαλιστές κ.ά.), αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι σταθεροποίησαν το μνημονιακό καθεστώς. Το 3ο Μνημόνιο θα αποτύχει, όπως και τα δυο προηγούμενα, και θα αφήσει πίσω του ερείπια οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά (δημοκρατικά, πολιτικά, συνδικαλιστικά δικαιώματα, ατομικές και συλλογικές ελευθερίες κ.ά.). Σταθεροποίηση του μνημονιακού καθεστώτος θα σήμαινε **εξάλειψη** της αντίθεσης που διαπερνά την ελληνική κοινωνία «μνημόνιο–αντιμνημόνιο», αλλά με το 3ο Μνημόνιο αυτή αναμένεται να μεγαλώσει ακόμη περισσότερο.

Γενικά, το αρνητικό εκλογικό αποτέλεσμα δεν μπορούμε να πούμε, είναι εξαιρετικά βιαστικό, ότι **σταμάτησε** την τάση των μαζών προς τ' αριστερά, ούτε ότι η νίκη της 25ης Γενάρη ήταν μια **ψευδαίσθηση**, ούτε ότι το ΟΧΙ ήταν μια τελευταία **αναλαμπή** των αγώνων και της αντίστασης των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, της νεολαίας και της τάσης προς τα αριστερά. Όπως το αποτέλεσμα των εκλογών του Σεπτεμβρίου δεν δημιουργήθηκε από το μηδέν ή το κεφάλι του Δία αλλά οφείλεται σε κάποιους λόγους, έτσι και η τάση των μαζών προς τα αριστερά... το ΟΧΙ έχουν τις αιτίες τους και αυτές **δεν εξαλείφονται** από ένα αρνητικό αποτέλεσμα ή από τη μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ και το σοκ της προδοσίας του Τσίπρα και της παρέας του. Αναμφίβολα όλα αυτά **προκαλούν ζημιά**, το μέγεθος της οποίας μένει να εκτιμηθεί, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να παραμερίσουν–αντικαταστήσουν το κύριο στη διαμόρφωση της συνείδησης, από τις δραματικές συνθήκες κάτω από τις οποίες ζουν οι εργατικές και λαϊκές μάζες, το κοινωνικό «είναι». Ο ισολογισμός εσόδων–εξόδων που κάνει κάθε εργαζόμενος θα εξακολουθήσει να είναι αρνητικός και θα γίνεται ολοένα και πιο αρνητικός με τα μέτρα απίστευτης σκληρότητας που περιέχει το «μνημόνιο Τσίπρα».

κρίση αρχία

Στην γρήγορη κατάρρευση του συντελεί και το γεγονός ότι οι οργανωμένες δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ είναι ασημαντες και τα κοινωνικά του ερείσματα μηδαμινά και σε κάθε περίπτωση πολύ μικρότερα από αυτά που είχαν ΝΔ και ΠΑΣΟΚ ή που έχουν ακόμη, ιδιαίτερα η πρώτη. Ο Τσίπρας και το «κόμμα» του είναι ένα άδειο πουκάμισο.

Η κρίση του συστήματος και του καπιταλισμού

Το γενικό υπόβαθρο της πολιτικής αστάθειας ή και σταθερότητας είναι βασικά η κρίση του χρεοκοπημένου καπιταλισμού, η οποία βαθιάνει διαρκώς σ' όλους τους ζωτικούς και ζωντανούς δείκτες της. Γι' αυτή την κατάσταση ο Τσίπρας δεν μπορεί να κάνει απολύτως τίποτα, πολύ περισσότερο για την παγκόσμια κρίση, που τα πρώτα σημάδια μιας νέας επιδείνωσης, έχουν αρχίσουν να εμφανίζονται.

Οι εσωτερικές αρρώστιες, οι αντιφάσεις του μνημονιακού καθεστώτος και του χρεοκοπημένου ελληνικού καπιταλισμού είναι τόσο μεγάλες, που ανά πάσα στιγμή, απότομα και ξαφνικά, μπορούν να εκραγούν. Αυτή η κατάσταση μπορεί να προκαλέσει ανά πάσα στιγμή, απότομα και ξαφνικά, μαζική έκρηξη της οργής των μαζών, που συσσωρεύεται στα θεμέλια αυτής της σάπιας, διεφθαρμένης, παρακαμάζουσας και αφόρητης αστικής κοινωνίας. Και σ' αυτή την περίπτωση οι αγώνες και το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα είναι αυτά που θα δώσουν την οριστική λύση για τα συμφέροντα των εργαζομένων των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας. Η ΕΑΜική κουλτούρα που προσπαθούν ή επαναφέρουν ορισμένες οργανώσεις της αριστεράς (λαϊκοδημοκρατική πολιτική, συμμαχίες με μικροαστούς, αστούς και αμφιλεγόμενες προσωπότητες κ.λπ.), είναι ο ορισμός της αποτυχίας και ήττας, όχι μόνο ιστορικά, αλλά όπως αποδείχτηκε και σήμερα, από την πολιτική κατάληξη του ΣΥΡΙΖΑ.

Ανακοίνωση της Ο.Κ.Δ.Ε. για τα εκλογικά αποτελέσματα Ο αγώνας συνεχίζεται!

1 Το ποσοστό του ΣΥΡΙΖΑ-Τσίπρα στις εκλογές της 20ης Σεπτεμβρίου 2015 (35,5% και 7,5 παραπάνω από την ΝΔ) χωρίς αμφιβολία, πολιτικά τουλάχιστον, είναι σημαντική επιτυχία. Η πτώση κατά 0,87% στο ποσοστό του ή η μείωση ψήφων του κατά 325.141 και 4 βουλευτικές έδρες σε σχέση με τις εκλογές στις 25 Γενάρη 2015, είναι μικρές απώλειες σε σχέση με την καταστροφική πολιτική του και κυρίως με τον όλεθρο που θα προκαλέσει το 3ο Μνημόνιο στην οικονομία, στο βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών μαζών και της νεολαίας και στην παιδεία, υγεία και κοινωνική ασφάλιση. Αυτό το αποτέλεσμα οφείλεται σε τέσσερις βασικούς λόγους: **α)** Δεν έχουν αρχίσει ακόμη να φαίνονται, παρά μόνο μερικά ή και περιθωριακά, οι καταστροφικές συνέπειες από την εφαρμογή του 3ου Μνημονίου. **β)** Η απέχθεια των μαζών και ιδιαίτερα των εργατικών και λαϊκών απέναντι στις παλιές μνημονιακές δυνάμεις (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ κ.ά.). **γ)** Η έλλειψη μια αξιόπιστης εναλλακτικής λύσης στην νέα κατάσταση που έχει δημιουργηθεί μετά το ναυάγιο της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ. **δ)** Τέλος, όχι όμως και τελευταίο σε σημασία, τις εκλογές-εξπρές τις έκανε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ (με τις ευλογίες των ιμπεριαλιστών της ΕΕ) προτού ακριβώς δείξει τη βαρβαρότητά του το 3ο Μνημόνιο, πριν ξεκαθαρίσει η σύγχυση από το μέγεθος του συμβιβασμού και της προδοσίας του ΣΥΡΙΖΑ/Τσίπρα, προτού εξασθενήσει η μνήμη των μαζών για την νίκη τις εκλογές της 25ης Γενάρη κ.λπ.

Ωστόσο, αυτή η εκλογική επιτυχία του Τσίπρα, δεν τον καθιστά ισχυρό μέσα στην ελληνική κοινωνία όπως λένε οι διάφοροι αυλοκόλακες και παπαγάλοι των ΜΜΕξαπάτησης. Πολύ περισσότερο απέχουμε από μια «επιστροφή στα παλιά» ή μια πολιτική σταθεροποίηση, που είναι ο πόθος των αστικών δυνάμεων, της πολιτικοοικονομικής ελίτ της ΕΕ και των ιμπεριαλιστών. Πιθανόν η ισχυροποίηση να ισχύει απέναντι στους παλιούς μνημονιακούς, αλλά σύντομα και πολύ γρηγορότερα από αυτούς θα έχει την ίδια και χειρότερη τύχη, ακριβώς επειδή θα διαχειριστεί τον χρεοκοπημένο ελληνικό καπιταλισμό και θα εφαρμόσει μια πολιτική χειρότερη και από αυτούς. Το τέλος του ΣΥΡΙΖΑ/Τσίπρα είναι προδιαγραμμένο και αυτό τίποτα δεν μπορεί να το αλλάξει. Πολύ δύσκολα ο ΣΥΡΙΖΑ/Τσίπρας θα εξαντλήσει ολόκληρη την 4ετία. Σύντομα θα καταρρεύσει, χωρίς αυτό κατ' ανάγκη να οδηγήσει σε νέες εκλογές, οπότε μάλλον θα πάμε σε σχηματισμό μιας «εθνικής» μνημονιακής συγκυβέρνησης, κατ' απαίτηση/επιβολή και της πολιτικοοικονομικής ελίτ της ΕΕ/Ευρωζώνης, εκτός και αν το εργατικό κίνημα τους ξεφορτωθεί όλους.

2 Οι παλιές μνημονιακές δυνάμεις (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ κ.λπ.), παρά την προδοσία του ΟΧΙ της 5ης Ιουλίου, την τεράστια βοήθεια που δέχτηκαν από την μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ/Τσίπρα σε μνημονιακό κόμμα και φυσικά από του ιμπεριαλιστές της ΕΕ/Ευρωζώνης, ουσιαστικά δεν κατόρθωσαν να ανακάμψουν και μάλλον έχουν απώλειες. Η ΝΔ παίρνει περίπου το ίδιο ποσοστό με το

Γενάρη (28,09% αλλά αρκετά λιγότερους ψήφους), ενώ το ΠΑΣΟΚ, με την νέα του ονομασία, έχει μάλλον απώλειες, συγκεκριμένα μόλις 6,28%, αν και συγκέντρωσε τους ψήφους του ΚΙΔΗΣΟ του ΓΑΠ και τα υπολείμματα της ΔΗΜΑΡ. Έτσι, παρά την ευνοϊκή συγκυρία λόγω μετάλλας ΣΥΡΙΖΑ, η κρίση των παραδοσιακών αστικών κομμάτων συνεχίζεται.

3 Το Ποτάμι, η αλαζονεία του, ο ακραίος νεοφιλελεύθερος μνημονιακός χαρακτήρας του είναι ο μεγάλος ηττημένος των εκλογών (4,09% έναντι 6,06% το Γενάρη). Είναι ζήτημα αν θα επιζήσει και ρόλος του περιορίζεται σε αυτόν της «τσόντας» σε μια ενδεχόμενη μνημονιακή συγκυβέρνηση.

4 Η εκλογική επιβίωση των ΑΝΕΛ (3,69% έναντι 4,75% το Γενάρη) μάλλον πρέπει να αποδοθεί στην φορά των πραγμάτων από τις προηγούμενες εκλογές και ενδεχομένως στην προσκόλλησή τους στον ΣΥΡΙΖΑ, παρά σε οποιοδήποτε άλλο γεγονός και πολύ περισσότερο στον ρόλο τους μέσα στην ελληνική κοινωνία.

5 Η Χρυσή Αυγή έμεινε στα ίδια με τις εκλογές του Γενάρη (6,99% αντί 6,28% αλλά με ίδιο αριθμό ψήφων), παρά το γεγονός ότι προσπάθησε να εκμεταλλευτεί με το πιο ανάλγητο τρόπο των δράμα των μεταναστών και των προσφύγων. Ουσιαστικά συγκεντρώνει το ίδιο ποσοστό που έχουν οι ακροδεξιοί και φασίστες στη χώρα παραδοσιακά.

6 Το ποσοστό και η είσοδος της Ένωσης Κεντρών/Λεβέντης (3,43%), δείχνει, μετά τις περιφερειακές και δημοτικές εκλογές (εκλογή Μαρινάκη, Μπέου, Ψινάκη κ.ά.), την ύπαρξη του χυδαίου μπερλουσκονισμού. Το φαινόμενο αυτό υπάρχει σ' ολόκληρη την Ευρώπη, στη χώρα μας έχει την μικρότερη έκταση ποσοτικά και ποιοτικά.

7 Τέλος, το φαινόμενο της αποχής, (περίπου 1 εκατομμύριο ψηφοφόροι λιγότεροι από τον περασμένο Γενάρη και περίπου 2-2,5 εκατομμύρια από το 2004) αρχίζει και παίρνει ανησυχητικές διαστάσεις, όσο και αν υπάρχουν αρκετές ή και δικαιολογημένες εξηγήσεις γι' αυτή την πολιτική συμπεριφορά. Ειδικά, όταν είναι σχεδόν βέβαιο ότι τα κομμάτια που απέχουν, προέρχονται από τα πιο πληθυσιακά τμήματα της ελληνικής κοινωνίας. Υπάρχει μια οργανωμένη και συνειδητή προσπάθεια από τις αστικές δυνάμεις και τα παπαγαλάκια τους στα ΜΜΕ να πεταχτεί έξω από την πολιτική ειδικά αυτό το κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας.

8 Το ΚΚΕ ουσιαστικά μένει στο ίδιο ποσοστό (5,55% έναντι 5,47% το Γενάρη), αλλά έχει σημαντικές απώλειες σε ψήφους πάνω από 35.000 χιλιάδες. Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι συνεχίζει να έχει σημαντικές απώλειες σε ποσοστά και σε ψήφους στις πιο σημαντικές εργατικές και λαϊκές περιοχές της χώρας. Φαίνεται ότι έχει χα-

ραχτεί βαθιά στη μνήμη των εργαζομένων η συστημική του στάση στο δημοψήφισμα της 5ης Ιουλίου αλλά και η στάση του όλη την προηγούμενη περίοδο, ειδικά στην διετία 2010-2012 του παρατεταμένου κοινωνικού πολέμου.

9 Η ΛΑΕ απέτυχε να μπει στην Βουλή και συγκέντρωσε ένα σχετικά μικρό ποσοστό 2,86%. Σίγουρα, οι λόγοι είναι πολιτικοί και οι πιο σημαντικοί από αυτούς: η αρχική επαμφοτερίζουσα στάση της απέναντι στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η πολιτική της ανεπάρκεια, η δειλή και μπερδεμένη προώθηση ορισμένων σημείων της πολιτικής του όπως η επιστροφή σε εθνικό νόμισμα, η αντιμετώπιση της ΕΕ/Ευρωζώνης και το επίσης θολό και λαϊκομετωπικό «δημοκρατικό, πατριωτικό, αντιμνημονιακό» της πρόταγμα. Πάντως, η σύνδεση που γίνεται από τους ευρωλάγνους και τους «Μένουμε Ευρώπη», ότι η αποτυχία του Λαφαζάνη σημαίνει ότι ο ελληνικός λαός δε θέλει να γυρίσει στη δραχμή κ.λπ., είναι πέρα για πέρα εκτός πραγματικότητας και συκοφαντική.

10 Τα μόνα ψηφοδέλτια που ενισχύονται σε ποσοστό και σε ψήφους είναι αυτά της άκρας και επαναστατικής αριστεράς (ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΕΕΚ, ΚΚΕ(μ-λ)/ΜΛ-ΚΚΕ, ΟΚΔΕ). Βέβαια αυτή η ενίσχυση είναι μικρή και μάλλον δεν ανταποκρίνεται ούτε στην ευνοϊκή συγκυρία, ούτε πολύ περισσότερο στο μεγάλο κοινωνικό βάρος της και τη σημαντική της συμβολή στους αγώνες.

11 Το αποτέλεσμα της οργάνωσής μας (περίπου 2.370 ψήφοι (0,04%) έναντι 1.854 (0,03%) τον Γενάρη) είναι μικρό, αλλά ταυτόχρονα και ενδεικτικό μιας ανόδου σχεδόν σε όλες τις εκλογικές περιφέρειες. Στις μεγάλες συμφορές που έρχονται για τους εργαζομένους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και τη νεολαία η Ο.Κ.Δ.Ε. θα σταθεί δίπλα τους και θα προσπαθήσει με όλες τις δυνάμεις να συμβάλει στην ανάπτυξη των αγώνων και όλων των μορφών πάλης για να απαλλαγούμε από τα μνημόνια, τους παλιούς και νέους μνημονιακούς και το ζουρλομανδύα της ΕΕ και του Ευρώ. Θα προσπαθήσουμε να κάνουμε πράξη αυτό που τονίζαμε στην προεκλογική μας καμπάνια, ότι με το πρόγραμμα, την πολιτική και την τακτική μας είμαστε μια «χρήσιμη επιλογή» για τις εργατικές και λαϊκές μάζες. Ο αγώνας συνεχίζεται. Οι τυχαίραστοι δικτατορικοί παρά την κρίση τους παραμένουν, όπως παραμένει και η δικτατορία του χρέους, της ΕΕ/ευρωζώνης και του καπιταλιστικού συστήματος, η αιτία όλων των κακών. Μόνο μια μαζική επαναστατική δύναμη και μια κυβέρνηση των εργαζομένων μπορεί να βάλει οριστικό τέλος στους δικτατορικούς και στη δικτατορία των αγορών και του κεφαλαίου.

21/9/2015

Ο.Κ.Δ.Ε.
Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Παραδέχεται την πολιτική ευθύνη της δολοφονίας Φύσσα η Χ.Α. Ένα μήνυμα με πολλούς αποδέκτες

Η ανάληψη της πολιτικής ευθύνης για τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τον Ν. Μιχαλολιάκο, αρχηγό της φασιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής, τρεις μέρες πριν από τις εκλογές της 20ης Σεπτεμβρίου και δύο χρόνια ακριβώς μετά από την δολοφονία, αποτελεί ένα σημαντικό πολιτικό γεγονός με αρκετές προεκτάσεις.

Η πλήρης δήλωση του Μιχαλολιάκου σε συνέντευξή του είναι η εξής: «Εις ό, τι αφορά την πολιτική ευθύνη για τη δολοφονία στο Κερατσίνι, την αναλαμβάνουμε. Αλλά ποινική ευθύνη δεν υπάρχει! Αν υπήρχε, γιατί δεν υπήρξε ποτέ για την δολοφονία του Τεμπονέρα, για τη δολοφονία του Λαμπράκη; Είναι δυνατόν ένα ολόκληρο κόμμα να κατηγορείται γιατί ένας οπαδός, ένας φίλος του κόμματος προέβη σε μια καταδικαστέα πράξη;»

Οπωσδήποτε η δήλωση αυτή δεν έγινε στο δικαστήριο, στο οποίο δεν εμφανίζεται ούτε ο ίδιος, ούτε η ηγετική ομάδα της ΧΑ, παρόλο που είναι κατηγορούμενοι για σύσταση και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης και μια σειρά από άλλες κακούρηγματικού χαρακτήρα πράξεις. Άλλωστε οι χρυσαυγίτες είναι γνωστοί θρασυδελιοί, με πρώτους από όλους τον ίδιο τον αρχηγό Μιχαλολιάκο, καθώς πριν από 2 χρόνια, όταν συνελλήθησαν απαρνήθηκαν μέχρι και τον ναζισμό.

Από την δήλωση προκύπτουν ορισμένα σημαντικά συμπεράσματα:

Καταρχήν ομολογείται ότι ο Ρουπακιάς ήταν οπαδός (όχι όμως και μέλος) της ΧΑ, ενώ μέχρι τώρα έλεγαν ότι δεν τον γνωρίζουν και ότι ήταν «περαστικός». Βέβαια, όπως είναι γνωστό, ο Ρουπακιάς δεν ήταν απλός «φίλος», αλλά μέλος της ΧΑ και μάλιστα ταμίας της τοπικής οργάνωσης της Νίκαιας, ενώ ήταν παρών σε ομιλίες, συγκεντρώσεις και στρατιωτικού τύπου εκπαιδεύσεις της φασιστικής συμμορίας. Όπως αποδείχτηκε και από την δολοφονία Φύσσα, φαίνεται ότι ήταν επιφορτισμένος και με ένα άλλο καθήκον, αυτό του εκπαιδευμένου μαχαιροβγάλτη-δολοφόνου. Ο χρυσαυγίτης Ρουπακιάς δεν πέρασε βέβαια τυχαία από το Κερατσίνι το βράδυ της 17ης Σεπτεμβρίου, αλλά πήγε εκεί μετά από εντολή των ανωτέρων του ιεραρχικά (Πατέλης, Λαγός, Μιχαλολιάκος) για να δολοφονήσει τον Π. Φύσσα μαζί με το υπόλοιπο τάγμα εφόδου της Νίκαιας.

Σε κάθε περίπτωση, η πολιτική σημασία της δήλωσης είναι η παραδοχή εμπλοκής της ΧΑ στη δολοφονία Φύσσα, είναι ομολογία ότι η δολοφονία Φύσσα είναι πολιτική δολοφονία και ότι το κόμμα Χρυσή Αυγή ευθύνεται γι' αυτήν – αλλά κατά την ΧΑ «δεν υπάρχει ποινική ευθύνη». Ποινική ευθύνη, μας λέει η ΧΑ δια στόματος Μιχαλολιάκου, έχει μόνο ο Ρουπακιάς (και η δική θα έπρεπε σύμφωνα με αυτήν την λογική να αφορά μόνο αυτόν). Εδώ η ΧΑ, με τον διαχωρισμό πολιτικής-ποινικής ευθύνης αναπαράγει την υπερασπιστική γραμμή περί «πολιτικών δι-

ώξεων» κ.λπ., ενώ ταυτόχρονα «δίνει» τον Ρουπακιά για να απαλλαγεί η ίδια. Τέλος, επιχειρεί να μας πει ότι μπορεί να δολοφονεί ελεύθερα, χωρίς να τιμωρείται, όπως δηλαδή την άφηναν να κάνει επί πολλά χρόνια οι κρατικοί μηχανισμοί και το αστικό πολιτικό σύστημα (όταν δεν την ενίσχυαν κιόλας).

Όμως οι παραπάνω ερμηνείες δεν είναι αρκετές από μόνες τους για να εξηγήσουν την πολιτική στόχευση της φασιστικής συμμορίας. Οι φασίστες, μετά τις διώξεις που υπέστησαν το προηγούμενο διάστημα και μετά από την αποφυλάκιση όλης της ηγετικής τους ομάδας, επιδιώκουν να ξαναμπούν στο πολιτικό παιχνίδι πιο ενεργά αποβλέποντας ή επιδιώκοντας στην υποστήριξη μέρους των κρατικών μηχανισμών και της αστικής τάξης.

Ήθελαν ενόψει της έκβασης της δίκης και πριν από τις εκλογές της 20 Σεπτεμβρίου να περάσουν μερικά μηνύματα με πολλούς αποδέκτες. Πρώτος αποδέκτης είναι το επίσημο μνημονιακό-αστικό πολιτικό σύστημα, που είναι αρκετά αποσταθεροποιημένο αυτή τη στιγμή. Επιδιώκουν να προσκολληθούν σε αυτό, μάλλον περισσότερο ως μια πιο «σοβαρή» Χρυσή Αυγή, παρά ως μια καταγγελητική πολιτική δύναμη. Μην ξεχνάμε την πρόσφατη ανοιχτά φιλο-ΕΕ, φιλο-ευρώ και φιλομνημονιακή στάση τους: «Η Ελλάδα δεν έχει επιλογή αυτή την στιγμή. Για την Ελλάδα υπάρχει μόνο ευρώ και με σκληρούς όρους...» (Μιχαλολιάκος).

Δεύτερος αποδέκτης είναι το εκλογικό

σώμα και οι ψηφοφόροι τους, που καλούνται να επιλέξουν πιο συνειδητά μια συστημική και φασιστική δύναμη, η οποία δηλώνει ανοιχτά ότι δολοφονεί πολιτικούς αντιπάλους δηλαδή αριστερούς, αγωνιστές, μετανάστες κ.λπ.

Τέλος, θέλουν να στείλουν ένα μήνυμα προς την αστική τάξη και τον σκληρό πυρήνα των κρατικών μηχανισμών, ότι μπορούν να αναλάβουν το καθήκον μιας «δύναμης κρούσης» απέναντι στο εργατικό κίνημα, τις οργανώσεις του και τους αγωνιστές του, ένα σχέδιο που έμεινε στη μέση το φθινόπωρο του 2013.

Η ανάληψη της πολιτικής ευθύνης δεν είναι ούτε μια κίνηση μεταμέλειας, ούτε μια «γενναία» στάση, ούτε απλά μια κυνική ομολογία για τη δολοφονία του Φύσσα. Είναι ίσως μια ανάληψη πολιτικής ευθύνης «νομιμοποίησης» ή επανομιμοποίησής τους στο πολιτικό σύστημα και στην πολιτική ζωή. Ο χρυσαυγίτικος φασισμός διεκδικεί τη θέση του δίπλα στον νεοφιλελεύθερο-μνημονιακό φασισμό και το δηλώνει με θράσος. Πρέπει και οι δύο να τσακιστούν!

Νέα Δημοκρατία

Η κρίση και οι μνηστήρες της ηγεσίας

Στις εκλογές της 20^{ης} Σεπτεμβρίου, η ΝΔ, παρόλο που κράτησε τα ίδια ποσοστά με τις εκλογές της 25^{ης} Γενάρη, απέτυχε στους στόχους της. Συνέχισε να χάνει ψήφους σε απόλυτους αριθμούς, αθροίζοντας 200.000 λιγότερους ψήφους από τον Ιανουάριο. Δεν πέτυχε τον στόχο να είναι στα ποσοστά πολύ κοντά με τον ΣΥΡΙΖΑ και να συμμετέχει σε κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» ή «μεγάλο συνασπισμού». Παρά το γεγονός ότι εξαπέλυσε «επίθεση» φιλίας στον ΣΥΡΙΖΑ και εμφανίστηκε ως «σοβαρή, μετριοπαθής και ενωτική» δύναμη δεν κατάφερε να επαναπαρτίσει ψηφοφόρους.

Επίσης, η ΝΔ δεν μπόρεσε να εκμεταλλευτεί τη νεοφιλελεύθερη μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ. Οι μνήμες από την εφαρμογή των μνημονίων, του «κράτους έκτακτης ανάγκης» είναι νωπές. Η γρήγορη επιστροφή σε μια διακυβέρνηση τύπου σαμαροβενιζελικής χούντας, είναι για τις λαϊκές μάζες μια αρνητικότερη εξέλιξη και σε έναν βαθμό αυτό αποτέλεσε και λόγο εκλογικής ενίσχυσης του ΣΥΡΙΖΑ. Αν και ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε τα πάντα για να ξαναζωντανέψει τα μνημονιακά κόμματα μετά το περήφανο «ΟΧΙ» της 5^{ης} Ιουλίου, οι εργαζόμενοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα επέμειναν στην καταδίκη τους.

Οι αλληπάλληλες εκλογικές αποτυχίες της ΝΔ, και κυρίως το «ΟΧΙ» στο δημοψήφισμα, εξαφάνισαν την ηγεσία Σαμαρά. Ο μεταβατικός πρόεδρος, Β. Μείμαράκης, εγκαταλείποντας τον εμφυλιακό λόγο του Σαμαρά. Άδραξε την ευκαιρία η ΝΔ ως «εθνικά υπεύθυνη» δύναμη να ψηφίσει το 3^ο μνημόνιο-τέρας. Η σύμπλευση με τον

ΣΥΡΙΖΑ και η απουσία «αντιπολιτευτικού» λόγου την έφερε σε αδυναμία να διατυπώσει μια άλλη πρόταση, εκτός από τον ισχυρισμό ότι είναι πιο ικανή να εφαρμόσει το μνημόνιο. Και αυτό βέβαια δεν αποτέλεσε μια πολιτική στην κατεύθυνση ενσωμάτωσης των μαζών.

Μετά τις εκλογές τέθηκε το θέμα της εκλογής του νέου προέδρου και άρχισε ο πόλεμος των φυλών. Οι μνηστήρες του θρόνου είναι τελικά τέσσερις, αλλά με πολλούς άλλους να διερευνούν μέχρι την τελευταία στιγμή την πιθανότητα υποψηφιότητάς τους (Μ. Κεφαλογιάννης, Ο. Κεφαλογιάννης, Β. Κικιλίας, Δένδιας, κ.α., μέχρι και ο Ψωμιάδης εκδήλωσε ενδιαφέρον) και αυτό καταδεικνύει έναν μεγάλο κατακερματισμό με βάση τις προσωπικές φιλοδοξίες. Το πρόβλημα είναι ότι όλοι αυτοί δεν έχουν να συμβάλουν και πολλά στο ξεπέρασμα της κρίσης της ΝΔ. Η συζήτηση είναι σχεδόν ανύπαρκτη γύρω από το πρόβλημα της στρατηγικής και τακτικής της και την παρουσίαση ενός σχεδίου για την οικονομία και την κοινωνία, μιας πρότασης απέναντι στη χρεοκοπία του ελληνικού καπιταλισμού και για την επαννεκίνηση της οικονομίας. Ο κοινός παρονομαστής όλων των φυλών παραμένει το μνημόνιο και ο δοσιλογισμός στους μπερλιόζους. Μάλλον αυτό που διακυβεύεται από τη διαδικασία εκλογής νέου προέδρου, είναι να κρατηθεί μια εικόνα «ενότητας» του κόμματος και μια συγκράτηση του ανταγωνισμού των υποψηφίων μέσα σε «ανεκτά» πλαίσια.

Οι ηττημένοι του Σαμαρά γκρινιάζουν ότι δεν παρουσιάστηκε το... «θετικό έργο της κυβέρνησής τους»! Ο Μείμαράκης γκρινιάζει για το γεγονός ότι του ανέθεσαν

να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά με κίνδυνο να καεί. Ο Κυρ. Μητσοτάκης επιδιώκει να εκλεγεί ως φιλελεύθερος ή καλύτερα νεοφιλελεύθερος. Ο αντάρτης περιφερειάρχης Τζιτζικώστας επιμένει στην υποψηφιότητά του ως νέος (παρόλο που ο Κ. Καραμανλής προσπάθησε να τον εμποδίσει, ενώ τόσο ο Μητσοτάκης όσο και ο Μείμαράκης στηλίτευσαν την υποστήριξη που έτυχε από τον Παπαμυμικό, πρόεδρο της Κεντρικής Εφορευτικής Επιτροπής και γραμματέα του κόμματος). Ο Α. Γεωργιάδης έθεσε υποψηφιότητα ως δεξιός ή καλύτερα ακροδεξιός, γιατί θέλει να αποδείξει ότι αν και δεν προέρχεται από «τζάκι μπορεί να ονειρεύεται». Ο Βορίδης δεν θέτει υποψηφιότητα λόγω του «διχασμού που μπορεί να προκύψει στον κόσμο», όπως ο ίδιος ισχυρίστηκε, δηλαδή της απέχθειας για το ακροδεξιό παρελθόν του.

Ο Μείμαράκης παρουσιάζεται ως η πιο ισχυρή και ενωτική υποψηφιότητα κι έχει τη στήριξη του Κ. Καραμανλή. Με την υποψηφιότητά του θα επιδιώξει να συμμαζέψει τον πολυκερματισμό των υποψηφιοτήτων, ενώ με τις διαδικασίες εξπρές που προωθεί, επιδιώκει να μην «ξεχειλώσει» κι άλλο η αντιπαράθεση μεταξύ των υποψηφίων.

Η κρίση της ΝΔ οφείλεται στην πλήρη αποτυχία της ακραίας νεοφιλελεύθερης πολιτικής της, των μνημονίων. Όχι μόνο δεν εξασφαλίζει κάποιο βιοτικό επίπεδο και δικαιώματα-δημοκρατικές ελευθερίες που θα μπορούσαν να ενσωματώσουν τις μάζες στο αστικό καθεστώς, αλλά αντίθετα απειλεί τη μετατροπή της εργατικής τάξης σε δουλοπάροικους ενώ καταστρέφει τα μι-

κροαστικά στρώματα.

Η κρίση αυτή στη ΝΔ είναι βαθιά και οφείλεται στην κατάρρευση του ελληνικού καπιταλισμού, στο γεγονός ότι οι πλατιές εργαζόμενες μάζες θεωρούν τις αστικές μνημονιακές δυνάμεις υπεύθυνες για τη χρεοκοπία, στο ξέφτισμα των βασικών πυλώνων της αστικής ιδεολογίας και στην αδυναμία ενσωμάτωσης των μαζών, στην παραμονή στην Ε.Ε. και το ευρώ (βλέπε: «Μένουμε Ευρώπη»), όταν μάλιστα με το δημοψήφισμα αμφισβητήθηκαν σοβαρά από την πλευρά των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Οφείλεται τέλος στον μνημονιακό εξευτελισμό των αστικών κοινοβουλευτικών διαδικασιών και θεσμών, τα διαρκή πραξικοπήματα των σαμαροβενιζελών για να περάσουν τα μνημόνια, κ.α. Οι αγώνες και η πολιτική ριζοσπαστικοποίηση των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων αποκάλυψαν την αποτυχία των μνημονίων και μεγάλωσαν την κρίση των αστικών μνημονιακών κομμάτων.

Η εφαρμογή του μνημονίου από τον ΣΥΡΙΖΑ/Τσίπρα, προφανώς ανοίγει την προοπτική για μια «ανάκαμψη» της ΝΔ. Μια πραγματική όμως ανασυγκρότηση της ΝΔ απαιτεί μια εναλλακτική πρόταση για την οικονομία και την κοινωνία που θα ενσωματώνει τις μάζες, και αυτή δεν υπάρχει. Έτσι, μόνο μια υποχώρηση και ήττα του εργατικού κινήματος μπορεί να προσφέρει τις δυνατότητες να «ανασυγκροτηθούν» οι μνημονιακές δυνάμεις.

Αρχίζει η εφαρμογή του 3ου Μνημονίου με...

Μέτρα - καρμανιόλα

■ Σταύρος Σκεύος

«Πιάνει δουλειά», δυστυχώς, η νεομνημονιακή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που επικεφαλής της πιο κραυγαλέα μνημονιακής βουλής εδώ και 5 χρόνια, θέλει να επιβάλλει, με το στανιό και χωρίς χρονοτριβή, στους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα όσα έχει υποσχεθεί στους ιμπεριαλιστές δανειστές της Ευρωζώνης/ΕΕ.

Ο πικρός λογαριασμός για τα μέτρα της διατείας 2015-16, που το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος θα πέσει στις πλάτες των εργαζομένων και λαϊκών στρωμάτων, είναι **συνολικά 6,37 δις. ευρώ**, από τα οποία τα 4,34 δις. βρίσκονται μπροστά μας, το 2016. Εκτιμάται ότι συνολικά 4 δις. θα προέλθουν από φόρους, ενώ τα υπόλοιπα 2,3 δις. από τσεκούρι στις δαπάνες.

Τσουνάμι φόρων του 2015

Προηγείται όμως άμεσα η φοροκαταιγίδα για το 2015:

α) Στις 5/10, νέα, «φουσκωμένα» εκκαθαριστικά σημειώματα αναρτήθηκαν στο Τaxis για την αυξημένη προκαταβολή φόρου των **αγροτών**, που για τα εισοδήματα του 2014 πάει από το 27,5% στο 55%. Έτσι, ένας αγρότης με καθαρό εισόδημα 5.000 ευρώ, που είχε λάβει εκκαθαριστικό με καταβλητέο φόρο 650 ευρώ, θα λάβει πρόσθετο εκκαθαριστικό, καλούμενος να πληρώσει επιπλέον 178,75 ευρώ.

β) Σύντομα θα έχουν αναρτηθεί στο Τaxis και τα εκκαθαριστικά του φετινού **ΕΝΦΙΑ**, που θα καταβληθεί σε πέντε δόσεις (από το τέλος Οκτώβρη ως τον Φεβρουάριο), επιδιώκοντας συνολικές εισπράξεις 2,65 δις ευρώ. Οι απαλλαγές απ' τον φόρο παραμένουν ίδιες με πέρσι, πλέον όμως στα εισοδηματικά όρια προσμετρώνται όλα τα εισοδήματα, όπως επιδόματα τέκνων αλλά και... επιδόματα ανεργίας και αποζημιώσεις απόλυσης!

γ) Η προκαταβολή φόρου για τις επιχειρήσεις αυξάνεται στο 100% από 80%. Φυσικά, δεν έχουμε καμία αντίρρηση για μια βαριά, προοδευτική φορολογία στο κεφάλαιο, που έχει λάβει πάμπολλα «δωράκια» φορολογικής ασυλίας. Αλλά με την μνημονιακή λογική της κατεύθυνσης όλων των πόρων στην αποπληρωμή των δανειστών τοκογλύφων και χωρίς κανένα σχέδιο επανεκκίνησης της οικονομίας υπέρ των εργαζομένων και λαϊκών μαζών, το μόνο αποτέλεσμα τέτοιων μέτρων είναι το στραγγάλισμα της οικονομίας, ακόμα βαθύτερη ύφεση.

δ) Ως το τέλος Οκτωβρίου, επιχειρήσεις και ελεύθεροι επιχειρηματίες θα κληθούν να αποδώσουν τον αυξημένο ΦΠΑ που αντιστοιχεί στο α' τρίμηνο του έτους, λόγω της μεταφοράς εκατοντάδων προϊόντων και υπηρεσιών (μεταφορές, μη νωπά τρόφιμα κ.λπ.) σε υψηλότερο συντελεστή.

ε) Ήδη έχουν θεσπιστεί αυξημένες επιβαρύνσεις για το εκκαθαριστικό του 2015: 1) Αυξημένη εισφορά αλληλεγγύης. 2) Αύξηση της προκαταβολής φόρους για τους ελεύθερους επαγγελματίες από το 55% στο 75%.

Φυσικά, είμαστε μόνο στην αρχή... Σύντομα, πιθανόν ως τα μέσα Νοεμβρίου, έρχεται το **νέο φορολογικό νομοσχέδιο**, όπου -σύμφωνα με τις μνημονιακές υποχρεώσεις- θα περιοριστούν φοροαπαλλαγές, θα θεσπιστούν νέες φορολογικές κλίμακες και θα ενσωματωθεί η (κάποτε την έλεγαν έκτακτη...) «εισφορά αλληλεγγύης» στη φορολογική κλίμακα. Από τις αλλαγές στη φορολογική κλίμακα θα αυξηθεί η φορολογική επιβάρυνση για όσους έχουν «υψηλό εισόδημα», χωρίς βέβαια αυτό να προσδιορίζεται καθαρά ποιο είναι. Είναι σίγουρο ότι όσα κομμάτια εργαζομένων έχουν ακόμα το «προνόμιο» να παίρνουν κάπως αξιοπρεπείς μισθούς (εκτός απ' το... προνόμιο να μπορούν να εργάζονται για να ζήσουν!), πλέον θα θεωρούνται «υψηλές κλίμακες» και τα εισοδήματά τους θα φορολογηθούν/ξυριστούν ανελέητα.

Στο ίδιο πακέτο μέτρων μάλλον θα ενσωματωθούν επίσης: 1) Η σταδιακή κατάργηση της «ειδικής» φορολογικής μεταχείρισης των αγροτών. 2) Η κατάργηση του ανώτατου ορίου 25% επί των μισθών και συντάξεων, που προστατεύονται από **κατασχέσεις**.

Προσχέδιο προϋπολογισμού 2016

Στις 5/10, κατατέθηκε στη Βουλή το προσχέδιο προϋπολογισμού για το 2016, αφού είχε πάρει την έγκριση στο Πούργκρουπ, που συνεδρίασε λίγο πριν στο Λουξεμβούργο. Το προσχέδιο έχει ενσωματώσει την αναθεώρηση του προϋπολογισμού του 2015 - πάντα σύμφωνα με τα συμφωνημένα του 3ου Μνημονίου. Αν και η κατάσταση του ελληνικού καπιταλισμού δεν μπορεί να αποτυπωθεί πλήρως με δείκτες και νούμερα, ωστόσο το προσχέδιο μας επιτρέπει να ρίξουμε μια ακόμα ματιά στα μαύρα χάλια της οικονομίας αλλά και τη μνημονιακή λαίλαπα.

1) Προβλέπεται για το 2015 **ύφε-**

ση 2,3% και... νέες επιτυχίες για το 2016, με επιπλέον ύφεση 1,3%, οπότε το ΑΕΠ θα κατακυρήξει κάτω από τα 174 δις. ευρώ (173,7 δις.). Το πιο πιθανό είναι ότι όλα αυτά τα νούμερα θα είναι εντέλει ακόμα χειρότερα και θα χρειαστεί να αναθεωρηθούν προς τα κάτω. Να σημειώσουμε ότι η αρχική πρόβλεψη αναφοράς για το ΑΕΠ το 2015 ήταν 184,5 δις. ευρώ. Αυτονόητα προβλέπεται έτσι και αύξηση της επίσημης **ανεργίας** στο 25,8% (από 25,4% φέτος).

2) Τα συνολικά τακτικά **έσοδα** (χωρίς τις εισπράξεις του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων) του 2015 θα πέσουν στα 47,6 δις. ευρώ, ενώ αρχικά εκτιμούνταν να φτάσουν στα 50,9 δις. Για την κάλυψη αυτής της διαφοράς, που «κληροδοτεί» ο φετινός προϋπολογισμός σ' αυτόν του 2016, η κυβέρνηση έχει υποβάλλει αίτημα στους δανειστές για την έγκαιρη απόδοση των κερδών της ΕΚΤ και των υπόλοιπων τραπεζών του Ευρωσυστήματος από ελληνικά ομόλογα (3,882 δις. ευρώ το 2015, 1,691 δις. ευρώ το 2016). Δεν νομίζουμε ότι θα της κάνουν τη χάρη: γιατί, αφού έχει υποταχθεί και ξεβρακωθεί πλήρως;

Να σημειωθεί ότι στις παραπάνω εισπράξεις έχουν συνυπολογιστεί τα 2,65 δις ευρώ από το ΕΝΦΙΑ, παρότι η τελευταία δόση θα εισπραχθεί τον Φεβρουάριο του 2016 και όχι μέσα στο 2015. Η «δημιουργική λογιστική» καλά κρατεί!

3) Τα προβλεπόμενα **πρόσθετα φορολογικά βάρη** για το 2016 είναι 4,4 δις. ευρώ, που θα προέλθουν από τις εξής αυξήσεις: 1,42 δις. στον ΦΠΑ, 301 εκ. στην εισφορά αλληλεγγύης, 200 εκ. στα ενοίκια (νέος αυξημένος συντελεστής φόρου), 80,5 εκ. στην προκαταβολή φόρου των ελευθέρων επαγγελματιών, 63,6 εκ. στο φόρο ασφαλιστών (νέος αυξημένος συντελεστής), 40,9 εκ. στα πρόστιμα συμμόρφωσης των ΚΤΕΟ, 28,6 εκ. στην κατάργηση της έκπτωσης φόρου 2% στην εφάπαξ εξόφληση φόρου εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων, 15 εκ. στην αύξηση προκαταβολής φόρου για τους αγρότες, 13 εκ. στην κατάργηση

της επιστροφής φόρου στο αγροτικό πετρέλαιο, 10,5 εκ. από τις αλλαγές στη ρύθμιση για τις 100 δόσεις.

Συνολικά, τα έσοδα από την άμεση φορολογία προβλέπεται να αυξηθούν το 2016 σε 19,9 δις. ευρώ το 2016 (από 19,1 δις. το 2015), ενώ από την έμμεση σε 24,9 δις. από 24 δις.).

4) Η **ιδιωτική κατανάλωση** θα μειωθεί 1,6% φέτος και 2,3% του χρόνου. Οι **εξαγωγές** θα μειωθούν 1%, ενώ οι εισαγωγές θα μειωθούν στάσιμες.

5) Στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπεται μια μικρή αύξηση δαπανών - αλλά, όπως είπαμε, αυτό μπορεί κάλλιστα να περικοπεί παραπέρα, όσο θα φαίνεται στην πράξη ότι το 3ο Μνημόνιο «δεν βγαίνει».

6) Υπολογίζονται 2 δις. ευρώ έσοδα από αποκρατικοποιήσεις.

7) Προβλέπονται περικοπές 1,268 δις. ευρώ σε **συντάξεις, εισφορές και παροχές κοινωνικής ασφάλισης**. Που σημαίνει όχι απλά σίγουρη, αλλά ήδη προγραμματισμένη και προϋπολογισμένη μεγάλη μείωση των συντάξεων! (βλ. σχετικό άρθρο για τη σωρεία αντιστασιακών μέτρων).

8) Το συνολικό κονδύλι για **μισθούς και συντάξεις** το 2016 θα είναι 18,555 δις. ευρώ, μειωμένο κατά 258 εκατ. ευρώ σε σχέση με το 2015.

Με όλα αυτά, το χρέος (συνυπολογίζοντας ότι θα χρειαστούν 25 δις. για τη νέα ανακεφαλαιοποίηση των εναγών τραπεζικών ιδρυμάτων) προβλέπεται να σκαρφλώσει στα 333,5 δις. ευρώ το 2016 (από 315,8 δις. ευρώ το 2015), αγγίζοντας το 198% του ΑΕΠ (από 187,4% το 2015), σπάζοντας κάθε ρεκόρ. Αλλά... έχουμε ακόμα δρόμο μέχρι να πάει στο 220%, όπως εκτιμάται θα είναι όταν ολοκληρώνεται η εφαρμογή του 3ου Μνημονίου! Η αιμορραγία εξυπηρέτησής του (τόκοι) θα φθάσει σχεδόν τα 6 δις. ευρώ το 2016.

Δεν πρόκειται μόνο για μέτρα εξαιρετικά οδυνηρά, αλλά που πραγματικά ενταφιάζουν τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα και μαζί κάθε δυνατότητα της οικονομίας να βγει από την θηλιά των κεφαλαιακών ελέγχων και των Μνημονίων, από την κωματώδη κατάσταση όπου έχει πέσει. Αυτό είναι το όραμα της «συμμορίας του Ευρώ», μαζί πια και του τσιπρικού εναπομεινάντα ΣΥΡΙΖΑ: η μετατροπή της χώρας σε αποικία χρέους της Ευρωζώνης/ΕΕ, σε εργασιακό κάτεργο και κοινωνική χωματερή, όπου απλά θα κυβερνούν οι ίδιοι, ως δοτοί των ιμπεριαλιστών. Είναι ζήτημα ζωής ή θανάτου οι εργαζόμενοι, οι νέοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα να προτάξουμε μια πεισματική αντίσταση, πόντο πόντο, στην εφαρμογή του 3ου Μνημονίου και κάθε μνημονιακού μέτρου. Ωσπου να ξεκουμπιστεί και ο τελευταίος μνημονιακός κυβερνητικός θίασος και να πάρουμε τις τύχες της κοινωνίας στα χέρια μας.

ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Στην κόψη του ξυραφιού

■ Κώστας Δικαίος

Όλο τον Αύγουστο, η σύγκρουση των ανταρτών της Νοβοροσίγια και του ουκρανικού στρατού (περιλαμβανομένων φασιστικών ταγμάτων) ήταν σε έξαρση. Η συμφωνία ΜινσκII (αποτέλεσμα της ήττας του ουκρανικού στρατού στα τέλη του Αυγούστου 2014), μια προσπάθεια «στάθμισης» της αντιπαράθεσης, την οποία επιδίωκαν τόσο οι γερμανοί και γάλλοι ιμπεριαλιστές, όσο και η Ρωσία, επέτρεψε να αντιμετωπιστεί μερικά η ανθρωπιστική κρίση στο Ντονμπάς με εφόδια απ' τη Ρωσία, αλλά και να εξοπλιστούν καλύτερα οι αντάρτες. Που δεν κρύβουν την επιθυμία να επεκταθούν προς τη Μαριούπολη, ίσως και δυτικότερα, ώστε να ενωθούν με την Κριμαία, αποτελώντας μια γεωπολιτική οντότητα που να μπορεί κάπως να σταθεί. Βέβαια, οι κινήσεις τους τελούν υπό ρωσική έγκριση (δεν αποκλείονται όμως εντελώς και απρόσμενες εξελίξεις), ανάλογα με τις διαθέσεις των δυτικών ιμπεριαλιστών. Οι ΗΠΑ δεν έκρυψαν μια αντίθεση στο ΜινσκII (στοχεύοντας στην οριστική αποδέσμευση της Ευρώπης από τη Ρωσία), γι' αυτό και στήριξαν τόσο τις πιο φασιστικές, εθνικιστικές τάσεις στο εσωτερικό της Ουκρανίας, όσο και τους πιο ακροδεξιούς και αντιρωσικούς πολιτικούς σχηματισμούς στις γύρω χώρες (Βαλτική, Πολωνία, Φινλανδία, Σουηδία), ώστε ν' αναπτύξουν δυνάμεις του NATO. Αλλά και οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές δεν φαίνεται να αρνούνται την ιδέα της αποσταθεροποίησης τουλάχιστον της Ρωσίας, με στόχο τον έλεγχό της – και αν αυτό είναι αδύνατον, της μετατροπής της ανατολικής Ευρώπης σε ζώνη ελεγχόμενων συγκρούσεων, αδυνατίζοντας διαρκώς τον ρώσικο ιμπεριαλισμό. Χρειάζονται όμως πρώτα να ρυθμίσουν την ενεργειακή τους απεξάρτηση και τις οικονομικές επιπτώσεις στις χώρες τους, γι' αυτό αναζητούν χρόνο μέσα από συμφωνίες τύπου ΜινσκII. Στήριξαν τον πρόεδρο Ποροσένκο και πιο «μετριοπαθείς» δυνάμεις στο εσωτερικό της Ουκρανίας, που υποτίθεται προσβλέπουν στο ευρωπαϊκό «δημοκρατικό ιδεώδες», αλλά δεν διστάζουν να χρησιμοποιούν και τους φασίστες.

Έτσι, η ΜινσκII είναι περιορισμένης χρονικής διάρκειας και οι συγκρούσεις του Αυγούστου ήταν αναμενόμενες. Βρετανοί και αμερικάνοι ιμπεριαλιστές εκπαιδεύουν και εξοπλίζουν χιλιάδες ουκρανούς στρατιώτες και πολιτοφύλακες, συμπεριλαμβανομένων πολλών «εθελοντών» νεοαζι του Δεξιού Τομέα και του Σβόμποντα. Το NATO διεξήγαγε τον Ιούνιο την πολυδιαφημισμένη άσκηση «Συμμαχική Ασπίδα» (15.000 ένστολοι από 22 χώρες), οι ΗΠΑ ετοιμάζονται να φέρουν τανκς και βαρύ οπλισμό στα σύνορα με τη Ρωσία, η Λετονία εκπαιδεύει 16.000 πολιτοφύλακες «μερικής απασχόλησης» (για ν' αντιμετωπίσει πιθανή ανακίνηση από τη Ρωσία των εθνικιστικών ανταντακλαστικών της σημαντικής ρωσικής μειονότητας, το 25% του πληθυσμού) και η Ρωσία σ' ένα μόνο «πολεμικό παιχνίδι» κινητοποίησε 80.000 άνδρες στα ουκρανικά σύνορα!

Η σύγκρουση προετοιμάζεται, αλλά τον Αύγουστο δεν ήταν ακόμα ώριμη. Ολάντ και Μέρκελ συνάντησαν τον Ποροσένκο για να συγκρατήσουν την πιο φιλοπόλεμη (μάλλον ελεγχόμενη από τις ΗΠΑ) πτέρυγα της ουκρανικής κυβέρνησης. Του υπέδειξαν να προχωρήσει σε μερική εφαρμογή της ΜινσκII (παραχώρηση αυξημένης αυτονομίας στις φιλωρωσικές ανατολικές επαρχίες), με αντάλλαγμα απ' τη μεριά της Ρωσίας την παράδοση φυσικού αερίου για τον χειμώνα 2015-16 (με τιμή επιδοτούμενη απ' τις Βρυξέλες) και απ' τη μεριά των ιμπεριαλιστών την οικονομική «βοήθεια» του ΔΝΤ («κούρεμα» 20% στα κρατικά ομόλογα ύψους 18 δις δολαρίων των ξένων επενδυ-

τών, τετραετή επιμήκυνση των υπολοίπων). Έτσι θεωρητικά πάμε σε νέο «πρόγραμμα» ύψους 40 δις δολαρίων, απομακρύνεται ο κίνδυνος άτακτης χρεοκοπίας (αν και υπάρχουν σαφείς επιφυλάξεις για την αποτελεσματικότητα της ρύθμισης, ενώ παραμένει αμφίβολο αν θα εγκρίνουν την συμφωνία οι ομολογιούχοι, ανάμεσα στους οποίους είναι και η Ρωσία).

Όμως, η διεύρυνση της αυτονομίας που κατέθεσε στην Βουλή ο Ποροσένκο σκόνηταπε στους ακροδεξιούς και φασίστες συμμάχους του. Έξω από το Κοινοβούλιο 1.000 φασίστες συγκεντρώθηκαν με 3.500 εθνοφρουρούς, σε μια ένοπλη προβοκατόρικη επίθεση που θύμισε την «εξέγερση» ενάντια στον Γιανούκοβιτς. Οι χειροβομβίδες που έπεσαν σκότωσαν 3 αστυνομικούς, τραυμάτισαν 140 ενώ μόλις 10 «διαδηλωτές» νοσηλεύτηκαν στα νοσοκομεία. Ο φιλοπόλεμος, φασιστοειδής πρωθυπουργός Πάτσενιουκ κατήγγειλε τους ακροδεξιούς του Σβόμποντα και του Δεξιού Τομέα, «εξχνώνοντας» πως τον ανέβασαν στην εξουσία. Η κυβέρνηση του Κιέβου βρέθηκε αντιμέτωπη με τις δυνάμεις που εξέθρεψε. Τρία από τα πέντε κόμματα του κυβερνητικού συνασπισμού αρνήθηκαν να ψηφίσουν και χρειάστηκε να στηριχτεί το νομοσχέδιο από την αντιπολίτευση (θεωρείται φιλωρωσική, συνέχεια του κόμματος του Γιανούκοβιτς), ενώ το Ριζοσπαστικό Κόμμα του Πιάσκο αποχώρησε από τον σχηματισμό. Είναι φανερό ότι η διείσδυση των φασιστών σε κρατικό μηχανισμό και εθνοφρουρά είναι τόσο μεγάλη, που δύσκολα ο Ποροσένκο μπορεί να κινηθεί ανεξάρτητα – και ότι καμία αυτονομία δεν πρόκειται να δοθεί στο Ντονμπάς. Παρότι φαινομενικά διατηρείται το ΜινσκII (ίσως με τη συγκυριακή ανοχή των ΗΠΑ), μια σειρά εξελίξεων αποδεικνύουν το αντίθετο. Η πρωτοβουλία του Ολάντ για σύγκληση της «ομάδας της Νορμανδίας» μέσα στο Σεπτέμβριο δεν προχώρησε. Ο γ.γ. του NATO επισκέφθηκε για πρώτη φορά το Κιέβο, συμμετείχε στη συνεδρίαση του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας, την ίδια στιγμή που στις «λαϊκές δημοκρατίες» της ανατολικής Ουκρανίας προκηρύχθηκαν τοπικές εκλογές. Ο πρέσβης της Ουκρανίας στο NATO δήλωσε ότι «την σοβιετική εποχή είμασταν έτοιμοι για επίθεση της Δύσης, τώρα η απειλή έρχεται από την Ανατολή»!

Ο Ποροσένκο με διάταγμα απαγόρευσε την είσοδο στην χώρα 400 προσώπων (μεταξύ τους δημοσιογράφοι από αρκετές χώρες), προκαλώντας αντιδράσεις ακόμα και της ΕΕ και του ΟΟΣΑ. Ανάμεσα στα 105 νομικά πρόσωπα και 388 φυσικά πρόσωπα είναι και 3 μέλη του ΚΚΕ. Τέλος, μια ελληνική αποστολή της Λαϊκής Ενότητας στην Οδησό, με στόχο να συναντήσει εκπροσώπους της ελληνικής κοινότητας, δέχθηκε προβοκατόρικη παρακολούθηση, πιέσεις, αποκλεισμό στο ξενοδοχείο από ομάδα φασιστών. Οι φασίστες αποτελούν τον κύριο άξονα επιβολής της κυβέρνησης του Κιέβου.

Είναι θέμα συγκυρίας τότε οι ιμπεριαλιστές, χρησιμοποιώντας τους φασίστες του Κιέβου, θα οξύνουν την επέμβαση στην Ουκρανία. Ας ελπίσουμε ότι η επέμβαση των μαζών θα ανατρέψει τα σχέδιά τους.

στον κόσμο...

ΜΠΟΥΡΚΙΝΑ ΦΑΣΟ

Στη Μπουρκίνα Φάσο (σημαίνει «Χώρα των Έντιμων») πραγματοποιήθηκε ένα σύντομο πραξικόπημα στις 16/9, όταν η Προεδρική Φρουρά (Προεδρικό Σύνταγμα Ασφαλείας – RSP) συνέλαβε τον μεταβατικό πρόεδρο Μισέλ Καφαντό και την κυβέρνησή του, ανακοινώνοντας τον σχηματισμό κυβέρνησης για την «αποκατάσταση της εθνικής συνοχής» και εκλογές, σε άγνωστο όμως χρόνο. Η RSP είναι η φρουρά του πρώην προέδρου Μπλεζ Κομποαρέ, που έγινε πρόεδρος το 1987, όταν ανέτρεψε με στρατιωτικό πραξικόπημα τον επαναστάτη ηγέτη Τομάς Σανκαρά. Ο Καμποαρέ εκδιώχθηκε από την εξουσία, έπειτα από 27 χρόνια, πέρυσι τον Οκτώβριο, μετά από εξέγερση που προκλήθηκε όταν προσπάθησε να αλλάξει το Σύνταγμα ώστε να καταργήσει τους περιορισμούς στις προεδρικές θητείες.

Η αφορμή για το πραξικόπημα ήταν ο εκλογικός νόμος που δεν επιτρέπει στους οπαδούς του Κομποαρέ να είναι υποψήφιοι στις εκλογές στις 11 Οκτωβρίου. Τα πράγματα όμως δεν εξελίχθηκαν με την ευκολία που θα περίμεναν οι πραξικοπηματίες. Το ίδιο κιόλας βράδυ, παρά την απαγόρευση της κυκλοφορίας, εκατοντάδες διαδηλωτές άρχισαν να συρρέουν στους δρόμους της πρωτεύουσας Ουαγκαντούγκου. Παρά τους πυροβολισμούς που δέχονταν, οι διαδηλωτές κατάφεραν μέχρι το πρωί της 17/9 να περικυκλώσουν με οδοφράγματα το προεδρικό μέγαρο. Οι οδομαχίες συνεχίστηκαν για δύο μέρες, με δεκάδες νεκρούς και τραυματίες. Το Σάββατοκύριακο 19-20/9, αν και οι οδομαχίες περιορίστηκαν, οι διαδηλωτές δεν υποχώρησαν, αντίθετα τα οδοφράγματα ενισχύθηκαν με κόσμο από τα προάστια και τα περίχωρα της πρωτεύουσας. Το Σάββατοκύριακο όμως υπήρξαν κρίσιμες διεργασίες και μέσα στον στρατό. Στις 21/9, οι επικεφαλής των ενόπλων δυνάμεων κάλεσαν τους πραξικοπηματίες να παραδοθούν, ενώ πολλές μονάδες του στρατού κινούνταν ήδη προς την πρωτεύουσα. Το ίδιο απόγευμα οι πραξικοπηματίες παραδόθηκαν, την επομένη ο Καφαντό και η κυβέρνησή του ανέλαβαν εκ νέου καθήκοντα και ανακοινώθηκε η διάλυση της RSP. Λίγο μετά εγκαταλείφθηκαν και τα τελευταία οδοφράγματα.

ΙΑΠΩΝΙΑ

Πάνω από 120 χιλιάδες άνθρωποι διαδήλωσαν στις 30/8 έξω από το Κοινοβούλιο, ενάντια στο νομοσχέδιο της κυβέρνησης του Σίνζο Άμπε για τον επανεξοπλισμό της Ιαπωνίας. Ακούστηκαν συνθήματα όπως: «Όχι στη νομοθέτηση του πολέμου», «Άμπε παραιτήσου», «Να καταργηθεί το νομοσχέδιο τώρα».

Το νομοσχέδιο, που ψηφίστηκε ήδη από την Κάτω Βουλή, αλλοιώνει τον χαρακτήρα του ιαπωνικού συντάγματος, αφού παραβιάζει τη συνταγματική ρήτρα που ορίζει πως η Ιαπωνία διατηρεί στρατό μόνο για αυτοάμυνα.

Εκτός από την αντίθεση της αντιπολίτευσης, η κυβέρνηση είναι αντιμέτωπη και με την κάθετη πτώση της δημοτικότητάς της, αφού, σύμφωνα με τα γκάλοπ, η πλειοψηφία της κοινής γνώμης θέλει να διατηρηθεί το αντιπολεμικό πνεύμα που επικράτησε μετά την οδυνηρή ήττα του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Κορυφή των πιέσεων που δέχεται είναι το σημαντικό κίνημα διαδηλώσεων και διαμαρτυριών, συνέχεια του κινήματος ενάντια στην επαναλειτούργια των πυρηνικών εργοστασίων, που ολοένα αυξάνεται. Το κίνημα απέκτησε μάλιστα έναν ιδιαίτερο σύμμαχο, όταν στις εκδηλώσεις για την 70^η επέτειο από τη ρίψη της βόμβας στο Ναγκασάκι, οι επιζώντες αποκήρυξαν τη στροφή προς τον милитарισμό.

Η κυβέρνηση επιμένει ότι η Ιαπωνία χρειάζεται μεγαλύτερη στρατιωτική ευελιξία ενάντια στην άνοδο της Κίνας και συνεχίζει την ακραία εθνικιστική/μικροεθνικιστική πολιτική, βρίσκοντας μόνο σύμμαχο τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό, ο οποίος διατηρεί δεκάδες βάσεις και χιλιάδες στρατιώτες επί ιαπωνικού εδάφους και επιδιώκει τον εξοπλισμό της Ιαπωνίας προκειμένου να καταφέρει τον περιορισμό της Κίνας στη ΝΑ Ασία.

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ

«Σεισμός» από την εκλογή Κόρμπιν στην ηγεσία του Εργατικού Κόμματος

Ο 66χρονος Τζέρεμι Κόρμπιν, βουλευτής του Εργατικού Κόμματος (Labour Party) της Μεγάλης Βρετανίας από το 1983, με «αριστερό» προφίλ και αντιπολεμική δράση, συνήθης «αντάρτης» σε διάφορες κοινοβουλευτικές ψηφοφορίες, κατόρθωσε να εκλεγεί πανηγυρικά στο τιμόνι του κόμματος, προκαλώντας «σεισμό» στο πολιτικό σκηνικό της χώρας.

Εντυπωσιακή νίκη

Παρότι μόλις και μετά βίας είχε κατορθώσει να συγκεντρώσει τις 35 υπογραφές βουλευτών του κόμματος που απαιτούνται για το δικαίωμα υποψηφιότητας (συγκέντρωσε υπογραφές και από «δεξιούς» βουλευτές, οι οποίοι υπέγραψαν προφανώς με βάση δικούς τους μικροκομματικούς υπολογισμούς), ο Κόρμπιν αναδείχθηκε πρώτος μεταξύ των τεσσάρων υποψηφίων, συγκεντρώνοντας μάλιστα ήδη από τον πρώτο γύρο το εντυπωσιακό 59,5% των ψήφων (πάνω από 250.000 ψήφους), ποσοστό ρεκόρ για ηγέτη κόμματος στην Αγγλία (ο Τόνι Μπλερ είχε λάβει 57% το 1994).

Υποστήριξη από τα συνδικάτα και τη νεολαία

Ο Κόρμπιν είχε προηγουμένως διεξαγάγει μια επιτυχημένη καμπάνια με μαζικές ανοιχτές συγκεντρώσεις και απευθύνη σε εργατικά σωματεία, στην οποία εστίασε στα ζητήματα της υψηλότερης φορολόγησης των πλουσίων, της μείωσης της φοροαλλαγής-επιδότησης των επιχειρήσεων και της καθιέρωσης κατώτατου ωρομισθίου στις 10 λίρες. Είναι υπέρ της επανακρατικοποίησης του βρετανικού σιδηροδρομικού δικτύου

και της ενέργειας, του «δημοσίου ελέγχου» στο εθνικό σύστημα υγείας (NHS) και έχει εκφραστεί εναντίον των διδασκτρων στα πανεπιστήμια. Στην καμπάνια του κατάφερε να κερδίσει την επίσημη υποστήριξη της υποψηφιότητάς του από μεγάλα συνδικάτα που «ανήκουν» στο Εργατικό Κόμμα (βρετανική ιδιαιτερότητα), όπως τις συνομοσπονδίες UNITE και UNISON (δευτέρα με πάνω από ένα εκατ. μέλη) και το CWU (συνδικάτο εργατών επικοινωνιών, 200.000 μέλη) αλλά και ορισμένα μικρότερα σωματεία, ενώ με την καμπάνια του «ουδετεροποίησε» άλλα σημαντικά συνδικάτα, τα οποία επέλεξαν να μην υποστηρίξουν κάποιον «δεξιό» υποψήφιο.

Πέρα από την υποστήριξη των συνδικάτων, ο Κόρμπιν έχει κατά γενική ομολογία καταφέρει να συσπειρώσει γύρω του όλη τη νεολαία του Εργατικού Κόμματος, στο οποίο εγγράφηκαν αρκετές χιλιάδες νέα μέλη, ιδίως νεαρής ηλικίας, προκειμένου να τον υποστηρίξουν στην εκλογική αναμέτρηση. Η υποστήριξη εκ μέρους της νεολαίας είναι ενδεικτική της ριζοσπαστικοποίησης που προχωρά στη Μ. Βρετανία, η οποία εδώ και εκεί τα τελευταία χρόνια έχει αρχίσει να εκφράζεται τόσο στους δρόμους όσο και εκλογικά (φοιτητικό κίνημα, διαδηλώσεις «αντι-λιτότητας», κίνημα ανεξαρτησίας της Σκωτίας κ.α.). Η νεοφιλελεύθερη πολιτική έχει εδώ και καιρό χάσει την αίγλη της στη χώρα στην οποία γεννήθηκε, καθώς έχει επιφέρει τα αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που υποσχόταν. Η υποστήριξη στον Κόρμπιν εκφράζει τις προσπάθειες της αγγλικής κοινωνίας για αναζήτηση ενός άλλου δρόμου.

Πονοκέφαλος για το αστικό πολιτικό σύστημα

Το «αριστερό» μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα του Κόρμπιν προφανώς δεν συνιστά ένα αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, αλλά μάλλον ένα υβριδικό πρόγραμμα της γνωστής πλέον στην Ε.Ε. «αντι-λιτότητας» (γι' αυτό και η εκλογή Κόρμπιν χαϊρετίστηκε ιδιαίτερα από τον ΣΥΡΙΖΑ, τη Λαϊκή Ενότητα, τους PODEMOS κ.α.). Το γεγονός όμως ότι ο εκφραστής αυτού του προγράμματος έχει αναρριχηθεί στην ηγεσία του Εργατικού Κόμματος, το οποίο από παλιό εργατικό-ρεφορμιστικό κόμμα έχει εδώ και δεκαετίες μεταλλαχθεί σε νεοφιλελεύθερο κόμμα-πυλώνα της αστικής τάξης (ειδικά υπό την ηγεσία του Τόνι Μπλερ, από το 1994 και έπειτα) προκαλεί τεράστιους «πονοκέφαλους» στους ιθύνοντες της Βρετανίας, οι οποίοι εν χορώ επιδίδονται σε εκστρατείες κατασκοφάντησης και εξευτελισμού του Κόρμπιν. Ενδεικτικές αυτού του κλίματος είναι οι δηλώσεις του πρωθυπουργού Κάμερον ότι το Εργατικό Κόμμα πλέον αποτελεί «απειλή» για την «εθνική ασφάλεια» της Βρετανίας. Θα πρέπει να περιμένουμε πως η καμπάνια ενάντια στον Κόρμπιν θα ενταθεί, με στόχο την απομάκρυνσή του από τη θέση του ηγέτη του Εργατικού Κόμματος πριν τις εκλογές του 2020.

Οι μεγαλύτεροι «πονοκέφαλοι» για τα επιτελεία της βρετανικής αστικής τάξης προέρχονται για την ώρα από τις αντι-ιμπεριαλιστικές θέσεις του Κόρμπιν (θεωρεί το ΝΑΤΟ υπεύθυνο για την κατάσταση στην Ουκρανία και επιθυμεί τον «περιορισμό» του, εναντιώνεται στο νέο πρόγραμμα πυρηνικών υποβρυχίων της Βρετανίας, είναι υπέρ του πυρηνικού αφοπλισμού του Ισραήλ κ.α.). Εκτιμάται ότι η στάση του μπορεί να προκαλέσει προβλήματα στην εξασφάλιση της πλειοψηφίας του κοινοβουλίου για την έγκριση περαιτέρω βρετανικής πολεμικής εμπλοκής στη Συρία.

Εξελίξεις φυσικά αναμένονται και στο εσωτερικό του Εργατικού Κόμματος, καθώς πρέπει να θεωρείται μάλλον βέβαιο ότι πολλοί βουλευτές και στελέχη του κόμματος δεν πρόκειται να συνεργαστούν με τον νέο «ακροαριστερό» ηγέτη. Ωστόσο, ο ίδιος ο Κόρμπιν είναι εξαιρετικά αδύναμος κοινοβουλευτικά (είναι ζήτημα αν έχει πάνω από 10 βουλευτές που τον υποστηρίζουν) και φυσικά δεν μπορεί παρά να κάνει συμβιβασμούς, όπως φαίνεται από την επιλογή της νέας «σκιώδους» κυβέρνησής του, η οποία απαρτίζεται και από αντιπάλους του στην εκλογική αναμέτρηση.

Δεν θα πρέπει να αναμένουμε ότι η εκλογή Κόρμπιν στην ηγεσία του Εργατικού Κόμματος θα «αναγεννήσει» το τελευταίο ή θα το επαναφέρει στις εργατικές του – ρεφορμιστικές – ρίζες. Ο ρόλος της είναι να προκαλέσει κλυδωνισμούς σε κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο. Το ζητούμενο για τους επαναστάτες μαρξιστές της Μ. Βρετανίας είναι να εκμεταλλευτούν τις κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις για να συμβάλουν σε ταξικούς αγώνες, να αναδείξουν μια νέα εργατική-νεολαϊστική ηγεσία και να οικοδομήσουν ένα ανεξάρτητο επαναστατικό μαρξιστικό κόμμα.

■ Στέφανος Ιωαννίδης

Αλλάζει τους όρους της ιμπεριαλιστικής αντιπαράθεσης η Ρωσία Το δράμα του συριακού λαού συνεχίζεται

Αδοξα έληξαν οι προσδοκίες που είχαν καλλιεργηθεί τις τελευταίες εβδομάδες για σύγκλιση ΗΠΑ και Ρωσίας στο ζήτημα της Συρίας, στη διάρκεια της Συνόδου του ΟΗΕ. Μια τέτοια σύγκλιση θα άνοιγε τον δρόμο για την πολιτική διευθέτηση της τετράχρονης πολεμικής σύρραξης, που πυροδοτήθηκε το 2011 από την Αραβική Άνοιξη και την προσπάθεια του συριακού λαού να απαλλαγεί από το τυραννικό καθεστώς Άσαντ, για να καταλήξει, με την εμπλοκή των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και των τοπικών συμμάχων τους, σε έναν καταστροφικό εμφύλιο, στην ενίσχυση των αντιδραστικών δυνάμεων του Ισλαμικού Κράτους (ΙΚ), στην ολοκληρωτική καταστροφή της χώρας, σε 250.000 νεκρούς, 7 εκατομμύρια εκτοπισμένους, 4 εκατομμύρια πρόσφυγες και πολλές χιλιάδες αγνοούμενους ή φυλακισμένους από το καθεστώς. Μάλιστα, όχι μόνο δεν ξεκίνησε μια προσπάθεια τερματισμού του πολέμου, αλλά αμέσως μετά τη λήξη της Συνόδου του ΟΗΕ, ξεκίνησαν αεροπορικοί βομβαρδισμοί και από τη Ρωσία, που αποφάσισε να διαδραματίσει πιο ενεργό ρόλο στις εξελίξεις στην περιοχή και να αναβαθμίσει τη θέση της απέναντι στις ΗΠΑ.

Νέα Δεδομένα

Τα λιμνάζοντα νερά του αδιεξόδου της συριακής κρίσης ήρθαν να ταραξούν δύο νέα δεδομένα:

Το πρώτο είναι η ενίσχυση της ρωσικής παρουσίας και εμπλοκής, με τη δημιουργία δεύτερης ρωσικής βάσης στην περιοχή της

Λατάκειας, με σημαντικές αεροπορικές, ναυτικές και χερσαίες δυνάμεις (μέχρι σήμερα υπήρχε μόνο η ναυτική βάση της Ταρτούς), καθώς και την ενίσχυση του συριακού στρατού με προηγμένα οπτικά συστήματα, που επέτρεψαν στον Άσαντ να εξαπολύσει ένα κύμα αεροπορικών επιδρομών και να σημειώσει νίκες, μετά από πολύ καιρό (έχει ουσιαστικά περιοριστεί στο 1/3 των εδαφών της χώρας). Το δεύτερο είναι οι εκατοντάδες χιλιάδες των προσφύγων, που, αφού κατέκλυσαν τις γειτονικές στη Συρία χώρες, στράφηκαν στην Ευρώπη. Στις παρυφές της γηραιάς ηπειρού φτάνουν καθημερινά, μαζικά (είναι ήδη 500.000 και αναμένεται να φτάσουν το 1.000.000 σε λίγους μήνες), ζητώντας καταφύγιο και δημιουργώντας τεράστιες πιέσεις στην ΕΕ, καθώς οι χώρες του Νότου δεν μπορούν πλέον να συγκρατήσουν τα κύματα των απελπισμένων ανθρώπων, αλλά και οι υπόλοιπες δεν σκοπεύουν ουσιαστικά να τους δεχτούν (αυτή τη στιγμή υπάρχει πρόβλεψη ουσιαστικά μόνο για 66.000 και άλλους 54.000 σε βάθος διατίας!), ούτε να αναλάβουν την ευθύνη των πολιτικών τους επιλογών σε Μέση Ανατολή και Αφρική.

Η Ρωσία Ανατρέπει τους Συσχετισμούς

Οι επιδιώξεις του Πούτιν με την πιο ενεργή εμπλοκή στο Συριακό είναι πολλαπλές: Καταρχήν, δίνει τη δυνατότητα στο καθεστώς Άσαντ - η διατήρηση του οποίου εξυπηρετεί τα ρωσικά συμφέροντα στην περιοχή - να ανασυντάξει τις δυνάμεις του και να παραμείνει με αξιώσεις στη διεκδίκηση της εξουσίας. Κατά δεύτερο, αναβαθμίζει

τον ρόλο και τη θέση της Ρωσίας, τόσο από στρατιωτική άποψη, όσο και σε σχέση με την πολιτική της επιρροή. Ήδη, η Σαουδική Αραβία, η Γερμανία και η Βρετανία συναινούν στη ρωσική πρόταση για τη δημιουργία ενός διεθνούς συνασπισμού με τη συμμετοχή του Άσαντ και του Ιράν (έτερου υποστηρικτή του Άσαντ) για την πολιτική επίλυση του Συριακού, με ανοιχτό το ενδεχόμενο της προσωρινής παραμονής του Άσαντ στην εξουσία, πρόταση που είχε απορριφθεί χωρίς δεύτερη κουβέντα το 2012, όταν οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους πίστευαν ότι η κατάρρευση του Άσαντ ήταν θέμα χρόνου. Από την άλλη, η φιλοαμερικανική κυβέρνηση του Ιράκ επέτρεψε τη διέλευση ρωσικών στρατιωτικών δυνάμεων από τον εναέριο χώρο της, ενώ το Ισραήλ και η Τουρκία προχώρησαν σε συμφωνίες μη εμπλοκής με τη Ρωσία στη διάρκεια των στρατιωτικών επιχειρήσεων τους στη Συρία. Ακόμα και οι ΗΠΑ υποχρεώθηκαν να υποχωρήσουν και να αποδεχτούν ένα καθεστώς συντονισμού σε στρατιωτικό επίπεδο με τη Ρωσία, ντύνοντάς το με μια ρητορική συνεργασίας και επανεκκίνησης του πολιτικού διαλόγου, που είχε παγώσει από το 2013 και τη σύγκρουση στο ουκρανικό ζήτημα. Τέλος, ο Πούτιν παίρνει πλέον την πρωτοβουλία στην αντιμετώπιση του ΙΚ και των διαφόρων ακραίων φονταμενταλιστικών στοιχείων που ξεπήδησαν και επικράτησαν στη Συρία και την ευρύτερη περιοχή, ως αποτέλεσμα, σε μεγάλο βαθμό, των μεθοδεύσεων των ΗΠΑ και των συμμάχων τους. Είναι, άλλωστε, ξεκάθαρο πια ότι δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν την κατάσταση,

ούτε να ανατρέψουν το καθεστώς Άσαντ, που συντηρείται και ενισχύεται από το Ιράν και τη Ρωσία, ούτε να αναχαιτίσουν το ΙΚ και τις υπόλοιπες ακραίες ισλαμικές οργανώσεις (Αλ Νούσρα κ.λπ.), που οι ίδιες εξέθρεψαν στην προσπάθεια ανατροπής του Άσαντ.

Ναύαγιο στον ΟΗΕ

Αν και όλοι οι οιωνοί (π.χ. δηλώσεις του Τζων Κέρι) έδειχναν ότι στην τελευταία Σύνοδο του ΟΗΕ, μετά τις παραπάνω εξελίξεις, οι ΗΠΑ θα έβαζαν νερό στο κρασί τους όσον αφορά το καθεστώς Άσαντ και θα δέχονταν ένα μεταβατικό στάδιο, με τη συμμετοχή του σε κυβέρνηση συνεργασίας των «υγιών δυνάμεων της χώρας», ενάντια στο ΙΚ και τις άλλες «τρομοκρατικές δυνάμεις», όπως ζητούσε ο Πούτιν, τα πράγματα εξελίχθηκαν διαφορετικά. Ο Ομπάμα επέμεινε για αποχώρηση του Άσαντ, διάφορες κατηγορίες εκτοξεύτηκαν και ευθύνες επιρρίφθηκαν εκατέρωθεν, ενώ η συζήτηση για την ειρηνευτική διαδικασία μετατέθηκε για τον Οκτώβρη, όταν θα συγκληθεί η «ομάδα επαφής» που συμφωνήθηκε. Στο μεταξύ, στο χορό των βομβαρδισμών που έχουν διαλύσει τη Συρία μπήκε πλέον και η Ρωσία, χτυπώντας θύελλες όχι μόνο του ΙΚ αλλά και της αντιπολίτευσης συλλήβδην και αυξάνοντας τα νούμερα των νεκρών, των προσφύγων και των εκτοπισμένων.

ΙΝΔΙΑ

Τεράστια γενική απεργία συγκλονίζει τη χώρα

Τα τελευταία 20 χρόνια η οικονομία της Ινδίας αποτελεί ένα «θαύμα» για τον καπιταλιστικό κόσμο. Είναι μία από τις ταχύτερα αναδύμενες οικονομίες και μέλος των BRICS (Ρωσία, Βραζιλία, Κίνα, Νότια Αφρική). Είναι η 7^η πιο ισχυρή οικονομία παγκοσμίως, με ρυθμό ανάπτυξης σταθερά γύρω στο 7,5%. Τα κέρδη της ντόπιας αστικής τάξης αλλά και των ξένων πολυεθνικών που δραστηριοποιούνται στη χώρα είναι μυθικά. Αυτά όμως τα μυθικά κέρδη παράγονται με την άγρια και κτηνώδη εκμετάλλευση του δεύτερου πολυπληθέστερου προλεταριάτου, μετά από αυτό της Κίνας, που αριθμεί σχεδόν 500 εκατομμύρια ανθρώπους.

Το εργατικό δίκαιο της Ινδίας προέρχεται από τον καιρό της αγγλικής αποικιοκρατίας και είναι απαρχαιωμένο. Ωστόσο, ακόμα και αυτό καταπατείται συστηματικά από τους εργοδότες. Οι ινδοί εργαζόμενοι πληρώνονται με μισθούς που δεν καλύπτουν τις βασικές τους ανάγκες, ακόμα και της διατροφής. Η πλειοψηφία των εργασιακών συμβάσεων, δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, είναι ορισμένου χρόνου, χωρίς ασφάλιση. Τα εργατικά ατυχήματα, και μάλιστα με νεκρούς, είναι κοινός τόπος. Ο κατώτατος μισθός δεν είναι ενιαίος σε εθνικό επίπεδο και διαφέρει σημαντικά από κράτος σε κράτος (η Ινδία είναι μια ομοσπονδία κρατιδίων). Τα συνδικαλιστικά δικαιώματα στραγγαλίζονται από την εργοδοτική αυθαιρεσία και κάθε προσπάθεια συνδικαλισμού αντιμετωπίζεται με απόλυση. Η παιδική εργασία είναι πλατιά διαδεδομένη και υπάρχουν διαχωρισμοί ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες εργαζόμενους. Η μεγάλη μάζα των προλεταρίων ζει σε παραγκουπόλεις χωρίς ρεύμα

και νερό, χωρίς αποχετευτικό σύστημα και χωρίς καμία ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Οι συνθήκες ζωής είναι κυριολεκτικά μεσαιωνικές και σε καμία περίπτωση δεν αντιστοιχούν σε χώρα του 21^{ου} αιώνα.

Τον Μάιο του 2015, πρωθυπουργός της Ινδίας με απόλυτη πλειοψηφία στην Κάτω Βουλή, αναδείχθηκε ο Ναρέντρα Μόντι, ηγέτης του ινδουιστικού εθνικιστικού Κόμματος Μπαράτιγια Τζανάτα (BJP), το οποίο έχει τη βάση του σε φασιστικές οργανώσεις αντίστοιχες με αυτές στις δυτικές χώρες. Με σύνθημα «την πολιτική ενίσχυσης της βιομηχανίας» και τη «φτηνή, εξειδικευμένη εργασία» η κυβέρνηση Μόντι υποσχέθηκε τη δημιουργία ενός ακόμα πιο ευνοϊκού περιβάλλοντος για τα ντόπια και ξένα αφεντικά και εξαπέλυσε μια άνευ προηγουμένου επίθεση στα δικαιώματα της εργατικής τάξης. Ταυτόχρονα, επιτέθηκε στις ελευθερίες και τα δικαιώματα των λαϊκών στρωμάτων, των θρησκευτικών μειονοτήτων, των γυναικών, επιχειρώντας την κατάργηση κάθε ψήγματος κράτους δικαίου και τον εκφασισμό του κράτους και της κοινωνίας.

Με πρόσχημα τον εκσυγχρονισμό της εργατικής νομοθεσίας και την προσέλκυση ξένων επενδύσεων, η κυβέρνηση παρουσίασε ένα σχέδιο νόμου στο οποίο περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την απελευθέρωση των απολύσεων για επιχειρήσεις που απασχολούν ως 300 εργαζόμενους, χωρίς κυβερνητική άδεια όπως ισχύει μέχρι τώρα, την επέκταση των συμβάσεων ορισμένου χρόνου, τη νομιμοποίηση της παιδικής εργασίας, την κατάργηση των ελέγχων ασφαλείας στους εργασιακούς χώρους, την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης και την ιδιωτικοποίηση/ξεπούλημα κρατικών επιχειρήσεων.

Ως απάντηση σ' αυτήν την επίθεση συγκλήθηκε ένα πανεθνικό εργατικό συνέδριο, όπου 11 από τις πιο ισχυρές πανεθνικές συνδικαλιστικές συνομοσπονδίες στον ιδιωτικό τομέα και 50 ομοσπονδίες του δημόσιου τομέα αποφάσισαν τη διεξαγωγή 24ωρης γενικής απεργίας στις 2 Σεπτεμβρίου. Η απεργία προπαγανδίστηκε από άκρη ως άκρη της χώρας με τη βοήθεια διάφορων αριστερών οργανώσεων. Η κυβέρνηση και τα αφεντικά, με τη βοήθεια των ΜΜΕ, προσπάθησαν να συκοφαντήσουν την απεργία και να εκφοβίσουν τους εργαζόμενους. Κατηγορήσαν τους «προνομιούχους» εργαζόμενους σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα για την άσχημη κατάσταση της οικονομίας και την παραμονή της απεργίας η αστυνομία συνέλαβε προληπτικά χιλιάδες αγωνιστές εργαζόμενους. Όμως οι προσπάθειές της δεν είχαν αποτέλεσμα. Η απεργία στις 2 Σεπτεμβρίου ήταν η μεγαλύτερη στην ιστορία της σύγχρονης Ινδίας και πιθανόν η μεγαλύτερη που έγινε ποτέ στην ιστορία του σύγχρονου καπιταλισμού. Ώθηση στην απεργία έδωσε η πρόσφατη νίκη με την οποία στέφθηκε ο αγώνας των αγροτών. Σύμφωνα με το νέο νομοσχέδιο, η κυβέρνηση μπορούσε να προχωρήσει σε απαλλοτριώσεις/αρπαγή αγροτικών εκτάσεων, ώστε να τις δώσει σε εταιρίες. Οι κλινοποιήσεις των αγροτών σε όλη τη χώρα την ανάγκασαν να υποχωρήσει.

Πάνω από 150 εκατομμύρια εργαζόμενων συμμετείχαν στην απεργία και στις απεργιακές κινητοποιήσεις. Μαζικά συμμετείχαν εργαζόμενοι από τον κατασκευαστικό κλάδο, τα ορυχεία, τις τράπεζες, τις μεταφορές, τα λιμάνια, την κλωστοϋφαντουργία, τα σχολεία, τα πανεπιστήμια. Τεράστια ήταν η συμμετοχή των επισφα-

λώς εργαζομένων, που στο μεγαλύτερο κομμάτι τους είναι νέοι. Την αλληλεγγύη τους διακήρυξαν οι φοιτητές, οι αγρότες, οι μικροί έμποροι. Πολλά μικρά καταστήματα παρέμειναν κλειστά συμμετέχοντας στην απεργία. Στα κρατίδια της Ανατολικής Βεγγάλης και της Κεράλα, όπου έχει βαθιές παραδόσεις η αριστερά και ο συνδικαλισμός, υπήρξαν συγκρούσεις μεταξύ διαδηλωτών και αστυνομίας.

Κεντρικό σύνθημα των διαδηλώσεων ήταν η ανατροπή της κυβέρνησης. Στα αιτήματα που υπέβαλλαν οι απεργοί περιλαμβάνονται η θεσμοθέτηση ενός ενιαίου κατώτατου μισθού και της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης για όλα τα κρατίδια και για όλους τους εργαζόμενους, η διενέργεια ελέγχων των συνθηκών ασφαλείας στους εργασιακούς χώρους, η κατάργηση των συμβάσεων ορισμένου χρόνου, η κατάργηση της παιδικής εργασίας, το σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων, ο έλεγχος των τιμών στα βασικά προϊόντα, συνδικαλιστικές και πολιτικές ελευθερίες.

Η απεργία συγκλόνισε συθέμελα την αστική τάξη της Ινδίας και ο Σύνδεσμος Βιομηχάνων έκανε οργανωμένες καταγγελίες εναντίον των απεργών, για χτύπημα στην οικονομία και διαφυγόντα κέρδη 3,7 δις δολαρίων. Οι εργαζόμενοι ωστόσο απέκτησαν μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση και πίστη στον αγώνα τους.

■ Μαρία Δραγούτα

ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑ

Εκλογές στη χώρα-“θαύμα” του ΔΝΤ

Η Γουατεμάλα (από τις κοιτίδες των Μάγιας) είναι από τις πιο βασανισμένες χώρες της Λ. Αμερικής τόσο από την αποικιοκρατία όσο και από τον ασφυκτικό έλεγχο του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Ο πληθυσμός της (15 εκ.) είναι από τους πιο φτωχούς στην αμερικάνικη ήπειρο, παρόλο που η χώρα έχει και μεταλλεύματα και πολύ εύφορα εδάφη. Από το 1960 βρισκόταν σε στρατιωτική δικτατορία και σε διαρκή εμφύλιο ανάμεσα στην αμερικανοκίνητη στρατιωτική χούντα και στους αριστερούς αντάρτες. Ο εμφύλιος κράτησε ως το 1985 ενώ η επιστροφή στη «δημοκρατία» κατοχυρώθηκε το 1996. Από τη δεκαετία του 1960 ως το 1996 δολοφονήθηκαν τουλάχιστον 200 χιλιάδες άμαχοι ιθαγενείς Μάγια, από τον στρατό και τις παρακρατικές συμμορίες των ολιγαρχών.

Το 1984 εγκαταστάθηκε στη χώρα το ΔΝΤ και αποτέλεσε τον οικονομικό βραχίονα ελέγχου της χώρας από τις ΗΠΑ. Ακόμα και σήμερα, Αμερικάνοι έχουν ελεγκτική πρόσβαση στα βασικά Υπουργεία της χώρας. Υπό την καθοδήγηση του ΔΝΤ και την καταπίεση των ντόπιων ολιγαρχών, η οικονομία της Γουατεμάλας διαστρεβλώθηκε πλήρως και όλος ο δημόσιος πλούτος ιδιωτικοποιήθηκε προς όφελος των (Αμερικάνικων κυρίως) πολυεθνικών.

Τη δεκαετία του 1980, η χώρα ήταν ατάρκτης σε τρόφιμα. Σήμερα εισάγει το 50% των τροφίμων που χρειάζεται! Το 97% της παραγωγικής γης ανήκει στο 3% του πλη-

θυσμού. Αυτό έχει οδηγήσει το μισό (κατά βάση αγροτικό) πληθυσμό της Γουατεμάλας να ζει με λιγότερο από 2 δολάρια την ημέρα. Η τρομακτική φτώχεια απεικονίζεται στο γεγονός ότι το 50% των παιδιών κάτω των 5 ετών ζουν με χρόνια υποσιτισμό(!) και έχουν πολύ υψηλά επίπεδα θνησιμότητας. Η πείνα οφείλεται κυρίως στη χρησιμοποίηση της πλειοψηφίας των εύφορων εδαφών για καλλιέργεια μπανάνας, καφέ, ζαχαροκάλαμου, καουτσούκ και αφρικάνικου φοίνικα, από το λάδι του οποίου παράγονται βιοκαύσιμα. Δηλαδή προϊόντα που δεν μπορούν να ταΐσουν τον πληθυσμό, αλλά ταΐζουν τα κέρδη των μεγάλων πολυεθνικών. Όσο για τις τιμές, είναι εξωφρενικές για την αγοραστική δύναμη του λαού, πράγμα φυσικό αφού ένας μόνο όμιλος ελέγχει το 50% του σιταριού, ένας μόνο όμιλος το 60% του ρυζιού και ένας μόνο όμιλος το 80% του καλαμποκιού. Ειδικά τα τελευταία επτά χρόνια, η Γουατεμάλα εμφανίζει ετήσια ανάπτυξη 4% (επιτυχία του... ΔΝΤ) την ίδια στιγμή που τα παιδιά της πεθαίνουν μαζικά από την πείνα!

Και στη «Μεταπολίτευση», από το 1996 και μετά, κυριαρχεί ένα πλήρως διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα των Ολιγαρχών, με άμεσο έλεγχο των ΗΠΑ, ενώ οι δολοφονίες είναι στην ημερήσια διάταξη, είτε από παρακρατικούς ενάντια σε αγωνιστές είτε από τα καρτέλ του λαθρεμπορίου ναρκωτικών που ανθεί στη χώρα (6.000 δολοφονίες τον χρόνο) ενάντια στους πολίτες.

Εκλογές με εξεγερμένο λαό

Το 2015 έγιναν ήδη 10 δολοφονίες αγωνιστών ιθαγενών, που αντιμάχονταν τις «επενδύσεις» υποδομών-ορυχείων, κ.α., που μολύνουν τις περιοχές τους. Συνολικά οι επιθέσεις το 2015 είναι τουλάχιστον 337. Μέσα σε αυτό το κλίμα, αποκαλύφθηκε η εμπλοκή του Προέδρου της χώρας, αλλά και υπουργών και βουλευτών, σε σκάνδαλο φοροαπαλλαγής των πολυεθνικών στα τελωνεία, ύψους εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων, με τις αντίστοιχες δυσθεώρατες μίζες.

Από τον Μάιο ξεκίνησαν μεγάλες διαδηλώσεις σε πολλές πόλεις, συνεχίστηκαν όλο το καλοκαίρι και κορυφώθηκαν τον Αύγουστο με εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές σε όλη τη χώρα, τριήμερη γενική απεργία και πολλές άλλες δράσεις. Αίτημα, η παραίτηση του Προέδρου, Ότο Πέρες Μαλίνα, και η παραπομπή του σε δίκη. (Στρατηγός εν αποστρατεία, ενεργός στρατιωτικός της χούντας, που εκλέχτηκε το 2012 με την υπόσχεση πως θα πατάξει τη διαφθορά).

Η μίνι λαϊκή εξέγερση οδήγησε στην παραίτηση του Προέδρου και την παραπομπή του σε δίκη μαζί με τον Αντιπρόεδρο, τον πρόεδρο της Κεντρικής Τράπεζας και τουλάχιστον 6 βουλευτές. Στις τριπλές εκλογές του Σεπτεμβρίου (για Πρόεδρο, Βουλευτές και Δημάρχους), το σύστημα προώθησε σαν καταλληλότερο υποψήφιο τον Μπαλτισόν (συντηρητικό επιχειρηματία) και μάλιστα στις δημοσκοπήσεις τού έδιναν 30%. Βασικός του αντίπαλος ο Τζιμί Μοράλες, ηθοποιός και συντηρητικός ευαγγελιστής (νέο πρόσωπο του ίδιου παλιού κατεστημένου).

Στις εκλογές συμμετείχε το 70% του πληθυσμού, καθώς πολλές ιθαγενικές κοινότητες απέχουν μόνιμα από τις εκλογές. Νικητής στον πρώτο γύρο βγήκε ο Μοράλες με 23,8%, δεύτερη η Σάντρα Τόρες με 19,7% ενώ ο «εκλεκτός» Μπαλτισόν, με 19,4%, έμεινε εκτός του δεύτερου γύρου. Η Τόρες, είναι γυναίκα πρώην «σοσιαλδημοκράτη» πρόεδρου. Είναι χαρακτηριστικό ότι ούτε οι δύο πρώτοι μαζί δεν πιάνουν το 50% που απαιτείται για την εκλογή προέδρου από τον πρώτο γύρο. Ο δεύτερος γύρος θα γίνει στις 25 Οκτώβρη.

Στις βουλευτικές κάλπες, η δυσπιστία των λαϊκών μαζών εκφράστηκε ακόμα πιο εμφατικά. Το πρώτο κόμμα, αυτό του Μοράλες, πήρε 19,1%, ενώ δεύτερη δύναμη ήταν το Λευκό-Άκυρο με 860.000 ψηφοδέλτια και ποσοστό 16%! Η βασική δύναμη της Αριστεράς, μετεξέλιξη του αντάρτικου, πήρε 4,1% (από 3% στις προηγούμενες) και εκλέγει 2 βουλευτές. Προφανώς χωρίς να καταφέρει να εκφράσει τη νέα κοινωνική κινητοποίηση του τελευταίου χρόνου, που τα πιο ριζοσπαστικά της τμήματα μάλλον πήγαν στο Λευκό-Άκυρο.

Ωστόσο, είναι φανερό πως έχει σπάσει ο φόβος προς την κρατική καταστολή που απέτρεπε από μεγάλους αγώνες την προηγούμενη 20ετία, ενώ το παράδειγμα του λαού της Γουατεμάλας πυροδότησε αντίστοιχους μεγάλους αγώνες ενάντια στη συστημική διαφθορά και στην Ονδούρα. Καθήκον των αριστερών δυνάμεων είναι να συναντηθούν, να ενοποιηθούν με αυτά τα κινήματα και να τους δώσουν ρεαλιστική προοπτική.

A. Φ.

ΚΙΝΑ

Η επέτειος της νίκης της κινέζικης επανάστασης

Την 1^η Οκτωβρίου 1949 ανακηρύχθηκε η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, πάνω στα συντρίμια του δικτατορικού καθεστώτος του Κουόμιτανγκ (αστικό εθνικιστικό κόμμα) του Τσάνγκ Κάι-σεκ. Αυτός ο θρίαμβος της σοσιαλιστικής επανάστασης ήταν κοσμοϊστορικό γεγονός. Στην πολυπληθή, αχανή χώρα, ο καπιταλισμός και η κυριαρχία του ιμπεριαλισμού καταργήθηκαν, όπως και οι παραδοσιακές μορφές εκμετάλλευσης, ειδικά στην ύπαιθρο. Το ΚΚ Κίνας αποκαλούσε το νέο καθεστώς «Νέα Δημοκρατία» (ένα σταλινικό «στάδιο», αυθαίρετα επινοημένο), αλλά στην πράξη εφάρμοσε/επιβεβαίωσε τη Διαρκή Επανάσταση του Τρότσκι, δίνοντας άλλη πνοή στην αποικιακή επανάσταση, όπου μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο οι λαοί του «Τρίτου Κόσμου» θρυσμάτιζαν τους ιμπεριαλιστικούς ζυγούς.

Ακολουθούν αποσπάσματα από το α' μέρος του άρθρου του Ερνέστ Μαντελ, *Η Τρίτη Κινέζικη Επανάσταση. Ι: Οι ρίζες και η σημασία της νίκης του Μάο Τσε Τουνγκ* (δημοσιεύτηκε το 1950, αμετάφραστο στα ελληνικά).

«Η κινέζικη κοινωνία, νόθο παιδί της παλαιάς Κίνας και του παγκόσμιου ιμπεριαλισμού, δεν σταμάτησε να υποφέρει αιματηρούς σπασμούς. Κύριο πεδίο των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών στην Άπω Ανατολή, κομματιαζόταν από πολέμαρχους που διεξήγαν ιδιωτικούς πολέμους, χρηματοδοτούμενους από τις μεγάλες δυνάμεις, πριν πέσει θύμα του κατακτητικού πολέμου από τον ιαπωνικό ιμπεριαλισμό. Η ήττα της κινέζικης επανάστασης του 1925-27, δεν επέτρεψε καμία προοδευτική λύση...

Η διείσδυση του διεθνούς κεφαλαίου εκβιομηχάνισε μια ασήμαντη παραλιακή λωρίδα και μερικές επαρχίες στον βορρά. Στην υπόλοιπη χώρα... περιορίστηκε στην καταστροφή της παραδοσιακής μι-

κροβιοτεχνίας και τη συντριβή της αγροτιάς κάτω από το βάρος της τοκογλυφίας... Ανάμεσα στο διεθνές κεφάλαιο και την μεγάλη μάζα των Κινέζων ξεφύτρωσε ένα στρώμα μεσαζόντων, κομπραδόντων, που ζώντας από το εμπορικό κέρδος που τους χορηγούσαν οι ξένες επιχειρήσεις και τη μετατροπή του σε τοκογλυφικό κεφάλαιο, ξεζούμιζαν την αγροτιά... Το 1936... το 65% των κινέζων αγροτών δεν κατείχε γη, ή κατείχε τόσο λίγη, ώστε με δυσκολία διαβιούσε.

Στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό έπεσε όλο το βάρος της υπεράσπισης του χριστιανικού πολιτισμού, που είχε επιβάλει στην Κίνα την πληγή του οπίου, τους κούληδες και τα εξουσιοδοτημένα πορνεία της Σαγκάη. Τα ντοκουμέντα που δημοσιεύτηκαν από το Στέιτ Ντιπάρτμεντ... ομόφωνα προέβλεπαν ήττα του Τσάνγκ Κάι-σεκ σε περίπτωση γενικευμένου εμφυλίου πολέμου. Αυτή η εκτίμηση... τοποθέτησε τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό μπροστά σ' ένα άλυτο δίλλημα. Από τη μία, ήταν απαραίτητο να δοθεί πλήρης βοήθεια στον Τσάνγκ Κάι-σεκ... Από την άλλη, ήταν απαραίτητο να αντικατασταθεί η κυβέρνησή του με μια ικανή να αποφυγεί το ξέσπασμα ενός γενικευμένου εμφυλίου. Ανίκανος να αποφασίσει να κόψει τη βοήθεια, ώστε να αποσπάσει πραγματικές υποχωρήσεις από το Κουόμιτανγκ, είδε όλες τις προσπάθειες προσέγγισης/συμβιβασμού μεταξύ των δύο πλευρών καταδικασμένες εξ αρχής να αποτύχουν.

Η πολιτική και στρατιωτική βάση για έναν τέτοιο συμβιβασμό ήταν υπαρκτή τα δύο πρώτα χρόνια του πολέμου... Οι κομμουνιστές αντάρτες είχαν καταλάβει αγροτικές περιοχές και λίγες πόλεις, έπειτα είχαν σταματήσει τις επιχειρήσεις. Στις 11/10/1945 επιτεύχθηκε μια συμφωνία μεταξύ του Κουόμιτανγκ και του ΚΚΚ, που προέβλεπε σύγκληση συ-

νεδρίου επίλυσης των διαφορών. Αυτό έγινε στο Τσανκίνγκ (Ιανουάριος 1946) και... υιοθέτησε σειρά αποφάσεων για την οργάνωση κυβέρνησης συνεργασίας... Δεν τέθηκε θέμα κάποιας ριζικής μεταρρύθμισης. Τελικά, στις 25/2/1946, υπό την αιγίδα του στρατηγού Μάρσαλ (είχε σταλεί σε ειδική αποστολή ως συμφιλιωτής), Κουόμιτανγκ και ΚΚΚ κατέληξαν σε συμφωνία ενοποίησης των ένοπλων δυνάμεών τους.

Την ίδια την στιγμή... εχθροπραξίες ήταν έτοιμες να ξεσπάσουν πάλι. Την ευθύνη έφερε αποκλειστικά το Κουόμιτανγκ. Το καλοκαίρι του 1946, οι γενικευμένες εχθροπραξίες ξανάρχισαν και στο τέλος της χρονιάς το Κουόμιτανγκ άρχισε γενικευμένη επίθεση για την κατάληψη των εδαφών των κομμουνιστών... Ο [β' παγκόσμιος] πόλεμος άλλαξε τη βάση του καθεστώτος. Ο Τσάνγκ Κάι-σεκ αναγκάστηκε να στηριχτεί όλο και περισσότερο στους γαιοκτήμονες, την πιο συντηρητική και αντιδραστική μερίδα. Αυτό εξηγεί την αποτυχία του συμβιβασμού του 1946, που ήταν επιθυμητός και επιδιωκτόν από τη βιομηχανική μπουρζουαζία της βόρειας Κίνας... [Οι γαιοκτήμονες] Φοβόντουσαν ότι κάθε παράταση στην περίοδο σχετικής ελευθερίας που απολάμβαναν οι αγρότες στις ελεγχόμενες από τους κομμουνιστές περιοχές, θα οδηγούσε αναπόφευκτα στην κατάληψη της γης και ότι το παράδειγμα... θα διαδιδόταν... Το μόνο μέσο για την αποφυγή της καταστροφής ήταν η γρήγορη κατάληψη των περιοχών αυτών, όσο ο στρατιωτικός συσχετισμός ήταν υπέρ του Κουόμιτανγκ. Η στρατιωτική περιπέτεια στην οποία μπλέχτηκαν... δεν ήταν ούτε επιθυμητή ούτε είχε προκληθεί από το ΚΚΚ, που φαινόταν ότι αναζητούσε όντως δρόμο συμβιβασμού.

Πολιτικά ανάγκασε το ΚΚΚ να προκηρύξει αγροτική μεταρρύθμιση για να

κερδίσει την ενεργή στήριξη της αγροτιάς. Οι αγρότες δίσταζαν μέχρι και το καλοκαίρι του 1946. Τότε, μετά από μήνες δισταγμών και υπαναχωρήσεων, η ηγεσία του ΚΚΚ επέτρεψε τη διανομή της γης... Μαζί με φοιτητές και υπαλλήλους, οι γυναίκες συνέρευσαν μαζικά στην εξέγερση, ξεσηκωμένες ενάντια στην χιλιόχρονη σκλαβιά, εξαπλώνοντας στα χωριά τις «Ενώσεις Γυναικών», που είχαν γραμμένες στη σημαία τους τη χειραφέτηση των γυναικών.

Οι κομμουνιστές... ξεκινώντας το 1948, συγκέντρωσαν όλες τις δυνάμεις τους στην απосύνθεση των κυβερνητικών στρατευμάτων. Η δημοκρατική δομή του στρατού, η έλλειψη προνομίων στους αξιωματικούς, η προσοχή που δινόταν στους στρατιώτες, η μετριοπαθής μεταχείριση των κρατουμένων, άνοιξαν τον δρόμο για μια ριζική μεταστροφή... Τον Ιανουάριο του 1947, ολόκληρη η εξοπλισμένη από τους Αμερικάνους 26^η Μεραρχία πέρασε στο στρατόπεδο των κομμουνιστών... Έναν χρόνο αργότερα, η τάση αυτή έγινε καθολική και ακαταμάχητη.

Στις 20/4/1949... τα κομμουνιστικά στρατεύματα πέρασαν τον ποταμό [Πιανγκτσέ] σε διάφορα στρατηγικά σημεία, χωρίς να συναντήσουν σημαντική αντίσταση. Η θριαμβευτική πορεία προς Σαγκάη, Νανκίν, Χανκούου, Καντόνα και Τσανκίνγκ είχε ξεκινήσει. Σε λίγους μήνες ο Μάο θα γινόταν κύριος όλης της ηπειρωτικής Κίνας. Η δικτατορία του Κουόμιτανγκ κράτησε 22 χρόνια, όσο ακριβώς και αυτή του Μουσολίνι.»

100 χρόνια από τη Συνδιάσκεψη του Τσίμερβαλντ

Την αυγή του 20^{ου} αιώνα ο καπιταλισμός είχε πλέον εισέλθει στο ανώτατο στάδιο του, όπως το χαρακτήρισε ο Λένιν, τον ιμπεριαλισμό. Το ξεπέρασμα των κρίσεων δεν μπορούσε πια να επιτευχθεί με την επέκταση του καπιταλισμού σε νέες, «ανέγγιχτες» περιοχές, αλλά μόνο με καταστροφή κεφαλαίου, υλικού και ανθρώπινου - σε κλίμακα που αναπόφευκτα συνεπάγεται πόλεμο. Το αποικιακό μοίρασμα του πλανήτη στα τέλη του 19^{ου} αιώνα πραγματοποιήθηκε με βάση τους συσχετισμούς δύναμης εκείνης της εποχής. Η Μεγάλη Βρετανία, επί πολλά χρόνια κυρίαρχη στις θάλασσες και ουσιαστικά λίκνο του βιομηχανικού καπιταλισμού, είχε καταλάβει και εκμεταλλευόταν τις πλουσιότερες και σημαντικότερες γεωστρατηγικά περιοχές της Ασίας και της Αφρικής. Παράλληλα, ασκούσε την ιμπεριαλιστική της επιβολή στο μεγαλύτερο μέρος της Λατινικής Αμερικής και της Κίνας. Μεγάλη αποικιακή αυτοκρατορία απέκτησε και η Γαλλία (κυρίως σε βορειοδυτική Αφρική και Ινδοκίνα), ενώ σημαντικά κέρδη αποκόμισαν η Ολλανδία και το Βέλγιο. Από την άλλη πλευρά, ισχυρές χώρες που είχαν επιτύχει μεγάλη βιομηχανική ανάπτυ-

ξη (Γερμανία, Ηνωμένες Πολιτείες, Ιταλία, Ιαπωνία) απέτυχαν να αποσπάσουν ικανοποιητικό μερίδιο από την αποικιακή «Λεία». Αυτός ήταν ο ουσιαστικότερος λόγος που οδήγησε στη φρίκη του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου.

Ο φόρος αίματος που πλήρωσε η εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα ήταν ασύλληπτος. Το βαρύτερο όμως χτύπημα ήταν η προδοσία της μεγάλης πλειονότητας των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων της Δεύτερης Διεθνούς, που έσυραν τους εργάτες στην αλληλοσφαγή, υπερασπίζοντας την ιμπεριαλιστική πατρίδα στο πλευρό της αστικής τάξης.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, τον Σεπτέμβριο του 1915 πραγματοποιήθηκε η Συνδιάσκεψη του Τσίμερβαλντ, όπου συμμετείχαν σοσιαλιστές από όλο τον κόσμο, για να σταματήσει ο πόλεμος. Μια χούφτα αποφασισμένων επαναστατών - Λένιν, Τρότσκι και οι μπολσεβίκοι στη Ρωσία, Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λήμπκνεχτ στη Γερμανία, μεγάλο μέρος των σοσιαλιστών στην Ιταλία και τα Βαλκάνια - κολύπησε θαρραλέα κόντρα στο ρεύμα και διακήρυξε την ανάγκη μετατροπής του ιμπεριαλιστικού πολέμου σε σοσιαλιστική επανάσταση

και οικοδόμησης μιας νέας επαναστατικής διεθνούς, ανοίγοντας τον δρόμο για την ίδρυση της Τρίτης Διεθνούς αργότερα. Αυτή η μειοψηφία υπέγραψε και την τελική διακήρυξη της συνδιάσκεψης, που την έγραψε ο Τρότσκι. Ένα εξαιρετικό δείγμα του επαναστατικού προλεταριακού διεθνισμού ενάντια στο δηλητήριο της «εθνικής ενότητας» και την κτηνωδία του πολέμου:

«...**Εργάτες!** Εκμεταλλεζόμενοι, στερημένοι των δικαιωμάτων σας, περιφρονημένοι - αναγνωριστήκατε ως αδέρφια και σύντροφοι στο ξέσπασμα του πολέμου, πριν σας προσκαλέσουν να βαδίζετε προς το σφαγείο, προς το θάνατο. Τώρα, που ο μιλιταρισμός σας έχει σακατέψει, ξεσχίσει, εξαθλιώσει και καταστρέψει, οι κυρίαρχοι απαιτούν από εσάς την εγκατάλειψη των συμφερόντων σας, των σκοπών σας, των ιδανικών σας - με μια λέξη, δουλική υποταγή στην «εθνική ανακαωχή»...**Οργανωμένοι εργάτες!**

Από τότε που ξεκίνησε έχετε θέσει την ενέργειά σας, το κουράγιο σας, τη σταθερότητά σας στην υπηρεσία των κυρίαρχων

τάξεων. Τώρα το καθήκον είναι να ενταχθείτε στις γραμμές του δικού σας σκοπού, για τους ιερούς σκοπούς του Σοσιαλισμού, για τη σωτηρία των καταπιεσμένων εθνών και των υπόδουλων τάξεων μέσω της ασυμβίβαστης ταξικής πάλης... Ποτέ στην παγκόσμια ιστορία δεν έχει υπάρξει ένα πιο επίγειο, πιο ευγενικό, πιο λαμπρό καθήκον, η πραγμάτωση του οποίου θα πρέπει να είναι το κοινό μας έργο. Καμιά θυσία δεν είναι τόσο μεγάλη, κανένα βάρος τόσο βαρύ για την επίτευξη αυτού του σκοπού: τη δημιουργία ειρήνης μεταξύ των εθνών. Εργαζόμενοι και εργαζόμενες! Μητέρες και πατέρες! Χήρες και ορφανά! Πληγωμένοι και ανάπηροι! Σε όλους όσους υποφέρουν από τον πόλεμο ή ως επακόλουθο του πολέμου, φωνάζουμε πάνω από τα σύνορα, πάνω από τα γεμάτα καπνούς πεδία μάχης, πάνω από τις κατεστραμμένες πόλεις και χωριοδάκια: «**Εργάτες όλων των χωρών ενωθείτε!**»

Καταλονία - Εκλογές

Συντριπτική νίκη υπέρ της ανεξαρτησίας

■ Παουλίν Μπουμπουλίμα

Στις 27 Σεπτέμβρη πραγματοποιήθηκαν βουλευτικές εκλογές στην αυτόνομη ομόσπονδη επαρχία της Καταλονίας στο ισπανικό κράτος και ίσως οι πιο σημαντικές εκλογές στην Ισπανία μετά την πτώση της δικτατορίας του Φράνκο το 1975. Χωρίς να έχει συμπληρωθεί ακόμα ένας χρόνος από το δημοψήφισμα για την ανεξαρτησία της Καταλονίας στις 9/11/2014 (κηρύχθηκε παράνομο από το Συνταγματικό Δικαστήριο), όπου οι Καταλανοί έδωσαν συντριπτικά ποσοστά υπέρ της ανεξαρτησίας (80,7%), οι εκλογές αυτές δίνουν ακόμα ένα δυνατό χτύπημα στην κεντρική κυβέρνηση του Μαριάνο Ραχόι αλλά και μεταμορφώνουν το καταλανικό πολιτικό σύστημα, με μια σημαντική πολιτική ριζοσπαστικοποίηση και στροφή στα αριστερά.

Ο συνασπισμός των δύο μεγάλων αστικών κομμάτων (Σύγκλιση και Ενότητα, CiU) που κυβερνούσε την Καταλονία οδηγήθηκε σε διάσπαση κάτω από το βάρος των εξελίξεων που είχαν ακολουθήσει το δημοψήφισμα, αναγκάζοντας τον πρόεδρο Αρτούρ Μας σε μια «αριστερή στροφή» κάτω από την πίεση των μαζών –τεράστιες λαϊκές κινητοποιήσεις– και τη μεγάλη κατακραυγή ενάντια στην κυβέρνηση Ραχόι. Το κόμμα του Μας «Δημοκρατική Σύγκλιση της Καταλονίας» (CDC), που μπήκε χωρίς να το θέλει επικεφαλής της σύγκρουσης με την Μαδρίτη, ήρθε αντιμέτωπο με το μεγάλο δίλημμα είτε να ακολουθήσει ένα μετριοπαθές προφίλ σε σχέση με την ανεξαρτησία (και επομένως να εξαφανιστεί) ή να μπει επικεφαλής ενός «μπλοκ της ανεξαρτησίας». Το συγκυβερνών κόμμα της «Δημοκρατικής Ενότητας της Καταλονίας» αποφάσισε να μην ακολουθήσει αυτή τη γραμμή (δεν μπήκε στην επόμενη βουλή...) και επήλθε η διάσπαση του συνασπισμού.

Το μπλοκ της Ανεξαρτησίας

Ο εκλογικός συνδυασμός, που δημιουργήθηκε με υποψήφιο πρόεδρο τον Μας αποτελέστηκε από το CDC, την Ρεπουμπλικάνικη Αριστερά (ERC) και άλλα δυο μικρότερα κόμματα (Δημοκράτες της Καταλονίας, Κίνημα της Αριστεράς), ονομάστηκε «Μαζί για το ΝΑΙ» και έθεσε σαν στόχο του να μετατρέψει τις εκλογές σε «δημοψήφισμα

υπέρ της ανεξαρτησίας», προσπερνώντας στην κυριολεξία κάθε άλλη προγραμματική συζήτηση για τα μεγάλα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι λαϊκές μάζες και ιδιαίτερα την τεράστια ανεργία, τις μεγάλες περικοπές και το χρέος. Η ομπρέλα της ανεξαρτησίας αποτελεί άλλωστε για το κόμμα του Μας την κολυμβήθρα του Σιλβάμ, τη μόνη ελπίδα να απαλλαχτεί από τις «αμαρτίες» (βλ. σκληρή λιτότητα, αντεργατικά μέτρα, καταστολή) των τελευταίων χρόνων. Το μπλοκ συμπληρώνει ο αριστερός, αντικαπιταλιστικών καταβολών συνδυασμός της «Υποψηφιότητας Λαϊκής Ενότητας – Συνταγματικό Κάλεσμα» (CUP–crida constituent), όπου συμμετέχει σχεδόν το σύνολο της άκρας αριστεράς στην Καταλονία, διάφορα κινήματα και αγωνιστές, που παρουσίασε ένα ριζοσπαστικό πρόγραμμα με «αντικαπιταλιστικές πινελιές». Το CUP συνδύασε την ανάγκη της ανεξαρτησίας με την αντιμετώπιση των κρίσιμων προβλημάτων της εργατικής τάξης, θέτοντας τα κρίσιμα ζητήματα της διαγραφής του χρέους, τη ρήξη με το φρανκικό καθεστώς και το κράτος έκτακτης ανάγκης ενάντια στους εργαζόμενους. Το πιο σημαντικό όμως –και εδώ αποτελεί μια πανευρωπαϊκή πρωτοτυπία για δυνάμεις της Αριστεράς, αν εξαιρέσει κανείς την Ελλάδα– προωθεί το ζήτημα της ανεξαρτησίας της Καταλονίας με μια προοπτική ρήξης με την ΕΕ, το Ευρώ και τους ιμπεριαλιστικούς θεσμούς της. Ωστόσο, το CUP διαπερνάται από μεγάλες αντιθέσεις και δεν μπορεί να εγγυηθεί κανείς για την αντοχή του απέναντι σε μια ρεφορμιστική πολιτική/αφομοίωση. Είναι άλλωστε χαρακτηριστικό πως το πρόσωπο (ο δημοσιογράφος Αντόνιο Μπάνιας) που μπήκε επικεφαλής του ψηφοδελτίου είναι μια εξαιρετικά μετριοπαθής πολιτική επιλογή, προερχόμενο από τον χώρο της κεντροαριστεράς και συνειδητά μάλλον δεν έγινε μια πιο ριζοσπαστική επιλογή.

Αμφίσημη υπευθυνότητα του «ναι μεν, αλλά... όχι»

Το Podemos κράτησε μια θλιβερή στάση προσπαθώντας να ισοροπήσει μπροστά στις επερχόμενες εθνικές εκλογές και θέλοντας να δείξει ένα «υπεύθυνο» πρόσωπο. Έτσι, έκανε γαργάρα όσα έλεγε παλιότερα για το δικαίωμα των λαών στην αυτοδιάθεση, ρίχνοντας την μπάλα στην εξέδρα ισχυριζόμενο πως «το θέμα δεν είναι εθνικό αλλά κοινωνικό» και περιμαζεύοντας σ' έναν ενιαίο σχηματισμό με το όνομα «Καταλονία ναι, μπορού-

με» όλα τα ρετάλια της ρεφορμιστικής Ενωμένης Αριστεράς και των Πρασίνων, που εξαφανίζονται ταχύτατα.

Το μπλόκ της αντίδρασης

Ένα μαύρο μέτωπο των αστικών κομμάτων–ΜΜΕ– ευρωπαϊών ιμπεριαλιστών έπεσε πάνω στις εργαζόμενες και λαϊκές μάζες της Καταλονίας για να τις τρομοκρατήσει και να τις φοβίσει. Το Λαϊκό Κόμμα του Ραχόι, το Σοσιαλιστικό Κόμμα της Καταλονίας (PSC) και το Κόμμα των Πολιτών (Ciudadanos, ισπανική έκδοση του ελληνικού Ποταμιού), αγκαλιά με το ντόπιο και ξένο μεγάλο κεφάλαιο και τα αργυρώνητα μίντια συγκρότησαν μια παράφωνα ορχήστρα, που για μήνες απειλούσαν πως σε περίπτωση νίκης των δυνάμεων υπέρ της ανεξαρτησίας θα χαθούν οι συντάξεις, θα καταρρεύσουν οι τράπεζες, θα χαθούν οι καταθέσεις κ.λπ. Η εκστρατεία φόβου ξεπέρασε κάθε προηγούμενο τις τελευταίες εβδομάδες, θυμίζοντας τις μέρες πριν το ελληνικό δημοψήφισμα της 5^{ης} Ιουλίου, με τις επτά μεγαλύτερες ισπανικές τράπεζες να απειλούν ανοιχτά με πάγωμα καταθέσεων και απαγόρευση αναλήψεων διαρκείας (αντίστοιχη με το αργεντινικό “corralito” του 2001) και οι εργοδοτικές οργανώσεις να απειλούν με άμεση αποχώρηση μεγάλων επιχειρήσεων και κατάρρευση της καταλανικής οικονομίας.

Αποτελέσματα

Το πρώτο σημαντικό στοιχείο αυτών των εκλογών ήταν η θεαματική αύξηση της συμμετοχής, που έφτασε το 77,5% ξεπερνώντας κάθε άλλο ιστορικό προηγούμενο. Άλλωστε, ήδη δύο εβδομάδες νωρίτερα, στις 11 Σεπτέμβρη, ημέρα της Ανεξαρτησίας της Καταλονίας, στους δρόμους της Βαρκελώνης είχαν διαδηλώσει 1,5 εκ. άνθρωποι υπέρ της ανεξαρτησίας.

Το «Μαζί για το Ναι» συγκέντρωσε το 39,54% των ψήφων (1.621.000 ψήφους) παίρνοντας 62 έδρες. Το CUP –ο μεγάλος κερδισμένος των εκλογών– κέρδισε το 8,2% (336.400 ψήφους), βγάζοντας 10 έδρες και τριπλασιάζοντας τις ψήφους του από το 2012 (126.000 ψήφους, 3,48%, 3 έδρες). Παρόλο το μεγάλο ποσοστό που συγκεντρώνει το «Μαζί για το Ναι», οι δυνάμεις που το αποτελούν παίρνουν λιγότερους ψήφους σε σχέση με το 2012, όταν CiU και ERC συγκέντρωναν μαζί 71 έδρες. Μαζί οι δύο συνδυασμοί συγκεντρώνουν την απόλυτη πλειοψηφία των 72 εδρών στην τοπική Βουλή σε σύνολο 135 βουλευτών.

Ο μεγάλος χαμένος των εκλογών είναι το Λαϊκό Κόμμα, που έπεσε από τις 19 στις 11 έδρες (μείον 140.000 ψήφους). Το PSC συγκράτησε τις δυνάμεις του, παίρνοντας περίπου τους ίδιους ψήφους με το 2012 (500.000), αλλά πέφτοντας δύο μονάδες σε ποσοστό (12,74%) και χάνοντας 4 έδρες (16 από 20). Ο κερδισμένος του αντι-

δραστικού στρατοπέδου είναι οι ούλτρα νεοφιλελεύθερο Ciudadanos, που κέρδισαν 25 έδρες (17,9%, 735.000 ψήφους), καταφέροντας ν' απορροφήσουν τις διαρροές από το Λαϊκό Κόμμα, αλλά και να συγκεντρώσουν μεσαία και ανώτερα κοινωνικά στρώματα, που τρομάζουν από μια πιθανή ρήξη με το μοναρχικό καθεστώς και ταυτόχρονα δεν εμπιστεύονται τις αστικές δυνάμεις της μεταπολίτευσης (Λαϊκό Κόμμα, PSC), που είναι πιστές στην Μαδρίτη. Τέλος, το Podemos και οι θλιβεροί «υπεύθυνοι» σύμμαχοί του πήραν 8,9% (366.400 ψήφους) και έβγαλαν 11 βουλευτές.

Η επόμενη ημέρα

Τα αποτελέσματα προμηνύουν τη μεγάλη κρίση που πλησιάζει. Η μεγάλη σύγκρουση μεταξύ των καταλανικών μαζών και της μοναρχίας πλησιάζει όλο και πιο κοντά και όλα δείχνουν πως θα είναι σφοδρή και ανελέητη. Παρόλο που τα αποτελέσματα των εκλογών είναι αντικειμενικά μια γροθιά στην κυβέρνηση Ραχόι –εκείνος φυσικά είδε πως νίκησαν οι δυνάμεις ενάντια στην ανεξαρτησία!– και ενθαρρύνουν τις τάσεις ανεξαρτησίας στους λαούς της Ισπανίας (Βάσκοι, Ανδαλουσιανοί, Γαλικιανοί) και ρήξης τους με το μεταφρανκικό καθεστώς, το αστικό καθεστώς του Ισπανικού Κράτους διακυνδυνεύει τα πάντα (γεωγραφική συρρίκνωση, οικονομική υποβάθμιση και περιθωριοποίηση) και είναι έτοιμο να τα παίξει όλα για όλα. Ήδη από την επόμενη των εκλογών το Συνταγματικό Δικαστήριο παραπέμπει τον Αρτούρ Μας και δυο ακόμα στελέχη της κυβέρνησής του με βαριές κατηγορίες για την οργάνωση του περσινού Δημοψηφίσματος! Παράλληλα ο Ραχόι μετακίνησε τις εθνικές εκλογές ένα μήνα αργότερα από το προβλεπόμενο (θα γίνουν τελικά στις 20 Δεκεμβρη), προφανώς για να κερδίσει χρόνο και να αμβλύνει τις επιπτώσεις της βαριάς ήττας στην Καταλονία αλλά και να μπορέσει να συσπειρώσει το κόμμα του.

Τα όργανα έχουν ήδη αρχίσει στην Καταλονία. Οι νικήτριες δυνάμεις των εκλογών (CDC, ERC, CUP) έχουν σαν μοναδικό συγκολλητικό στοιχείο την ανεξαρτησία, ενώ έχουν μια πλήρη προγραμματική αντίθεση. Παρότι όλοι τους διακήρυτταν πως θα αρχίσουν αμέσως τις διαδικασίες για μονομερή ανακήρυξη της ανεξαρτησίας από την Ισπανία, τίποτα δεν δείχνει ότι τα πράγματα θα είναι ένας φθινοπωρινός περίπατος. Οι απειλές του στρατού και της κεντρικής κυβέρνησης για χρήση στρατιωτικής βίας σε περίπτωση απειλής της «ενότητας του έθνους» μπορεί να μη μείνουν απλά απειλές. Οι δυνάμεις της CUP έρχονται να διαχειριστούν μια περίπλοκη κατάσταση και καλούνται να δώσουν την πρώτη τους εξέταση, να τηρήσουν μια από τις προεκλογικές τους υποσχέσεις, ότι δεν θα ψηφίσουν για πρόεδρο τον Αρτούρ Μας. Ίδωμεν.

